

MAGAZÍN O 1. LIZE

2. číslo
ročník 2012/2013

IDNES.cz hokej.cz
CITACE HRÁČŮ ČERPÁNY
Z WEBŮ HOKEJ.CZ A
IDNES.CZ

FOTO: PETR KRAUS (fotokraus.cz), Miroslav Rosendorf

PŘEDMLUVA

"Hlavním tahákem tohoto druhého čísla třetího ročníku magazínu o 1. lize je bezpochyby článek o šumperském obránci Tomáši Sedlákov. Jeho životní příběh je možná nejzajímavějším, který jsme v tomto časopise našim čtenářům zprostředkovali. Rozhodně tedy neváhejte a věnujte tomuto článku svůj čas, protože se jistě dozvíte hodně zajímavý a pestrý osud tohoto ofenzivně laděného beka.

Hodně zajímavý profil má i Martin Filip, jihlavský veterán, který má zkušenosti z anglické i francouzské hokejové soutěže. Největší pozornost na sebe ale tento forward upoutal v předcházejícím play-off, kdy svými fantastickými výkony pomohl vyřadit Hradec Králové, který Filipa vychoval, hraje tam jeho syn a v té době ho zároveň i zaměstnával jako trenéra mládeže.

V tomto čísle si navíc popíšeme i kariéru Michala Mikesky, jedné z hvězd této soutěže, která se prozatím na měsíc upsala Hradci Králové.

Nechybí pochopitelně ani pravidelné rubriky v čele s žebříčkem TOP 10 brankářů. Místo rychlých zpráv pak byla zavedena nová, obšírnější rubrika. Snad je to změna k lepšímu...

Přejeme příjemné čtení

CITÁT ČÍSLA

"Já jsem dostal vynadáno hlavně od mamky, která se na mě přijela podívat z Budějic a viděla jen devatenáct minut. Takže hodně nadávala. Pak mi ale upekla buchty, tak jsem ji vzal klukům jako omluvku."

Milan Kostourek, ofenzivní hvězda Havlíčkovy Brodu, se k nelibosti své matky nechal zbytečně vyloučit na pět minut plus do konce utkání již v první třetině duelu s Hradcem Králové.

FOTO ČÍSLA

Miroslav Hanuljak (Kadaň) používá opravdu netradiční metody, jak vyvést z míry soupeřovy útočníky (v dresu Třebíče Jakub Čuřík).

OBSAH

- 2..... Úvod
- 3..... Tipy na články
- 4..... Videotéka
- 5-6..... Statistiky
- 7-20..... Přehledy týmů
- 21..... Milníky měsíce
- 22-30..... Michal Mikeska
- 31-35..... BK Mladá Boleslav
- 36-44..... Mario Cartelli
- 45-47.... TOP 10: brankáři
- 48-57..... Martin Filip

Všechny připomínky, dotazy a názory prosím posílejte na email:

Marek.Hedbavny@seznam.cz

- 58-62..... Královští Lvi Hradec Králové
- 63-71..... Milan Toman
- 72-79..... Tomáš Sedlák
- 80-86..... Lukáš Pabiška
- 87-88..... Legenda: Jiří Novotný
- 89..... Archiv magazínů
- 90..... Zábava
- 91..... Kvíz
- 92..... Příští číslo

PLUS

1. liga rozhodně není špatná soutěž, o čemž svědčí příliv zkušených hráčů. Jedním z nich je i Michal Mikeska, jenž druhou nejvyšší soutěž rozhodně oživil a ještě oživovat bude. Na podobné hráče přece chodí fanoušci do ochozů.

HC REBEL HAVLÍČKŮV BROD

Loni kritizovaný celek uchvacoval nevídanými gólovými hody a chvíli dokonce vévodil prvoligové tabulce. Řádl především útok s Milanem Kostourkem, Martinem Ondráčkem a obrozeným kanonýrem Ladislavem Rytnauerem.

JAKUB ČUŘÍK

Třebíčský forward předvádí neskutečné věci. Jak jen mohl loni hrát 2. ligu?

MINUS

NÁVŠTĚVNOST

Hned šest prvoligových týmů se vykazuje domácí návštěvností pod 460 diváků na zápas. Toto číslo je rozhodně ostudné a nedůstojné pro druhou nejvyšší soutěž v této hokejové republice.

HC HRADEC KRÁLOVÉ

Problém se stadionem už se trochu pohnul kupředu, do týmu zamířil zkušený Michal Mikeska, ale na úvod soutěže se v Hradci Králové rozhodně nebude vzpomínat v dobrém. Aby nebyl Martin Hosták prvním odvolaným trenérem...

SK KADAŇ

V týmu sice z Chomutova nastupují takoví hráči jako Nikola Gajovský, Petr Macháček, Petr Jíra či Filip Seman, ale k výsledkům to zatím nevede.

TIPY NA ZAJÍMAVÉ ČLÁNKY

1) Velmi zajímavý rozhovor s kanadským brankářem Berouna Carlem DiRienzem. Vypráví nejen o tom, jak se žije v České republice, ale i o vítězství ve slavném Memorial cupu.

[PŘEČÍST ZDE](#)

2) Rozhovor s benátským trenérem Milanem Černým:

<http://www.hokejbenatky.cz/clanek.asp?id=1713>

3) Velmi zajímavé interview, které objasní spoustu nejasností, s Milanem Tomanem, obráncem Litoměřic.

<http://hokej.cz/index.php?lng=CZ&webid=260&id=58238&view=clanek>

4) Rozhovor s berounským Alešem Padělkem nejen o tom, jak se stal berounským Medvědem, ale i o nešťastném faulu na Petra Jíru, který málem přišel v zasaženém oku o zrak.

<http://hokej.cz/index.php?lng=CZ&webid=260&id=58278&view=clanek>

5) Mostecký Ladislav Gengel zažívá povedený ročník, o čemž svědčí i jeho statistiky. O své formě, ale i o své tolik typické vítězné stojce na hlavě, se rozpovídal v rozhovoru s Liborem Kultem, redaktorem webu hokej.cz.

<http://hokej.cz/index.php?lng=CZ&webid=260&id=58289&view=clanek>

VIDEOTÉKA

Na rozlučku se sezónou 2008/2009 si hokejisté Horácké Slavie Třebíč připravili pro fanoušky speciální dáreček. Nacvičili totiž společný tanec.

[VELKOLEPÉ ČÍSLO MÁTE MOŽNOST ZHLÉDNOUT ZDE](#)

JAKUB BARTOŇ PROHRÁL SÁZKU A MUSEL VYČISTIT PIVNÍ TANK.

[KAPITÁNA OLOMOUCE V ZÁPŘAHU MŮŽETE SPATŘIT ZDE](#)

STATISTIKY

k 9.10.2012

HRÁČSKÉ STATISTIKY PO DEVÍTI KOLECH

TOP 15 kan. bodování

1. Jaroslav Roubík (UNL)	18 bodů
2. Ladislav Rytnauer (HB)	16
3. Milan Kostourek (HB)	15
4. Martin Ondráček (HB)	14
5. Matěj Pekar (OLO)	13
6. Tomáš Nouza (MB)	12
7. Ladislav Gengel (MOS)	11
8. Aleš Padělek (BER)	11
9. Jakub Herman (OLO)	11
10. Michal Jeslínek (JIH)	10
11. Pavel Vostřák (BER)	10
12. David Vrbata (MB)	9
13. Lukáš Král (BNJ)	9
14. Tomáš Doležal (BER)	8
15. Jaroslav Hašek (LIT)	8

TOP 7 kan. bodování (obránci)

1. Kamil Charousek (MOS)	8 bodů
2. Lukáš Poživil (UNL)	7
3. Jiří Ondrušek (OLO)	7
4. Ondřej Kříž (LIT)	6
5. Matič Podlipník (JIH)	6
6. Petr Chaloupka (MB)	5
7. Vladimír Kameš (PIS)	5

TOP 7 střelců

1. Jaroslav Roubík (UNL)	8 gólů
2. Matěj Pekar (OLO)	8
3. Tomáš Nouza (MB)	7
4. Ladislav Gengel (MOS))	7
5. Jiří Charousek (KAD)	7
6. Ladislav Rytnauer (HB)	6
7. Martin Ondráček (HB)	6

TOP 3 střelců (obránci)

1. Kamil Charousek (MOS)	4 góly
2. Lukáš Poživil (UNL)	3
3. Radek Novotný (HB)	3

TOP 7 asistentů

1. Milan Kostourek (HB)	11 asistencí
2. Jaroslav Roubík (UNL)	10
3. Ladislav Rytnauer (HB)	10
4. Martin Ondráček (HB)	8
5. Lukáš Král (BNJ)	8
6. Pavel Vostřák (BER)	7
7. Aleš Padělek (BER)	6

TOP 3 asistentů (obránci)

1. Jiří Ondrušek (OLO)	6 asistencí
2. Matič Podlipník (JIH)	5
3. Kamil Charousek (MOS)	4

TOP 10 hráčů s bilancí plus/minus

1. Jaroslav Roubík (UNL)	8 + bodů
2. Jaroslav Hašek (LIT)	8
3. Milan Kostourek (HB)	7
4. Matěj Pekar (OLO)	7
5. Jan Rudovský (LIT)	7
6. Vladimír Brož (UNL)	7
7. Ladislav Rytnauer (HB)	6
8. Martin Ondráček (HB)	6
9. Jakub Herman (OLO)	6
10. Lukáš Poživil (UNL)	6

TOP 5 nejtrestanějších hráčů

1. Aleš Holík (ŠUM)	46 TM
2. David Rangl (TRE)	44
3. Lukáš Poživil (UNL)	39
4. Jaroslav Kašík (MB)	35
5. Milan Toman (LIT)	32

Nejhorší +/-

372. Tomáš Drtil (PIS)	- 7 bodů
371. Radek Meidl (BER)	- 7
370. Bronislav Andres (KAD)	- 6
369. Stanislav Polodna (PIS)	- 6
368. Daniel Skalický (BNJ)	- 6

TOP 5 juniorů (bodování)

1. Jakub Matai (UNL)	3
2. Filip Vlček (PIS)	2
3. Vojtěch Zadražil (JIH)	2
4. Petr Gewiese (ŠUM)	1
5. Jiří Bárta (BER)	1

TOP 3 cizinci (bodování)

1. Matič Podlipník (JIH)	6
2. Adam Lapšanský (LIT)	5
3. Dalibor Bortňák (BNJ)	4

TOP 3 gólmاني (počet výher)

1. Roman Will (MB)	8
2. Marek Čiliak (TRE)	6
3. Daniel Dolejš (HB)	6

TOP 3 gólmاني (čistá konta)

1. Marek Čiliak (TRE)	3
2. Vojtěch Sedláček, Roman Will, Libor Kašík	1

Úspěšnost zákroků (min. 5 záp.)

1. Marek Čiliak (TRE)	96,09%
2. Roman Will (MB)	95,96%
3. Daniel Dolejš (HB)	93,80%
4. Martin Volke (MOS)	93,33%
5. Libor Kašík (OLO)	92,17%

Průměr gólů na zápas (min. 5 záp.)

1. Roman Will (MB)	1,19
2. Marek Čiliak (TRE)	1,41
3. Daniel Dolejš (HB)	2,13

Nejvíce odchycaných minut

1. Marek Čiliak (TRE)	509
2. Jakub Čech (HK)	490
3. Filip Novotný (JIH)	483

TÝMOVÉ STATISTIKY PO DEVÍTI KOLECH

TABULKY

(po kliknutí na jméno klubu se Vám objeví klubové bodování na hokej.cz)

Tabulka průměrné návštěvnosti domácích zápasů

1. liga

Poř.	Klub	Zápasů	Výher	(VP)	Remíz	(PP)	Proher	Skóre	Bodů
1	BK Mladá Boleslav	9	6	2	0	0	1	31:15	22
2	HC Slovan Ústečtí Lvi	9	6	1	0	1	1	37:23	21
3	HC Rebel Havlíčkův Brod	9	6	1	0	1	1	34:23	21
4	SK Horácká Slavia Třebíč	9	5	1	0	1	2	19:14	18
5	HC Stadion Litoměřice	9	5	0	0	3	1	30:25	18
6	HC Olomouc	9	5	0	0	1	3	26:25	16
7	HC Dukla Jihlava	9	4	0	0	1	4	31:22	13
8	HC Benátky nad Jizerou	9	3	1	0	2	3	28:32	13
9	HC Most	9	2	2	0	0	5	26:34	10
10	Salith Šumperk	9	3	0	0	1	5	19:30	10
11	Královští lvi Hradec Králové	9	1	2	0	0	6	27:34	7
12	HC Berounští Medvědi	9	1	2	0	0	6	26:34	7
13	IHC Písek	9	2	0	0	1	6	23:38	7
14	SK Kadaň	9	2	0	0	0	7	22:30	6

1. liga - DOMA

Poř.	Klub	Zápasů	Výher	(VP)	Remíz	(PP)	Proher	Skóre	Bodů
1	BK Mladá Boleslav	5	5	0	0	0	0	22:8	15
2	HC Olomouc	5	4	0	0	1	0	15:9	13
3	HC Slovan Ústečtí Lvi	5	3	1	0	1	0	22:11	12
4	HC Stadion Litoměřice	4	3	0	0	1	0	15:7	10
5	SK Horácká Slavia Třebíč	5	3	0	0	1	1	11:8	10
6	Salith Šumperk	4	3	0	0	1	0	12:9	10
7	HC Rebel Havlíčkův Brod	5	3	0	0	1	1	17:14	10
8	HC Dukla Jihlava	5	3	0	0	0	2	20:9	9
9	HC Benátky nad Jizerou	4	2	1	0	0	1	16:14	8
10	IHC Písek	5	2	0	0	1	2	15:15	7
11	HC Berounští Medvědi	5	0	2	0	0	3	16:21	4
12	Královští lvi Hradec Králové	3	1	0	0	0	2	11:9	3
13	SK Kadaň	4	1	0	0	0	3	11:13	3
14	HC Most	4	0	1	0	0	3	10:19	2

1. liga - VENKU

Poř.	Klub	Zápasů	Výher	(VP)	Remíz	(PP)	Proher	Skóre	Bodů
1	HC Rebel Havlíčkův Brod	4	3	1	0	0	0	17:9	11
2	HC Slovan Ústečtí Lvi	4	3	0	0	0	1	15:12	9
3	SK Horácká Slavia Třebíč	4	2	1	0	0	1	8:6	8
4	HC Most	5	2	1	0	0	2	16:15	8
5	HC Stadion Litoměřice	5	2	0	0	2	1	15:18	8
6	BK Mladá Boleslav	4	1	2	0	0	1	9:7	7
7	HC Benátky nad Jizerou	5	1	0	0	2	2	12:18	5
8	HC Dukla Jihlava	4	1	0	0	1	2	11:13	4
9	Královští lvi Hradec Králové	6	0	2	0	0	4	16:25	4
10	HC Berounští Medvědi	4	1	0	0	0	3	10:13	3
11	HC Olomouc	4	1	0	0	0	3	11:16	3
12	SK Kadaň	5	1	0	0	0	4	11:17	3
13	Salith Šumperk	5	0	0	0	0	5	7:21	0
14	IHC Písek	4	0	0	0	0	4	8:23	0

1. Mladá Boleslav	2090 diváků
2. Jihlava	1747
3. Ústí nad Labem	1691
4. Třebíč	1370
5. Šumperk	1207
6. Olomouc	1106
7. Havlíčkův Brod	1060
8. Litoměřice	1045
9. Písek	455
10. Hradec Králové	412
11. Kadaň	330
12. Beroun	299
13. Most	294
14. Benátky nad Jizerou	275

Úspěšnost přesilovek

1. Havlíčkův Brod	28,85%
2. Beroun	22,22
3. Olomouc	19,57
4. Jihlava	18,75
5. Písek	18,42
6. Mladá Boleslav	17,50
7. Ústí nad Labem	17,07
8. Benátky nad Jizerou	15,69
9. Třebíč	14,81
10. Hradec Králové	12,00
11. Most	11,54
12. Litoměřice	11,11
13. Kadaň	10,53
14. Šumperk	10,42

BK MLADÁ BOLESLAV

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

ML. BOLESLAV 6:3 LITOMĚŘICE
ŠUMPERK 3:2 ML. BOLESLAV
ML. BOLESLAV 4:0 BENÁTKY N/J
KADAŇ 1:2 ML. BOLESLAV
ML. BOLESLAV 4:1 JIHLAVA
TŘEBÍČ 1:2sn. ML. BOLESLAV
ML. BOLESLAV 4:2 ÚSTÍ N/L
OLOMOUC 2:3sn. ML. BOLESLAV
ML. BOLESLAV 4:2 HRADEC K.

HRÁČ MĚSÍCE

ROMAN WILL

Jedno z překvapení, které přinesl úvod prvoligového ročníku 2012/2013. Roman Will je sice výborný gólman, ale v mateřské Mladé Boleslavi panovala před startem soutěže velká konkurence. Jenže zkušený Vlastimil Lakosil zklamal a Michal Valent šanci na vyniknutí nedostal a odešel do slovenské Nitry. Naopak Roman Will se chytil šance za pačesy a drží si obdivuhodné statistiky.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* **Michal Pavlů** (foto), ofenzivně laděný zadák, si nakonec místo v týmu trenéra Františka Výborného nevybojoval. Nakonec bylo tedy jeho hostování ukončeno a ex-benátský obránce se vydal přes Liberec na další hokejovou štaci - do Mostu.

* Mladá Boleslav vyřídila několika hráčům střídavé starty do **druholigového Nymburka**. „Budou tam i ti, kteří budou hrát u nás čtvrtou lajnu. Koudelka, Lenc, Loskot, Belay, Rys... Možná jsem na někoho zapomněl, omlouvám se. Tihle všichni potřebují praxi a tam ji dostanou. V Boleslavi v takovém záprahu nebudou, pět minut není žádná zátěž. A žádným tréninkem to nenahradí. Ono to vlastně neplatí jen o těch mladých, zmínit třeba můžu i Zbyňka Hrdela. Loni půl roku nehrál, tak prostě začne tam. Pořád klukům vtlučím do hlavy, že to nesmí brát jako něco ponižujícího. Je to pro jejich dobro. Je to klasický kanadský model. V zámoří to nikdo neřeší, tam je to automatika,“ uvedl v interview pro bkboleslav.cz hlavní trenér týmu pan František Výborný.

ÚSTÍ NAD LABEM

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

ÚSTÍ N/L 4:3sn. BENÁTKY N/J
KADAŇ 3:5 ÚSTÍ N/L
ÚSTÍ N/L 3:1 JIHLAVA
TŘEBÍČ 2:3 ÚSTÍ N/L
ÚSTÍ N/L 3:4sn. HRADEC K.
ÚSTÍ N/L 5:1 OLOMOUC
ML. BOLESLAV 4:2 ÚSTÍ N/L
ÚSTÍ N/L 7:2 PÍSEK
BEROUN 3:5 ÚSTÍ N/L

HRÁČ MĚSÍCE

JAROSLAV ROUBÍK

Zkušený forward stále dokazuje, že je v 1. lize nejlepší. Dá se říci, že takřka sám táhne Ústí nad Labem do bojů o první příčku tabulky. Je dost možné, že letos překoná všechny své osobní rekordy. Hraje totiž v elitním prvoligovém klubu, dostává hodně prostoru a vedle sebe má skvělé spoluhráče. Je v jeho schopnostech pokořit sedmdesáti bodovou hranici?

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* **Rok Pajić** (foto), šikovný forward, který poslední tři sezóny úspěšně oblékal barvy Slovanu, šel nejprve na zkoušku do slovenské Žiliny, tam si ale smlouvu nevybojoval a rozhodl se odejít na poměrně exotickou štaci do Itálie. Společně s dalším známým hráčem Janem Platilem se totiž upsali **Pontebbě**. V tomto týmu z nejvyšší italské soutěže mimochodem působí i Erik Weissmann, slovenský hokejista, jenž odehrál přes sto zápasů i v naší extralize, a Miloslav Gureň, bývalý spoluhráč Pajiće.

* Kamil Černý a Zbyněk Sklenička, obránci prvoligového Ústí nad Labem, mají vyřízeny **střídavé starty do Litvínova**.

* Generální manažer Jan Klobouček v polovině září v interview pro Zdeňka Kamínka ml. přiznal, že by rád využil výluky NHL a přivedl na sever Čech **zámořskou posilu**. Údajně má jít o hráče, s kterými působil během svého angažmá na univerzitě ve Vermontu. A za tento tým z USA během Kloboučkova působení hráli i dva světoznámí hokejisté- Martin St.Louis a Tim Thomas. „Nevím, kde tyto informace někdo vzal. Je pravda, že jsem s nimi hrál v Americe. Budeme se snažit v době výluky na jeden až dva zápasy sehnat nějaké hráče ze zámoří. Nepočítám, že by k nám šel někdo na celou sezonu,“ uvedl loňský kapitán Lvů pro hcusti.cz. Takže, dočkáme se v 1. lize dvou superhvězd? Asi jen ve snu, ale je to hezká představa.

HC REBEL HAVL. BROD

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

BEROUN 3:7 HAVL. BROD
HAVL. BROD 4:5^{sn.} HRADEC K.
HAVL. BROD 4:2 MOST
LITOMĚŘICE 3:4^{pr.} HAVL. BROD
HAVL. BROD 4:2 ŠUMPERK
BENÁTKY N/J 1:3 HAVL. BROD
HAVL. BROD 5:2 KADAŇ
JIHLAVA 2:3 HAVL. BROD
HAVL. BROD 0:3 TŘEBÍČ

HRÁČ MĚSÍCE

DANIEL DOLEJŠ

V útoku sice řádilo trio Kostourek-Rytnauer-Ondráček, ale největším překvapením jsou výkony mladého brankáře Daniela Dolejše. Osmnáctiletý gólman, který letos dostal první větší šanci ve druhé nejvyšší soutěži, totiž dovedl Havlíčkův Brod parádními výkony ke skvělému startu do soutěže.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* V prvních třech kolech nového prvoligového ročníku se hned dvěma hráčům Rebelu podařilo vsítit **hattrick**. V 1. zápase nového ročníku proti Medvědům z Berouna se třemi vstřelenými brankami blýskla staronová posila z Mostu Martin Ondráček, kterého ve 3. kole v klání s Mostem následoval zkušený šikula Milan Kostourek. Tento úctyhodný počín je tak logicky **novodobým rekordem** v historii tohoto klubu.

* **Jan Semorád** (foto) má do Havlíčkova Brodu vyřizené **střídavé starty** z extraligových Pardubic. „*Jak často za nás bude nastupovat záleží čistě na Pardubicích. Pokud ho uvolní, přijde k nám, pokud ho budou potřebovat, zůstane,*“ prozradil klubovému webu generální manažer Augustin Žák. „*Pro nás je to velmi dobrá posila. Všichni víme, co od Honzy můžeme čekat, takže jsme rádi, že ho tady díky výluce v NHL máme,*“ uvedl pro hcrebel.cz hlavní trenér týmu Karel Dvořák. Jan Semorád za Havlíčkův Brod nastupoval již loni a dařilo se mu na výbornou. Po Vojtěchu Němcovi byl podle mnohých vůbec nejlepším útočník týmu z Vysočiny, kterému loni k účasti v play-off pomohl sedmnácti brankami a stejným počtem asistencí. Za Rebel zatím letos naskočil pouze jednou (bez statistického zápisu).

LITOMĚŘICE

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

ML. BOLESLAV 6:3 LITOMĚŘICE
LITOMĚŘICE 4:1 PÍSEK
BEROUN 3:4 LITOMĚŘICE
LITOMĚŘICE 3:4pr. HAVL. BROD
MOST 3:2sn. LITOMĚŘICE
HR. KRÁLOVÉ 2:3 LITOMĚŘICE
LITOMĚŘICE 3:0 ŠUMPERK
BENÁTKY N/J 4:3p. LITOMĚŘICE
LITOMĚŘICE 5:2 KADAŇ

HRÁČ MĚSÍCE

JAROSLAV HAŠEK

Bývalý elitní forvard Chomutova oplývá nejlepšimi statistikami ze všech litoměřických hráčů. Zazářil sice i gólman Vojtěch Sedláček, jenže ten odchytal pouze čtyři zápasy. Zato Hašek odehrál všech devět, v nichž se blýskl čtyřmi góly a stejným počtem asistencí. Navíc se může pyšnit i kolonkou +/-, v níž figuruje osm kladných bodů.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Když vycházelo první číslo magazínu o 1. lize, stále ještě nebylo definitivně potvrzeno, že **Milan Toman**, místní odchovanec s bohatými extraligovými zkušenostmi, skutečně posílí Litoměřice i pro prvoligové boje. Předpoklad se ale stal skutečností a ofenzivně laděný bek si poprvé v kariéře oblékl dres seniorského týmu Stadionu. Už v mládežnickém věku se totiž vydal do Kladna, odkud putoval mimo jiné do Sparty, Znojma či Českých Budějovic, aby se k Rytířům v roce 2009 vrátil znovu. Mezi jeho extraligová maxima patří 24 kanadských bodů a sedm vstřelených branek. Loni bodově výrazně polevil a nastřádal kvůli zraněním pouze deset bodů. V této sezóně zatím překvapivě na branku stále čeká.

* Do Litoměřic ze **Sparty** přišel mladší z bratrů Treillových **Sacha** (foto). Tohoto francouzského útočníka jsme loni vyhlásili nejlepším hráčem prvoligového play-off. Tehdy ovšem oblékal barvy Ústí n/L. Ve Spartě se sice tomuto bojovnému forvardovi nedařilo, každopádně na 1. ligu se stále jedná o elitního hráče. Zatím ale za Stadion nenastoupil.

* Litoměřice uzavřely **partnerskou smlouvu s HC Lev Praha**. Jediný český zástupce v KHL bude do Stadionu posílat hráče na střídavé starty, jelikož do extraligy to řády nepovolují. První posilou prvoligového celku se měl stát Tomáš Rachůnek, ten ale bude zatím hostovat na Spartě.

SK HS TŘEBÍČ

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

TŘEBÍČ 2:1 KADAŇ
JIHLAVA 1:2 TŘEBÍČ
TŘEBÍČ 3:2 HRADEC K.
TŘEBÍČ 2:3 ÚSTÍ N/L
OLOMOUC 5:2 TŘEBÍČ
TŘEBÍČ 1:2sn. ML. BOLESLAV
PÍSEK 0:1sn. TŘEBÍČ
TŘEBÍČ 3:0 BEROUN
HAVL. BROD 0:3 TŘEBÍČ

HRÁČ MĚSÍCE

MAREK ČILIAK

Tahoun Horácké Slavie Jakub Čuřík kvůli zranění přišel o tři poslední zápasy (a nějaké to utkání ještě vynechá), takže magazín o 1. lize volí Marka Čiliaka. Tento slovenský brankář pokračuje ve skvělých výkonech z přípravy a je výbornou náhradou za Šimona Hrubce. Připsal si tři čistá konta v řadě! Navíc má ve statistikách jako bonus uvedenou i jednu asistenci.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Vedení SK HS Třebíč se před začátkem sezóny rozhodlo opět spustit **diskusní fórum**, které bylo v průběhu loňského ročníku po nepříznivých výkonech HST a následné kritice poměrů v klubu zrušeno. „*Tímto krokem chceme přispět k lepší komunikaci mezi klubem a fanoušky. Věříme, že diskuse bude vstřícná a korektní,*“ řekl generální manažer klubu Dr. Karel Čapek pro hstrebic.cz.

* Horácká Slavia bude v roce 2013 slavit **85. výročí založení klubu** a management HST tak připravil hodně netradiční připomenutí tohoto jubilea. Na zadní straně dresů hráčů jsou totiž vyobrazeny fotografie klubových ikon a rovněž i fanoušků, kteří se této akce chtěli zúčastnit a zaslali na adresu klubu svůj portrét. Výsledek celého nápadu jistě stojí za to.

* Na výjezd do Jihlavy (2. kolo) dorazilo **285 fanoušků** Třebíče. Toto číslo následně potvrdil údaj na turniketech. Jinak toto derby sledovalo pouhých 2148 diváků.

* **Rostislav Marosz** (foto), bývalé pravé křídlo druhého útoku Horácké Slavie, **odešel do slovenského Trenčína**. V Třebíči stihl tento mladý technicky zdatný forward odehrát pouze 8 zápasů (2+2)

HC OLOMOUC

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

OLOMOUC 1:0 ŠUMPERK
BENÁTKY N/J 6:4 OLOMOUC
OLOMOUC 3:2 KADAŇ
JIHLAVA 3:2 OLOMOUC
OLOMOUC 5:2 TŘEBÍČ
ÚSTÍ N/L 5:1 OLOMOUC
OLOMOUC 4:2 HRADEC K.
OLOMOUC 2:3sn. ML. BOLESLAV
PÍSEK 2:4 OLOMOUC

HRÁČ MĚSÍCE

MATĚJ PEKR

Mladý (čtyřiatvacetiletý) útočník už má v 1. lize dobré jméno, nyní ale možná nastal čas zařadit se mezi absolutní prvoligovou elitu. Trefil se totiž v pěti zápasech v řadě (1.-5. kolo). Celkově si v devíti zápasech připsal osm branek a pět asistencí. Navíc za každou zbraně poslal pouze jednou.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* **Lukáš Kucsera**, kmenový hráč Vítkovic, bude na Hané působit i v letošní sezóně. Do týmu, kde hrál i loni, mu totiž byly vyřízeny střídavé starty.

* **David Krejčí** ani **Jiří Hudler**, odchovanci olomouckého hokeje, se letos do dresu Mory podle všeobecného očekávání nenavléknou. Prvně jmenovaný, jinak hráč Bostonu Bruins, si vybral Pardubice, Jiří Hudler marodí.

* I když hvězdy z NHL Moru neposílily, našla se jedna hodně skvělá akvizice. Do Olomouce totiž trochu překvapivě zamířil **Mario Cartelli** (foto). Tento 32letý zadák s italskými předky, jenž ovšem reprezentoval Českou republiku na několika turnajích, sice v Olomouci v létě trénoval, ale už od začátku tvrdil, že prioritou je pro něj zahraniční angažmá. To však očividně zadák s dělovou střelou nesehnal a vzal zavděk prvoligovému angažmá v Olomouci, jež se netají ambicemi na účast v baráži. A tento bek její defenzivu (a zároveň i ofenzivu díky jeho přehledu a zakončení v přesilových hrách) opravdu povýšil ještě o jeden stupeň výše. Posuďte sami, jak kvalitní obránce mají trenéři Fiala a Tomajko k dispozici: neúnavný Jiří Ondrušek, kapitán Jakub Bartoň, nadějný Tomáš Valenta, zkušený Tomáš Houdek, nová posila Cartelli a nesmíme zapomenout ani na A. Lhotského.

HC DUKLA JIHLAVA

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

JIHLAVA 7:1 HRADEC K.
JIHLAVA 1:2 TŘEBÍČ
ÚSTÍ N/L 3:1 JIHLAVA
JIHLAVA 3:2 OLOMOUC
ML. BOLESLAV 4:1 JIHLAVA
JIHLAVA 7:1 PÍSEK
BEROUN 3:2sn. JIHLAVA
JIHLAVA 2:3 HAVL. BROD
MOST 3:7 JIHLAVA

HRÁČ MĚSÍCE

MICHAL JESLÍNEK

Jihlava zažila hodně špatné období a odrazilo se to i ve statistikách. Křídlo druhé formace, kterou vede zkušený čtyřicátník Martin Filip, si v devíti zápasech připsalo celkem deset bodů. Nikdo jiný v sestavě Jihlavy jich nenasbíral více, totéž platí i v případě šesti nastřílených branek. Navíc toho Jeslínek odmakal hodně i v defenzivě.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Zadní šiky jihlavské Dukly přišel z Pardubic, s kterými stihl oslavit již dva mistrovské tituly, **Marek Drtina**. Tento mladý obránce s ideálními tělesnými parametry (měří 196 centimetrů a váží 90kg) je jistě velmi vítanou posilou do nepříliš zkušené obrany týmu z Vysočiny.

* Další velkou posilou bývalého armádního celku se stal **Lukáš Nahodil**. Pro tohoto pardubického útočníka, na kterého kvůli výluce v NHL nezbylo v extralize místo odpovídající jeho kvalitám, je toto angažmá hodně pikantní. Hokejovému řemeslu se totiž vyučil v nedaleké Třebíči.

BENÁTKY N/J

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

ÚSTÍ N/L 4:3sn. BENÁTKY N/J
BENÁTKY N/J 6:4 OLOMOUC
ML. BOLESLAV 4:0 BENÁTKY N/J
BENÁTKY N/J 5:4 PÍSEK
BEROUN 4:3sn. BENÁTKY N/J
BENÁTKY N/J 1:3 HAVL. BROD
MOST 2:3 BENÁTKY N/J
BENÁTKY N/J 4:3pr. LITOMĚŘICE
ŠUMPERK 4:3 BENÁTKY N/J

HRÁČ MĚSÍCE

LUKÁŠ KRÁL

Tomáš Vošvrda zklamal, Jan Plodek se zranil, Vít Jonák neoplýval přílišnou produktivitou, Antonín Dušek odehrál pouze polovinu utkání... Zbývá tedy Lukáš Král, jenž sice neměl bůhvíjak velkou formu, ale s devíti body vyhrál klubové bodování úvodních kol. Oficiální stránky Benátek nad Jizerou uvádí, že v kolonce +/- má osm kladných bodů, na hokej.cz je však „pouze“ +4.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Zajímavý rozhovor s trenérem Milanem Černým:

<http://www.hokejbenatky.cz/clanek.asp?id=1713>

* Vzhledem k tomu, že do Liberce zamířil kvůli výluce v NHL reprezentační gólman Ondřej Pavelec, byl a bude v Benátkách nad Jizerou hodně vytěžován mohutný gólman **Tomáš Vošvrda** (foto). Díky tomuto muži tak mají Pojizeřané jednoho z nejlepších prvoligových brankářů. Góly se budou dávat tomuto velkému talentu opravdu velmi těžko. Jeho statistiky jsou ale prozatím hodně velkým zklamáním.

* Dlouholetý benátecký útočník **Petr Weiss**, který se středočeským celkem zažil mimo jiné postup do 1. ligy, bude letos hrát pouze krajský přebor. Za tým Nového Jičína.

* Útočník **David Kellner**, jenž se neprobojoval do benáteckého kádru, zakotvil ve druholigovém týmu HC Tábor.

HC MOST

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

PÍSEK 4:2 MOST
MOST 2:7 BEROUN
HAVL. BROD 4:2 MOST
HRADEC K. 3:5 MOST
MOST 3:2 LITOMĚŘICE
ŠUMPERK 1:2 MOST
MOST 2:3 BENÁTKY N/J
KADAŇ 3:5 MOST
MOST 3:7 JIHLAVA

HRÁČ MĚSÍCE

LADISLAV GENDEL

V Berouně si jeho služby nemohli dovolit, mostecký Baník však neotálel a s důrazným forvardem se dohodl. Ladislav Gengel nikdy nepatřil mezi kdovíjaké kanonýry, trenéři oceňovali především jeho agresivní a dotěrnou hru, ale letos se zdá, že Gengel v Mostě pookřál i střelecky. V sedmi zápasech dal sedm branek.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Mostecká soupiska během vydání 1. a 2. čísla magazínu o 1. lize doznala značných změn. Nejenže se do brány z Karlových Varů vrátila loňská opera **Marek Benda**, ale obranu Baníku vyztužil ex-jihlavský Lotyš **Kriss Grundmanis** a liberecký zadák **Michal Pavlů**, jenž si hodně rád zaútočí. Je zvláštní, že už nehraje za Benátky nad Jizerou. Copak se asi mezi Michalem Pavlů a pojizerským celkem stalo? Ofenzivu severočeského celku pak posílil **Ladislav Gengel**, na kterého nenašel finanční prostředky Beroun a nepříjemný typ hokejisty tak šel o dům dál. Z Plzně pak přišel Mostu vypomoci **Jan Heřman**, který loni působil v Chomutově a na jeho farmě v Kadani. A další velkou posilou je pak bezesporu **Marek Čurilla** (foto). Most se tedy nechce smířit s boji o záchranu a díky tomuto velkému posílení dal rázně najevo, že se s ním musí počítat i v zápolení o postup do play-off.

SALITH ŠUMPERK

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

OLOMOUC 1:0 ŠUMPERK
ŠUMPERK 3:2 ML. BOLESLAV
PÍSEK 7:4 ŠUMPERK
ŠUMPERK 4:2 BEROUN
HAVL. BROD 4:2 ŠUMPERK
ŠUMPERK 1:2sn. MOST
LITOMĚŘICE 3:0 ŠUMPERK
HRADEC K. 6:1 ŠUMPERK
ŠUMPERK 4:3 BENÁTKY N/J

HRÁČ MĚSÍCE

KAREL PLÁŠEK

Úvod prvoligové sezóny 2012/2013 nepřinesl pro Šumperk mnoho radostných chvil. K vidění nebyly ani žádné velké individuální výkony. Karel Plášek, bývalý dlouholetý hráč Znojma, si však stále odvedl své a svoji bojovností vybojoval spoustu puků. Navíc přispěl i do produktivity svého týmu, když jeden gól dal a na další čtyři asistoval.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Odchovanec klubu **Jakub Kindl** (foto) se nakonec do 1. ligy nepodívá. Podepsal totiž smlouvu s extraligovými Pardubicemi. K návratu do mateřského týmu ho nepřesvědčil ani jeho bratr Denis, jenž figuruje na letošní soupisce Draků. Důvod jeho angažmá v nejvyšší soutěži ale jistě jiný, a to vysoká pojistka.

* Obránce Salithu Šumperk a odchovanec Draků **Petr Gewiese** se zúčastnil jednodenního reprezentačního kempu kategorií U18, U19 a U20. Kemp se uskutečnil v Třinci. Na akci byl pozván také další šumperský odchovanec Ondřej Starý, který působí v extraligových Pardubicích.

HC HRADEC KRÁLOVÉ

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

JIHLAVA 7:1 HRADEC K.
HAVL. BROD 4:5sn. HRADEC K.
TŘEBÍČ 3:2 HRADEC K.
HRADEC K. 3:5 MOST
ÚSTÍ N/L 3:4sn. HRADEC K.
HRADEC K. 2:3 LITOMĚŘICE
OLOMOUC 4:2 HRADEC K.
HRADEC K. 6:1 ŠUMPERK
ML. BOLESLAV 4:2 HRADEC K.

HRÁČ MĚSÍCE

MICHAL MIKESKA

Jeho bohaté zkušenosti z nejvyšší soutěže a z ruské KHL jsou vidět. Michal Mikeska je na 1. ligu i ve 36 letech nadprůměrným forvardem. Nejenže si stále své odvede i v defenzivě, ale dařilo se mu i v útoku. Uvidíme, jakým směrem se bude vyvíjet jeho kariéra. V Hradci Králové mu totiž brzy vyprší smlouva. A Mikeska v Hradci dokázal, že na extraligu stále má.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Po vydání prvního čísla magazínu o 1. lize ohlásil Hradec Králové novou posilou. Není jí nikdo menší než **Michal Mikeska**, velezkoušený hokejista s bohatými reprezentačními zkušenostmi. „Neměl jsem nikde smlouvu, nebylo do čeho píchnout. Aleš Kmoníček mě kontaktoval už někdy v červnu, takže o tom vím dost dlouho. Není to žádná z nouze ctinnost na poslední chvíli. To rozhodně ne. Přemýšlel jsem o tom delší dobu a domluvili jsme se, zatím na měsíc. Je to nejkratší smlouva, kterou jsem kdy podepsal,“ uvedl bývalý útočník Pardubic či ruské Ufy pro hchk.cz. V nejbližší době se tedy uvidí, zda v týmu Královských lvů setrvá delší dobu, než jen 31 dní. Zatím podával velmi dobré výkony.

* **Vladislav Kubeš** (foto), defenzivní specialista a velký bojovník, byl Hradcem Králové uvolněn na měsíční hostování do prvoligového Berouna. „Rozhodli jsme se tak společně s trenérem vzhledem k menší vyčerpání hráče, který se aktuálně nevejde do čtyř pětů v sestavě. Potřebujeme, aby teď pravidelně hrál. Za měsíc může být situace v našem týmu jiná,“ řekl generální manažer Královských lvů Hradec Králové a.s. Aleš Kmoníček pro klubové stránky.

MEDVĚDI BEROUN

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

BEROUN 3:7 HAVL. BROD
MOST 2:7 BEROUN
BEROUN 3:4 LITOMĚŘICE
ŠUMPERK 4:2 BEROUN
BEROUN 4:3sn. BENÁTKY N/J
KADAŇ 4:1 BEROUN
BEROUN 3:2sn. JIHLAVA
TŘEBÍČ 3:0 BEROUN
BEROUN 3:5 ÚSTÍ N/L

HRÁČ MĚSÍCE

ALEŠ PADĚLEK

Aleš Padělek splnil očekávání a stal se tahounem berounského týmu. V devíti odehraných zápasech se blýskl pěti vstřelenými brankami a šesti asistencemi. Letos má opravdu potenciál udělat kolem čtyřiceti bodů. Vždyť před lety (sezóna 2005/2006) v Plzni na tuto metu útočil i v extralize. Nakonec se zastavil na 34 bodech a jednadvaceti vstřelených brankách.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Beroun zahájil novou etapu své historie, která přinesla nejen změnu názvu na Medvědi Beroun 1933, ale také vytvoření **nových stránek**. Ty si vzala na starost firma eSports.cz. Přehledně uspořádané webovky naleznete na této adrese: medvediberoun.cz

* Centr **Jakub Stromko** se v polovině září zranil a chybět může až měsíc. Pro Beroun je jeho absence sice poměrně citelná, ale žádná tragédie to rozhodně není.

* Novou posilou, zatím pouze do poloviny října, se stal hradecký bojovník **Vladislav Kubeš** (foto). Ten totiž nebyl ve svém kmenovém klubu moc vytěžován.

* Po neuspokojivých výkonech sáhlo vedení mužstva k posílení zadních řad. Ze slovenské nejvyšší soutěže přišel k Medvědům **Miloslav Jáchym**, jehož měl loni současný trenér Berouna Aleš Totter na očích, jelikož tohoto 21letého zadáka vedl v MHL (Tatranští vlci).

* S Medvědy trénuje zkušený gólman **Tomáš Duba**, jenž loni působil v Popradě (KHL) a poté jako velká posila zamířil do Chomutova. Duba však Beroun pravděpodobně neposílí, čeká na zahraniční nabídku.

IHC PÍSEK

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

PÍSEK 4:2 MOST
LITOMĚŘICE 4:1 PÍSEK
PÍSEK 7:4 ŠUMPERK
BENÁTKY N/J 5:4 PÍSEK
PÍSEK 2:4 KADAŇ
JIHLAVA 7:1 PÍSEK
PÍSEK 0:1sn. TŘEBÍČ
ÚSTÍ N/L 7:2 PÍSEK
PÍSEK 2:4 OLOMOUC

HRÁČ MĚSÍCE

JAN DALECKÝ

Kladenský útočník stihl v dresu Písku sice pouhých pět zápasů, ale díky jeho produktivitě nešlo zvolit nikoho jiného. 22letý forward, který doplatil na posilování Rytířů hráči z NHL, totiž v oněch pěti zápasech nasázel čtyři branky a na stejném počtu se pak podílel asistencí. Poté se ale zranil a jihočeskému celku hodně chybí. Jiný kanonýr se totiž zatím nenašel.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Den před zahájením soutěže se rozhodl rezignovat z pozice hlavního trenéra respektovaný **Josef Řeháček**. Právě do tohoto muže přitom byly před sezónou vkládány největší naděje. Tento charismatický trenér totiž během své kariéry dokázal divy. Hodně netradiční krok Josefa Řeháčka se hráči dozvěděli prostřednictvím internetových stránek klubu, nic totiž nenasvědčovalo jeho náhlému konci u kormidla jihočeského klubu, kam přišel v průběhu loňské sezóny a dokázal vytáhnout tým ze spodku tabulky až do bojů o play-off, které nakonec IHC uniklo pouze těsně. Roli hlavního trenéra převzal Jindřich Setíkovský, jenž loni koučoval Litoměřice a letos měl mít na starosti píseckou juniorku. Všechno je ale jinak.

* Písek také těsně po uzávěrce prvního čísla magazínu o 1. lize zveřejnil **nové klubové logo**. To si vzal na starosti 20letý bývalý mládežnický hráč Písku Štěpán Šťastný. „Nesmí v něm pochopitelně chybět hlavní symbol města, to znamená starý most. Celá ta modrá vlna pak zobrazuje průtok řeky Otavy centrem Písku a kolem zimního stadionu, a to včetně ostrova. Vezmeme-li erb, tak ten upomíná na to, že byl Písek založen jako královské město. No a v siluetě hokejisty překračujícího most by se měl najít každý hráč, který se na ledě bude bít za Písek,“ řekl autor znaku pro ihcpisek.cz.

SK KADAŇ

ZÁPASY OD STARTU SEZÓNY

TŘEBÍČ 2:1 KADAŇ
KADAŇ 3:5 ÚSTÍ N/L
OLOMOUC 3:2 KADAŇ
KADAŇ 1:2 ML. BOLESLAV
PÍSEK 2:4 KADAŇ
KADAŇ 4:1 BEROUN
HAVL. BROD 5:2 KADAŇ
KADAŇ 3:5 MOST
LITOMĚŘICE 5:2 KADAŇ

HRÁČ MĚSÍCE

JIŘÍ CHAROUSEK

Zkušený útočník, který přitom v Kadani loni před startem soutěže skončil (nepřesvědčil vedení), ale poté se zase do severočeského celku vrátil, nasázel v devíti zápasech skvělých sedm branek. Na křídlech má totiž centr první lajny k dispozici šikovného Filipa Semana a chomutovského mladíka Jaroslava Kůse. Nicméně Kadaň neprožila ani tak dobrý start.

HLAVNÍ UDÁLOSTI MĚSÍCE

* Za Kadaň nastupovalo v září a na počátku října hned několik Pirátů, o nichž jsme v prvním čísle magazínu o 1. lize neinformovali. V partnerském klubu extraligového Chomutova totiž pravidelně nastupuje **Nikola Gajovský** (0+5) a **Petr Jíra** (foto) s bilancí 2+1. Výměnou za Aleše Pavlase se pak do 1. ligy musel pakovat defenzivní specialista **Petr Macháček**. K jednomu duelu naskočil i Tomáš Bartejs, ten byl však v zápase s mateřskou Třebíčí dvakrát vyloučen a navrch předvedl velkou minelu a od té doby se v kádru Kadaně neobjevil. Důvodem však není fakt, že se mu toto utkání nepovedlo, ale ten, že v Chomutově dostává poměrně velký prostor.

* Chomutovská ikona **Petr Jíra** si poprvé v kariéře zahrála v dresu Pirátů extraligu, ale musí si zvykat, že už není tím nepostradatelným hráčem jako kdysi. Dokonce byl poslán na farmu. Ale místo toho, aby si tam zvýšil sebevědomí, se vážně zranil. Berounský Aleš Padělek totiž nešťastně zasáhl Jíru do obličeje a pro mrštného veterána tak utkání 6. kola skončilo předčasně. Petr Jíra dokonce musel do nemocnice, protože bylo zasaženo i oko. Nejčernější myšlenky (že přijde v zasaženém oku o zrak) však naštěstí nebyly potvrzeny. Každopádně nějakou dobu pobude Petr Jíra na marodce.

Milníky 1.-9.kolo

Sestava období

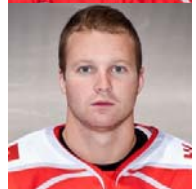
MAREK ČILIAK, 96.09%, 1.41 G/Z
Strážce svatyně Horácké Slavie dal zapomenout na Šimona Hrubce. Vychytal tři čistá konta v řadě! Fantastické!

KAMIL CHAROUSEK, (4+4)
Mostecký bek konečně naplnil svůj potenciál a dostává se z ligového průměru mezi elitu. V 1. lize zatím není produktivnějšího beka.

JIŘÍ ONDRUŠEK, (1+6)
I Jiří Ondrušek oplýval v prvních devíti kolech nevídanou produktivitou. Obrovské penzum práce si ale neúnavný hokejista odvedl zejména v defenzivě.

MATĚJ PEKR, 8+5
Společně s hráčem období Jaroslav Roubíkem je momentálně nejlepším střelcem soutěže. Trefil se v sedmi z devíti zápasů.

LADISLAV GENDEL, (7+4)
Mostecký forward si do Mostu z Berouna přivezl famózní střeleckou formu. V sedmi zápasech nasázel stejný počet branek.

Hráč období

Jaroslav Roubík, Ústí nad Labem

Ústecký veterán rázně nakročil k obhajobě vítězství v produktivitě. V devíti dosud odehraných zápasech se blýskl osmi brankami a deseti asistencemi (tedy průměr dvou bodů na zápas). Nikdo nenasbíral více bodů ani nenastřílel více gólů. O jeho suverenitě navíc svědčí i fakt, že druhý ústecký hráč v kanadském bodování má na svém kontě pouze sedm bodů! Jedná se o Robina Kováře. No a když zmíníme ještě skutečnost, že Roubík zařídil polovinu všech gólů Slovanu, je vám jasné, že tento muž má grandiózní formu. Bez něj by Ústí n/L druhé nebylo.

Překvapení období

**LADISLAV RYTNAUER
(HAVLÍČKŮV BROD)**

Loni byl tento vlasatý forward, který svou vizáží tak trochu připomíná Leváka Boba (postava ze seriálu Simpsonovi), byl loni na odpis. V Havlíčkově Brodě se na něj valila kritika ze všech stran, jeho situace se ještě zhoršila poté, co do dotazníku uvedl, že fanouškům Havlíčkova Brodu nic vzkazovat nechce. V úvodu tohoto ročníku ale připomíná toho starého, dobrého Rytnauera, jenž v 1. lize kdysi (ročník 2006/2007) nasbíral, ještě v Dukle, úctyhodných 51 bodů.

Tým období

HC REBEL HAVLÍČKŮV BROD

Tým z Vysočiny předváděl krásný ofenzivní hokej. Oproti loňsku se však Rebelu dařilo i výsledkově. Za vším stojí Daniel Dolejš, který doplácel na ofenzivní pojetí hry a musel zápas co zápas řešit pár nebezpečných situací. Každopádně mladičká brankář svůj tým podržel a dotáhl tým na třetí místo tabulky. V útoku řádila zejména (pouze) trojice Rytnauer-Ondráček-Kostourek. Za očekáváním však zůstaly dvě největší předsezónní úlovky Miroslav Třetina a Lukáš Endál. Ti dohromady dali pouze jeden gól. Havlíčkův Brod se s jejich gólovou impotencí dokázal ale obdivuhodně vyrovnat a v prvních devíti zápasech sezóny nebodoval jen jednou.

Zklamání období

**KRÁLOVSTÍ LVI HRADEC
KRÁLOVÉ**

Tým se známou trenérskou dvojicí vstupoval do sezóny sice s velkým očekáváním, ale zato bez vlastního stadionu. Ještě v úvodu soutěže tento problém nebyl vyřešen, což se dozajista promítlo i do výsledkové a herní pohody hradeckého mužstva. Lvi totiž po sedmi kolech okupovali poslední příčku tabulky. Jejich herní projev sice nebyl tak otřesný, ale výsledky zkrátka nepřicházely. A to ani proti outsiderům ze spodku tabulky. Momentálně je Hradec jedenáctý.

Věčně dobře naladěný Michal Mikeska má za sebou hodně pestrou kariéru. V tomto jeho profilu navíc naleznete spoustu jeho vtipných glos a hlášek. Rozhodně stojí za přečtení. Tento hokejista má totiž obdivuhodný smysl pro humor.

autor: HSfan

zdroj: Michael Langr (iDnes.cz), Dušan Korel (MF DNES), Lukáš Hron (MF DNES), Václav Jáchim (hokej.cz), hcpce.cz, pardubicky.denik.cz, Sanny Muharem (hchk.cz)

foto: Stanislav Souček (hchk.cz), Lenka Rybaříková (hokejcb.cz), Jan Čech (Karlovarský deník)

MICHAL MIKESKA

JEDNA HLÁŠKA ZA DRUHOU

TŘEBÍČSKÉ ZAČÁTKY

36letý Michal Mikeska začínal s hokejem v Třebíči (narodil se ovšem ve Zlíně, odkud se ale velmi brzy jeho rodina odstěhovala), vyhlášené to hokejové baště, jež dala světu takové hokejisty, jako Vladimíra Bouzka, Patrika Eliáše, Martina Erata, Ondřeje Němce a další. Když jednou Mikeska ve dveřích na reprezentačním srazu potkal dalšího věhlasného rodáka z Třebíče Leoše Čermáka, spustil: *"On je tady sraz Třebíče?"* Stále tedy na svůj původ nezapomíná a rád se na Vysočinu vrací.

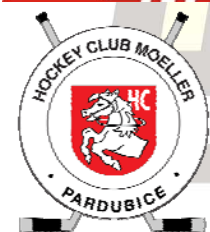
Už v dorosteneckém věku nastupoval za muže Horácké Slavie a byl i v historické sezóně 1996/1997, která pro Třebíč znamenala vytoužený postup do 1. ligy. Sám Mikeska tento úspěch řadí velmi vysoko. *"To je právě ten týmový úspěch, kdy je třicet lidí v týmu spolu a raduje se, to jsou prostě ty krásy sportu, pro který to člověk dělá."*

Druhou nejvyšší soutěž si však zahrál pouze jeden rok. V Třebíči, za kterou v tu dobu nastupoval už i Leoš Čermák (dnes Kometa Brno), se mu totiž vedlo na výbornou a do Pardubic ho zlákal Milan Chalupa, jenž „Mikeše“ velmi dobře

STATISTIKY

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	+/-	TM
1996-97	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	38	5	8	13	-	-
1997-98	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	44	9	12	21	-	-
1998-99	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E)	50	9	8	17	-7	114
	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E, p-o)	3	0	0	0	-2	0
	SK Horácká Slavia Třebíč (1.liga)	2	0	0	0	-	-
1999-00	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E)	20	1	3	4	-14	47
	HC Femax Havířov (E)	32	10	6	16	-3	60
2000-01	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E)	36	7	6	13	+9	71
	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E, p-o)	7	2	2	4	+4	8
2001-02	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E)	48	8	14	22	-4	119
	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E, p-o)	3	1	0	1	+2	0
2002-03	HC ČSOB Pojišťovna Pardubice (E)	42	8	12	20	+8	97
	HC ČSOB Pojišťovna Pardubice (E, p-o)	19	1	7	8	+3	30
2003-04	HC Moeller Pardubice (E)	40	9	13	22	+9	62
	HC Moeller Pardubice (E, p-o)	7	0	5	5	+2	16
	HC VČE Hradec Králové (1.liga)	1	0	3	3	+3	0
2004-05	HC Moeller Pardubice (E)	50	21	34	55	+23	99
	HC Moeller Pardubice (E, p-o)	12	1	10	11	-3	12
2005-06	HC Moeller Pardubice (E)	46	7	22	29	-2	88
	HC Moeller Pardubice (ECC)	2	0	2	2	-1	12
2006-07	Salavat Julajev Ufa (RUS1)	54	13	24	37	+13	38
	Salavat Julajev Ufa (RUS1, p-o)	8	1	1	2	-1	6
2007-08	Salavat Julajev Ufa (RUS1)	49	6	17	23	+3	50
	Salavat Julajev Ufa (RUS1, p-o)	16	2	9	11	+3	26
2008-09	Salavat Julajev Ufa (KHL)	42	6	18	24	+12	48
	Salavat Julajev Ufa (KHL, p-o)	4	0	1	1	0	6
	Salavat Julajev Ufa (Champ. Hockey League)	4	2	1	3	+1	4
2009-10	Sibir Novosibirsk (KHL)	7	1	2	3	-1	10
	HC Mountfield (E)	40	8	15	23	-1	50
	HC Mountfield (E, p-o)	5	0	0	0	-3	24
2010-11	HC Mountfield (E)	49	10	17	27	0	81
	HC Mountfield (E, p-o)	6	0	0	0	-1	4
2011-12	HC Energie Karlovy Vary (E)	41	5	9	14	-9	38
	HC Energie Karlovy Vary (E, p-o)	8	1	0	1	-4	10

extraligovém Havířově. „Tam bylo dobře. Byli jsme tam chvíli beznadějně poslední, pak jsme to vytáhli na šestý místo, potom jsme zas byli úplně dole. Ale bylo to tam fajn, v pohodě lidí, na to vzpomínám rád,“ uvedl velezkušený forward na adresu klubu, ve kterém se mu osobně poměrně dařilo (ve 32 zápasech dal 10 branek).

V následujících čtyřech ročnících byl stabilním členem pardubického kádru a pravidelně sbíral kolem dvaceti bodů. V sezóně 2000/2001 se dokonce poprvé objevil i v reprezentaci. Rok nato si v 10 zápasech za národní tým připsal deset bodů a stal se jednou z hvězd naší nejvyšší soutěže.

Největší jméno si však Mikeska udělal neblahou událostí. Ve finálové sérii play-off 2003 (titul nakonec brala Slavia) šlo totiž Mikeskovi o život. Urostlého forwarda totiž do krku zasáhla tvrdá střela Jana Hejdy. První, kdo Mikeskovi přispěchal na pomoc, byl paradoxně Radek Duda, jenž byl přitom největším protivníkem pardubického útočníka v této sérii a svedl s ním spoustu ostrých soubojů. „Já jsem to zprvu vůbec nevnímal, byl jsem mimo. Kluci mi to říkali až v kabině. Ale chci mu za to poděkovat. Co se týče hokeje, tak si ale nic nedarujeme, to je jasné,“ řekl zarputilý hokejista pro Michaela Langra. Vyjádření pro MF Dnes poskytl i Radek Duda. „Je potřeba reagovat rychle. Dostal pukem do krku. Je to nepříjemný okamžik. Jak pro něj, tak pro nás. Rozhodí vás to. Štěstí pro něj, že to nebylo nic vážného. Že mu nezapadl jazyk... Jsou to ale hrozné pocity. Jednou jsem to zažil, když jsem se vracel z Kanady. Táta jedné holčičky měl v autě před námi zapadlý jazyk. Nikomu bych to nepřál zažít.“

HRÁČSKÉ INFO

28.4.1976
191 cm, 96kg
útočník
hůl levá
6Z, 2G, 5A,
6TM, +1 +/-

znal z třebíčského angažmá.

RADEK DUDA POHOTOVÝM ZACHRÁNCEM

Michal Mikeska, kterému bylo v době příchodu do Pardubic 22 let, se nemusel v extralize příliš dlouho etablovat a hned v prvním ročníku se blýskl devíti vstřelenými brankami.

I tak ale musel převážnou část nadcházející sezóny (1999/2000) strávit v tehdy ještě

DALŠÍ ZRANĚNÍ ZHATILO ÚČAST NA MISTROVSTVÍ SVĚTA

Kvůli jinému zranění (zlomenině)

zmeškal Mistrovství světa v roce 2003.

„Nejhorší bylo, když jsem se dozvěděl, že mi uteče šampionát... Já pořád doufal, že se ten nastřelený kotník dá do kupy, že je to jenom naražené. Až s odstupem týdne jsem zjistil, že to mám zlomené a že musím do sádry. To jsem zrovna byl doma a měl jsem chuť něco rozbít. Zachránily mě ty moje holky (dcera, manželka). Kdybych je neměl, tak bych asi udělal z bytu kůlničku na dříví. Ale před nimi nemůžu být ošklivý. A vyběhnout před barák a obracet popelnice, to by mi zase vynadali sousedi. To taky nejde,“ uvedl Mikeska, jenž si už na žádném dalším světovém turnaji nezahrál, a proto ho musí toto smolné zranění mrzet dvojnásob, pro iDnes.cz.

Navíc se dost nahlas mluvilo o tom, že o Mikesku je zájem v zámořské NHL. Jenže kvůli absenci na šampionátu nakonec všechna jednání padla. I takový je život hokejisty. Jedno blbě

zranění může pohřbít slibně vyhlížející kariéru.

BĚHEM REKONVALESCENCE PAŘIL HRY S ROLINKEM

Během pardubického angažmá čas od času trápila Mikesku všelijaká zranění. Čas si krátil buď vycházkami s dcerkou, nebo hraním na počítači či na play-stationu proti spoluhráčům. Nejčastějším soupeřem býval současný reprezentační kapitán Tomáš Rolinek.

„Hraní na PC je ale hrozný žrout času. Když od toho člověk vstane, najednou se dívá, kolik je hodin. Já nechci rušit malou, tak si vždycky dám sluchátka na uši. A manželka pak něco chce vedle v pokoji a rozčiluje se, že jí neodpovídám. A já přitom zrovna někomu pálím do hlavy z pistole,“ smál se v bezmála devět let starém rozhovoru. *„Dceři (Terezce) se to líbí, protože táta u toho sedí a ona se kolem mě chce pořád motat. Občas se k tomu přimotá tak, že mi to vypne, někdy do toho ťukne a vyndá mi céděčko. Když to nemám uložené a jsem třeba těsně před průchodem do dalšího levelu, je těžké být chápající táta (úsměv),“* zavtipkoval v interview s Michaellem Langrem.

Michal Mikeska si na počítači vypěstoval závislost. *„Co jiného může člověk dělat, když pořád marodí? Když jsem v lednu pět týdnů nemohl hrát s koňarem, strávil jsem celou dobu u počítače. Tenkrát jsem hrál Return to Castle Wolfenstein, předtím Mafii. Tyhle hry miluju,“* přiznal.

Důvod Mikeskovi životní sezóny a bodového průlomu? Jan Bulis a Milan Hejduk. S těmito dvěma velkými osobnostmi měl Mikeska tu čest nastupovat v jedné formaci, která záhy získala přezdívky jako legie zkázy a podobně. Toto trio si navíc perfektně rozumělo i mimo led, na hokejovém kolbišti se jejich dobré vzájemné vztahy skvěle zúžitkovaly. „*Strázně si vážím toho, že jsem s nimi mohl hrát. V životě by mě to nenapadlo.*“

Zatímco jeho kolegové z úderné lajny po sezóně odešli zpět do zámoří, Michal Mikeska si v České republice odkroutil ještě jeden ročník. Pak ale vyslyšel vábení z tehdejší Superligy.

MISTREM RUSKÉ SUPERLIGY

Michal Mikeska nepatří k těm hráčům, který by zatajoval fakt, že do Ruska šel hlavně kvůli penězům. „*Na Rusku jsou nejzajímavější americké dolary. Když dostanete nabídku z Ruska, tak v první*

SPLNĚNÍ VELKÉHO SNU- TITUL A VÍTĚZ KANADSKÉHO BODOVÁNÍ ELH

V sezóně 2004/2005 vyšlo Mikeskovi takřka vše, na co sáhl. Pardubice posílené díky výluce o hráče z NHL totiž získaly mistrovský titul. Sám Mikeska, velký to bojovník, na něm měl lví podíl.

V základní části se totiž blýskl 55 body, což mu stačilo na vítězství v kanadském bodování nejvyšší soutěže! Triumf je ještě o to cennější, že v sezóně poznamenané výlukou byla v ELH opravdu velká konkurence. „*Je to největší individuální věc, kterou jsem v hokeji dokázal,*“ uvedl pro iDnes.cz tehdy ještě 28letý centr, který po každém kole bedlivě sledoval, jak si v nejsledovanější statistice vede. „*Občas jsem měl pocit, že se z toho zblázním. Jsem rád, že je to pryč. Manželka si také oddechne. Vždyť jsem doma jen telefonoval a pak šel spát. Teď už si připravím jen děkovnou řeč (smích),*“ netajil se velký showman v rozhovoru s Dušanem Korelem, jenž se stal najednou středem zájmu všech médií. „*Když vezmu jen novináře, tak toho mám za sebou opravdu dost. Bohužel pro mě neumím vypnout telefon. Místo toho ještě zavolám sám zpátky. Život hvězdy není takový med, jak by si někdo představoval,*“ dodal pro MF DNES útočník, jehož vlastní fanoušci milují, ale soupeřovi na něj velmi často pískají kvůli jeho tvrdé hře, která už je občas opravdu za hranicí čistého zákroku.

Paradoxní je, že na začátku sezóny se Mikeska do pardubického kádru vůbec nevešel a musel sledovat své spoluhráče pouze z tribuny.

moment vždycky na papíře vidíte peníze. Řeknete si: tam vydržím, i kdybych nehrál," řekl upřímně pro hokejv.cz.

Ale i v této větě určitě úřadoval typický Mikeskův humor. Ufa totiž patří k nejlepším týmům Evropy, a platilo to i v roce 2006. „Navíc je fakt, že i příroda je tu nádherná. Rusové tomu tady říkají druhé Švýcarsko, přímo ve městě jsou sjezdovky," přiblížil baškirskou Ufu čtenářům idnes.cz. „Ale třeba Magnitogorsk, nebo Čerepovec jsou vyloženě průmyslová města. Velká fabrika a kolem baráky lidí, co v ní pracují. Kluci, co k nám jezdí na zápasy, tvrdí: vy se máte, vaše město je v pohodě. A opravdu - je tu všechno, co potřebuju. Dobré obchodáky i restaurace. Stejně máme s týmem program tak našláplej, že jsme pořád na báze."

Pro Lukáše Hrona (MF Dnes) pak poodhalil jednu vlastnost Rusů. „Mají samozřejmě jinou náтуру než my. Třeba se všude předbíhají. Cestujeme pronajatým letadlem, každý v něm má svoje místo. Každý celou sezonu ví, kde sedí. Přesto jdeme po schodech do letadla a oni se na schodech předbíhají. Všude se cpou. Neexistuje, že by někde někomu podržel dveře, řekl: pojd'. Z toho mi jde hlava kolem."

DOTAZNÍK MICHALA MIKESKY

zdroj: off-line rozhovor (hokejv.cz)

O vaření: Vaření mám rád, jsem do tohoto sportu nadšený. Pořad Ano, Šéfe! sleduji už jen kvůli tomu, že manažerské schopnosti a to, jak to pan Pohlreich dělá z něj dělá neoblíbeného, což je mi hodně blízké. Myslím tím styl, jak to dělá, nebere si servítky a říká věci tak, jak jsou a jak by měly být. Pořad se mi líbí a vařím velice rád.

Oblíbený stadion: Tak ten nemám, ale pokud bych měl říct neoblíbený, tak řeknu Liberec. Tam mě to nějak nebaví.

Jaký typ brankáře je pro Mikešku oříškem: Vzhledem k tomu, že nejsem brejkový hráč, tak dávám většinu gólů z předbrankových prostor po dorážkách a tečích. Tam nejde o to, jaký brankář je, ale když mě nebude obránce krýt tak tu prázdnou branku trefím. S tím neudělá žádný brankář nic. Z gólmánů vždycky někdo vyběhne na vrchol. Jednu chvíli to byl Málek, pak Pinc, vždycky se nějaký golman chytne a je skoro neprůstřelný. Ted' je to třeba budějovický Kovář, který chytá fantasticky. Já za sebe nějakého "neoblíbeného" nemám, protože zase tolik v soubojích s nimi nejsem.

akorát v Rusku se lidé více líbají. V tom je to nebezpečnější, ale jinak je to všude stejně hezké," popsal pro hcpce.cz.

VYŠTVÁN Z NOVOSIBIRSKU

Po sezóně 2008/2009 ale z Ufy po třech letech odešel. Hovořilo se, že za jeho odchod může nový trenér Vjačeslav Bykov, jenž se netají tím, že nemá Čechy příliš v lásce. Michal Mikeska všechny spekulace ale posléze popřel.

Ročník 2009/2010, který zahájil v Novosibirsku, byl ročníkem olympijským. A nebyl by to Mikeska, kdyby si odpustil nějaký žert pro novináře. „Bude takřka nemožné se do kádru dostat. Leda tak jako masér. Naučím se tady v Rusku nějaké speciální masáže a třeba mě pak na olympiádu vezmou.“

Dobrá nálada ho ale brzy přešla. Po pouhých sedmi zápasech v Novosibirsku (kam zamířil společně s kamarádem Čermákem) totiž dostal padáka. „Dodneška to nechápu. Jeden z důvodů ale byl, že mi klub v Novosibirsku nebyl za dva a půl měsíce schopen vyřídit víza pro rodinu. Čekal jsem, že za mnou přiletí co nejdříve, a oni to prostě neřešili. Kvůli tomu jsme se hádali, protože já jsem na ně tlačil. Byla tam spousta takovýchle menších věcí, které se nakupily. Sečetlo se to s faktem, že jsme špatně hráli a vstoupili do

„Když zajdete do obchodu, tak uvidíte asi třicet druhů vodky. Lipovou, březovou, mátovou... To všechno se dá pít (smích),“ přidal další historku. „Co mi vadilo je, že si každý den musíte s každým podat ruku. S celou kabinou, s ochrankou přede dveřmi, prostě s každým koho potkáte,“ popsal pro Tomáše Večeře. „Přijít do kabiny, říct čau a hotovo, je pro mě pořád přirozenější. Takhle čekáte, kdo odkud vyběhne ještě někdo další, s kým byste si měl jít podat ruku. Čekám kdy konečně někdo řekne: A teď už nemusíš,“ dodal pro iDnes.cz. „Občas jsou nebezpeční taxikáři. Někdy totiž bývá nebezpečné už samotné auto (smích),“ dodal věčně dobře naladěný „Mikeš“.

Pro hokej.cz pak přidal další trošku do mlýna. „Snažím se dělat v kabině fóry, ale je to těžké. Zvláště když se o legraci mezi Rusy pokouší cizinec,“ uvedl pro Václava Jáchima. „S Radkem Philippem (pozn.: tehdejší spoluhráč) jsme jediní, kteří po zápase dělají šipky nebo vlny s fanoušky. Spoluhráči se nepřidávají, spíš na nás tak koukají. A hokejisté druhého týmu, kteří nás takhle vidí, se svých kamarádů z Ufy ptají, jestli jsme normální,“ dodal.

Zpět k hokeji. V sezóně 2007/2008 se bohatá Ufa stala mistrem ruské Superligy! „Oslava titulu? Mohu to srovnat jen s Českem a mohu říci, že to je všude stejné. Akorát lidi křičí jiným jazykem. Emoce, euforie je velká,

sezony," okomentoval pro Deník. „Nikdy není příjemné, když se člověk musí rozcházet se svým týmem takovým způsobem. Sotva jsem tam přišel, už jsem musel zase odejít. Nebylo to moc povzbudivé. Na druhou stranu mě těšila vidina, že budu zase doma s rodinou," dodal pro iDnes.cz. „Život v Rusku je náročný, protože tam člověk není s rodinou. I když tam pak rodina je, stejně pak musíte s týmem třeba na osm dní odletět po výjezdech na venkovní zápasy, pak se vrátíte, spíte na báze, takže tam toho času s rodinou opravdu moc není. Potom odjednou, dva měsíce tam nejsou. Už toho mám dost, užil jsem si svoje," pokračoval v rozhovoru pro klubové stránky Českých Budějovic, kam po odchodu ze zahraničí zamířil.

TRÁPENÍ PO NÁVRATU

Jenže na jihu Čech prožil Michal Mikeska nepříliš povedené sezóny. Určitě ho nepotěšilo ani vlažné přivítání v Pardubicích, kde odevzdal velký kus práce a dodnes tam žije. „Člověče, když jsem seděl na trestný, tak si tam jeden pán zakřičel docela slušně. Byl jsem kolaborant. (směje se)," uvedl pro pardubicky.denik.cz. „Myslím, že spousta lidí to ale chápe. Kdo to nechápe, tak je to jeho věc. Každý si to může vyložit po svém. Koneckonců máme svobodu, tak na to má každý právo, že jo. A konkrétně dneska víc, než kdy jindy," dodal.

Jak již bylo zmíněno, po dvou letech se znovu stěhoval. V Motoru nebyl vytěžován (zvláště po příchodu Aleše Kotalíka z NHL) a zamířil na hostování do Karlových Varů. Tam si v loňském ročníku odvedl své, pomohl k záchraně, ale všichni viděli, že Michal Mikeska už stárne. I proto v létě 2012 čekal na nabídky marně.

PRVOLIGOVÝ AZYL

Nakonec vyslyšel vábení Hradce Králové, který Mikesku do svých řad lanařil hodně dlouho. „Neměl jsem nikde smlouvu, nebylo do čeho píchnout. Aleš Kmoníček mě kontaktoval už někdy v červnu, takže o tom vím dost dlouho. Není to žádná z nouze ctnost na poslední chvíli. To rozhodně ne. Přemýšlel jsem o tom delší dobu a domluvili jsme se, zatím na měsíc. Je to nejkratší smlouva, kterou jsem kdy podepsal," okomentoval a poodhalil, že kontrakt mu brzy vyprší. „Ta smlouva je prozatím jen měsíční. V podstatě proto, abychom viděli, zda ta spolupráce může nebo nemůže fungovat. S tím, že chci ještě chvíli čekat na to, jaké dveře se otevrou a zda se mi budou líbit či nikoliv," dodal pro hchk.cz.

Jeho příchod na východ Čech ale

ÚSPĚCHY

zdroj: hokejcb.cz

- 1996/1997 - postup Třebíče do 1. ligy
- 2002 - nejproduktivnější hráč Baltika Cupu
- 2002 - vybrán do All-stars týmu Baltika Cupu
- 2002 - nejlepší hráč Baltika Cupu
- 2003 - účast na Baltica Cupu
- 2004 - účast na Švédských hokejových hrách
- 2004 - účast na Karjala Cupu
- 2004 - účast na Rosno Cupu (nahradil Baltica Cup)
- 2004/2005 - nejproduktivnější hráč české extraligy
- 2004/2005 - Hokejová jednička (volba fanoušků ledního hokeje)
- 2004/2005 - mistr české extraligy s týmem HC Pardubice
- 2004/2005 - 13. místo v anketě Zlatá hokejka
- 2004/2005 - účast na Utkání hvězd české a slovenské extraligy (OG+3A)
- 2005 - účast na Česká pojišťovna Cupu
- 2005/2006 - účast na Utkání hvězd české a slovenské extraligy
- 2006 - účast na Channel One Cupu (nahradil Rosno Cup)
- 2007/2008 - mistr ruské superligy s týmem Salavat Yulajev Ufa

Michal MIKESKA

mohla zhatit jedna srdeční záležitost. Hned ve 3. kole totiž Hradec Králové zajížděl do Třebíče. *"Jeden z důvodů, proč jsem váhal, je právě tenhle fakt. Já tam hokejově vyrostl, pro mě to nebude jednoduchý zápas."* Nakonec se však jeho obavy nenaplnily. Fanoušci Horácké Slavie ho uvítali a sám Mikeska se předvedl ve velkém stylu.

Přestup tohoto 36letého matadora se stal bombou dne. Do 1. ligy totiž chodí poskrovnu tak kvalitních hráčů jakým bezesporu 191cm vysoký Mikeska je. *"Ve srovnání s tím, kde jsem byl, je to níž. Jednou to ale přijde na každého. Nejde být třicet let na vrcholu. Já jsem rád za to, kam jsem se dostal. Budu se stále snažit držet na nějaké úrovni."*

A zatím nutno podotknout, že se drží na velmi vysoké úrovni. Jeho zkušenosti jsou vidět a sbírá jeden bod za druhým. Jenže jeho Hradec Králové se trápí nevidaným způsobem a choulí se v dolní polovině tabulky. Pomůže Mikeska Královským lvům ze suterénu, nebo v polovině října, až mu vyprší současná měsíční smlouva, zamíří za lepším?

VRÁTÍ SE DO TŘEBÍČE?

Za lepším (tedy podle tabulkového postavení) by mohl i do Třebíče. Na jeho návrat, pokud k němu vůbec dojde (vždyť v Třebíči už nežije), na led mateřské Horácké Slavie je ale asi ještě příliš brzy. *"Proč ne? Záleží hlavně na zdraví. Na sklonku kariéry mi může být třeba 38 let a nechtěl bych tam být zase na obtíž, ale pokud by to šlo, tak nevidím důvod, proč se nevrátit."*

Klidně by se tak mohla oživit i slavná souhra s Leošem Čermákem, jenž o návratu do Třebíče také uvažuje. Ale to je pouhým snem třebíčských fanoušků. Pravděpodobnější je fakt, že Michal Mikeska už dres s logem Horácké Slavie neoblékne. Ale kdo ví, jak se situace kolem jeho osoby vyvine.

Mladá Boleslav bude chtít letos trochu výjimečně dostat své nelichotivé přezdívky barážový klub. A vše nasvědčuje tomu, že Středočeši si prolínací soutěž zahrají i v letošním ročníku.

autor: HSfan

zdroj: Jitka Čechová (bkboleslav.cz), Štěpán Tomš (bkboleslav.cz)

foto: Petr Kraus (fotokraus.cz), Jan Pavlíček (bkboleslav.cz)

BK MLADÁ BOLES LAV

TOUŽÍ PO DALŠÍ BARÁŽI

Už v roce 1878 byl v Mladé Boleslavi založen Bruslařský klub. Když se v roce 1908 ustanovil předchůdce dnešního ČSLH, Mladoboleslavští byli mezi 12 zakládajícími členy. Na živobytí si hokejisté tehdy vydělávali pořádáním koncertů a maškarních karnevalů.

V letech 1936-1938 klub působil v nejvyšší hokejové soutěži ČSR společně s LTC Praha a dalšími kluby. Po válce už se v Mladé Boleslavi hrála buď druhá či třetí nejvyšší soutěž. V 50. a 60. letech se Středočeši marně snažili o návrat mezi elitu, ale nakonec se stejně nikdy nedokázali prokousat přes baráž.

V roce 1993 pak dokonce Mladá Boleslav spadla do 2. ligy. Po sestupu se hlavní úsilí soustředilo na zachování existence boleslavského hokeje, jemuž hrozil úplný zánik. Nakonec se nejčernější scénáře nenaplnily a postupem času se klub stabilizoval. V roce 2002 se pak Středočeši pod vedením Josefa Horešovského vrátili do 1. ligy.

Z BK Mladá Boleslav se stala akciová společnost a vytyčila si za cíl postup do nejvyšší soutěže v horizontu několika let. V roce 2008, když klub oslavil stoleté výročí, se postup do extraligy podařil. V týmu tehdy působil mimo jiných i Richard Král. Jenže v ELH se i vinou administrativních chyb a následnému odečtu bodů nikdy nedokázala Mladá Boleslav vyhnout baráži.

LOŇSKÁ SEZÓNA

A letos na jaře se to bruslařskému klubu vymstilo. Pátá baráž v řadě (tu první Středočeši pochopitelně absolvovali jako prvoligový celek) už zkrátka nevyšla. Tým prostě nebyl týmem. Svou vinu na tom nese i tehdejší manažer Milan Hnilička, kterému funkcionářská premiéra vůbec nevyšla.

Čtyřleté působení BK MB v extralize pro oficiální klubové stránky zhodnotil předseda představenstva Jan Plachý. „Já bych začal hodnocení extraligové anabáze především klady. Tím největším je fakt, že to tady vůbec mohlo být. Že se toho vůbec někdy Boleslav dočkala. Myslím si, že postupem času bolest z toho pádu přebolí, a že nám všem zůstane v hlavách hlavně to, že jsme čtyři roky hráli nejvyšší hokejovou soutěž České republiky. Extraliga představuje něco, co novodobá historie boleslavského hokeje jinak nezažila. Zbytek je bohužel veskrze negativní, protože po té postupové euforii jsme se vlastně nikdy nedokázali úplně začlenit mezi ty zbývající

SOUPISKA

post	jméno	narozen	věk	výška	váha
B	<u>Vlastimil Lakosil</u>	4.7.1979	33 let	188 cm	84 kg
B	<u>Martin Sejpál</u>	5.7.1993	19 let	174 cm	63 kg
B	<u>Roman Will</u>	22.5.1992	20 let	185 cm	88 kg
O	<u>Petr Chaloupka</u>	4.4.1986	26 let	185 cm	81 kg
O	<u>Václav Drábek</u>	31.10.1976	35 let	184 cm	89 kg
O	<u>Josef Jindra</u>	12.6.1980	32 let	188 cm	85 kg
O	<u>Jaroslav Kasík</u>	23.3.1983	29 let	179 cm	83 kg
O	<u>David Kulich</u>	30.4.1992	20 let	170 cm	75 kg
O	<u>Roman Němeček</u>	10.1.1980	32 let	185 cm	95 kg
O	<u>David Pojkar</u>	4.6.1981	31 let	182 cm	91 kg
O	<u>Ondřej Šmach</u>	21.7.1986	26 let	180 cm	88 kg
O	<u>Filip Vrba</u>	28.12.1992	19 let	185 cm	90 kg
U	<u>Martin Belay</u>	15.3.1991	21 let	177 cm	77 kg
U	<u>Tomáš Demel</u>	26.6.1978	34 let	178 cm	80 kg
U	<u>Jakub Frolík</u>	21.2.1993	19 let	183 cm	85 kg
U	<u>Zbyněk Hrdel</u>	19.8.1985	27 let	192 cm	95 kg
U	<u>Tomáš Jiránek</u>	18.7.1991	21 let	188 cm	84 kg
U	<u>Petr Kafka</u>	2.10.1989	22 let	182 cm	88 kg
U	<u>Martin Koudelka</u>	11.2.1976	36 let	182 cm	95 kg
U	<u>Radan Lenc</u>	30.7.1991	21 let	180 cm	79 kg
U	<u>Marek Loskot</u>	25.7.1989	23 let	180 cm	75 kg
U	<u>Milan Mikulík</u>	11.10.1980	31 let	183 cm	81 kg
U	<u>Tomáš Nouza</u>	25.9.1982	29 let	183 cm	84 kg
U	<u>Lukáš Pabiška</u>	24.2.1984	28 let	182 cm	83 kg
U	<u>Žiga Pešut</u>	5.10.1992	19 let	183 cm	86 kg
U	<u>Jiří Rys</u>	31.3.1992	20 let	183 cm	85 kg
U	<u>David Vrbata</u>	23.7.1983	29 let	181 cm	82 kg
U	<u>David Výborný</u>	22.1.1975	37 let	179 cm	83 kg

extraligové kluby. Vždycky jsme byli za takového toho otloukánka. Vždycky, když se začal lámat chleba, to odnesla Mladá Boleslav. Ač jednou za to mohla třeba i chyba na manažerském poli. Loni jsme jeli poměrně v klidu a v pohodě, ale sebrali nám body. De facto za nic. A můžu se tady zmínit i o všech těch play-out. Kdykoliv jsme začali dotahovat, nebo když to začalo vypadat, že by se situace mohla změnit, bylo jasné, že ostatní výsledky budou takové, jaké nakonec byly. Boleslav prostě bohužel byla vždycky outsiderem a to mě mrzí."

NABITÁ SESTAVA- 1. DŮVOD K NÁVRATU DO ELH

Po každém sešupu o patro níže pochopitelně přicházejí změny. Ne vždy nutně k horšímu. Například v případě Mladé Boleslavi už prakticky nejde kam klesnout. Z týmu odešli nejlépe placení hráči v čele s Borisem Žabkou, Jaroslavem Balaštíkem, Andrejem Podkonickým, Jaroslavem Hüblem, Jakubem Čuttou, Zdeňkem Bahenským a Romanem Tomasem. Pakoval se i trenér Petr Novák.

Zůstal naopak kapitán David Výborný. Tým pak posílil o Vlastimila Lakosila, Davida Pojkara, Romana Němečka, Ondřeje Šmacha, Radka Procházku, Martina Koudelky a o několik dalších hráčů z Litoměřic či své juniorky. Zkrátka současná soupiska BK MB je kvalitní a při troše štěstí se s ní dá postoupit zpět do nejvyšší soutěže. Navíc se oproti loňskému ročníku konečně vytvořila správná hokejová parta.

Největší posílení proběhlo na postu trenéra. Respektovaný František Výborný je tou nejlepší možnou volbou.

Není divu, že Mladá Boleslav, která nějak zásadně neoslabila, bude snažit vrátit se do extraligy hned v tomto ročníku. „Podle mě to musí jít všechno ruku v ruce. Je zájem mužstvo stabilizovat, srovnat to, ale na druhou stranu nechceme čekat dva tři roky. Myslím, že pokud má klub zájem vrátit se, tak je to nejjednodušší hned v té následující sezoně. Dokud tu dýchá ještě nějaký ten extraligový duch, je tu spousta hráčů, kteří tu extraligu znají," netají se Jan Plachý v interview s Jitkou Čechovou.

FRANTIŠEK VÝBORNÝ- 2. DŮVOD K NÁVRATU DO ELH

Hlavním důvodem, proč by se to mělo letos Bruslařskému klubu povést? Pomineme-li rozšířenou baráž, tak rozhodně persóna na střídačce- František Výborný. Za tohoto muže mluví výsledky, navíc je stejně jako jeho

NEJVĚTŠÍ OFENZIVNÍ HVĚZDY

DAVID VÝBORNÝ

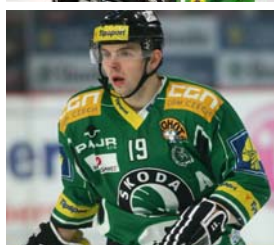
Výčet jeho úspěchů, ať už týmových či individuálních, by vydal na celý list. Mladou Boleslav však zajímá, zda je v jeho schopnostech dovést tým zpět do extraligy, jako to před lety dokázal fantastickými výkony Richard Král. Magazín o 1. lize je toho názoru, že David Výborný ještě zdaleka neřekl poslední slovo.

TOMÁŠ NOUZA

Vloni udělali Středočeši velkou chybu, když tohoto šikovného forvarda poslali na hostování do prvoligového Písku. Když ho potom Petr Novák povolal zpět, zařadil se Nouza mezi hlavní útočné zbraně. Kdo ví, co by se stalo, kdyby Nouza v Mladé Boleslavi působil celou sezonu.

DAVID VRBATA

Bratr majitele klubu Radima Vrbaty loni zažil povedenou sezonu (ale pouze z individuálního hlediska). Brankáři si na něj navíc musejí dávat pozor při samostatných nájezdech. David je totiž v této disciplíně úspěšný jako jeho bratr.

asistent Jiří Slabý (přišel z Hradce Králové) místním patriotem. „Tohle je teď jeden z hlavních cílů Bruslařského klubu. Dostat sem lidi, kteří jsou s Boleslaví spjatí a to na pozicích hráčských i funkcionářských. Je důležité mít u toho lidi, kterým na věci záleží i z osobního hlediska. Chceme tu domácí klub,“ nastínil nový sportovní manažer Karel Hornický pro bkboleslav.cz.

František Výborný sice po minulé sezóně ukončil kariéru, ale vidina spolupráce se synem a pomoci Mladé Boleslavi v těžkých časech, ho nakonec donutila svůj odchod do trenérského důchodu odložit. „Já Boleslav nepovažuji za prvoligový tým. První ligu jsem sledoval, protože jsme tam měli pár budějovických hráčů. Znalec této soutěže sice nejsem, ale přistupuji k tomu tak, že hráči v Boleslavi extraligoví jsou. Někteří jsou na hraně. Jsou tu mladí hráči, kteří mají šanci dostat se do mužstva a zlepšovat se. První liga pro začátek může být dokonce lepší než extraliga. Neberu to jako prvoligovou štaci. Chceme udělat maximum pro to, abychom se vrátili. Podmínky tu jsou, ať už to jsou sportoviště nebo vedení klubu. A hráči to vědí,“ řekl v interview se Štěpánem Tomšem.

RADIM VRBATA- 3. DŮVOD K NÁVRATU DO ELH

Právě osoba Radima Vrbaty, který je minoritním vlastníkem klubu (drží 33% akcií), je skvělou zárukou a marketingovým tahákem. Radim Vrbata je skutečně velkým patriotem a udělá vše, co je v jeho silách, aby zastávka v

MĚSTO

Mladá Boleslav je statutární město ve Středočeském kraji. Leží na levém břehu středního toku Jizery, zhruba 50 km severovýchodně od Prahy. Má zhruba 44 tisíc obyvatel. Místními rodaký jsou mimo jiných i Radim Vrbata, Martin Havlát, Eva Bosáková, Adina Mandlová, Jan Železný, Vilém Čok nebo třeba Přemysl Sobotka.

NEJVĚTŠÍ DEFENZIVNÍ HVĚZDY

VOJTĚCH MOZÍK

Mladá Boleslav v létě začala přesvědčovací boj o to, aby udržela talentovaného mladíka ve své sestavě. Stále ještě 19letý zadák mohl odejít do zámorí, hodně se o něj zajímal i Lev Praha, nakonec ale Mozík setrval v mateřském klubu. Jenže v současnosti zatím hostuje v Plzni, před vrcholem sezóny se však do 1. ligy vrátí.

PETR CHALOUPKA

V posledních dvou sezónách zažil obrovský hokejový průlom. Dokázal se stát klíčovým bekem Vrchlabí, odkud už vedla cesta do extraligového kolotoče. Ani v nejvyšší soutěži se tento 26letý obránce neztratil. Jeho současný potenciál je okolo 20 bodů.

ROMAN NĚMEČEK

Písecký odchovanec, stejně jako Tomáš Nouza, přišel do Mladé Boleslavi z Českých Budějovic, kde strávil převážnou část loňského ročníku. Trenér František Výborný si ho vybral hlavně proto, že je to stále extraligový bek.

SLAVNÍ ODCHOVANCÍ

Bezesporu nejslavnějším odchovancem Mladé Boleslavi z československé hokejové éry je **Jiří Hrdina**, trojnásobný držitel Stanley Cupu a Mistr světa z Prahy 1985. Z aktivně hrajících odchovanců stojí za zmínku především **Radim Vrbata**, hráč Phoenixu Coyotes. Dalším hráčem, který to dotáhl až do NHL, je **Marek Schwarz**, gólman pražské Sparty. Do nejvyšší soutěže dokázali prorazit i **Václav Pletka** a **Jan Hanzlík**.

FANOUŠCI

V extralize patřil mladoboleslavský kotel k podprůměrným. I s počtem diváků byl bruslařský klub na štiřu. S průměrnou návštěvností 3338 fanoušků na zápas byla Mladá Boleslav 12. v soutěži, horší už byly pouze Karlovy Vary a Kladno. Ale tyto statistiky se dají pochopit, když se Středočeši rok co rok nacházeli na chvostu.

STADION

Mladoboleslavská ŠKO-ENERGO ARÉNA Patří k nejmodernějším v 1. lize a její kapacita činí 4200 míst. V polovině 90. let došlo k další modernizaci, která se týkala především interiéru ŠKO-ENERGO ARÉNY. Byla rovněž vybudována druhá ledová plocha, hotel a prosklená restaurace s výhledem na ledovou plochu.

1. lize byla jen jednoroční. „Vzhledem k tomu, že jsme se na odkoupení akcií domluvili loni v létě dva dny před mým odletem do Phoenixu, tak jsem spíš počítal s tou verzí plánu, že do chodu klubu nebudu zasahovat. Ale vývoj té sezony šel trochu jiným směrem, takže jsem se do toho nakonec zapojil asi víc, než jsem čekal. Ale nerad bych, aby si někdo myslel, že to nějak ovlivňovalo moje výkony na ledě. Spíš naopak. Spolupráce s Boleslaví pro mě byla takovým pozitivem, odreagováním. Že jsem nemusel řešit pořád dokola jen sám sebe,“ uvedl v rozhovoru s Jitkou Čechovou, šéfredaktorkou oficiálních klubových stránek. „Cítím velkou zodpovědnost. Chci přispět k tomu, aby tady ti kluci měli co možná nejlepší podmínky k tomu, aby mohli odvádět tu nejlepší práci. Nešel jsem do toho proto, abych si tvořil nějaké funkce. Šel jsem do toho z pozice člověka, který má pocit, že může pomoci,“ dodala opora Phoenixu Coyotes na posezónní tiskové konferenci.

Krásná to slova... Uvidíme, jakým směrem se budoucnost tohoto středočeského klubu bude v budoucnu ubírat. Pokud se letos nedokáže postoupit, klidně se může stát, že se extraliga v Mladé Boleslavi zase několik let hrát nebude.

Pro Maria Cartelliho je angažmá v prvoligové Olomouci odrazovým můstkem do finančně lépe ohodnocených soutěží. Netají se tím, že když dostane laso ze zahraničí, Moru opustí. Každopádně dokud bude Kohoutem, tak na ledě nechá všechny své síly.

autor: HSfan

zdroj: iDnes.cz, hokej.cz, Jan Dočkal, Deník, hcocelari.cz, Jaroslav Poštolka, Květoslav Šimek, Jaromír Pech, Miroslav Votava, Marek Baloun, hcplzen.cz

foto: Marian Jeżowicz (hcocelari.cz), Milan Podpera (hcplzen.cz), Eva Holásková (hc-olomouc.cz)

MARIO CARTELLI

SUPERMARIO

SUPERMARIO

Přezdívkou SuperMario, kterou daly zkušenému zadákovi fanoušci, se přímo nabízí. Mario Balotelli, kterému nikdo ve fotbalové branži neřekne jinak než právě SuperMario, totiž dosahuje v současnosti velké popularity (možná až nezasloužené). Co mají však tito dva sportovci společného? Možná více, než by se na první pohled mohlo zdát.

Nejenže se oba vyznačují dělovou ránou, oba

HRÁČSKÉ INFO

16.11.1979
185cm, 89kg
hůl levá
obránce
3Z, 0G, 3A,
2TM, +1 +/-

STATISTIKY

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1994-95	HC Olomouc (E) - dor.	31	6	12	18	-
1995-96	HC Olomouc (E) - jun.	38	6	7	13	-
1996-97	HC Olomouc (E)	1	0	0	0	0
	HC Olomouc (E) - jun.	40	0	7	7	-
1997-98	HC Olomouc (1.liga)	37	7	1	8	-
1998-99	HC Železářny Třinec (E)	34	1	1	2	14
	HC Železářny Třinec (E, p-o)	8	2	1	3	4
	HC MBL Olomouc (1.liga)	3	1	1	2	-
1999-00	HC Oceláři Třinec (E)	42	7	4	11	16
	HC Oceláři Třinec (E, p-o)	4	0	0	0	0
	HC Oceláři Třinec (E) - jun.	5	3	0	3	0
2000-01	HC Oceláři Třinec (E)	46	11	16	27	24
2001-02	HC Oceláři Třinec (E)	20	0	1	1	12
	HC Vagnerplast Kladno (E)	24	3	8	11	14
	HC Vagnerplast Kladno (E, baráž)	5	0	1	1	16
	HC Prostějov (1.liga)	3	0	2	2	2
2002-03	HC Oceláři Třinec (E)	29	1	9	10	16
	HC Havířov Panthers (E)	13	1	4	5	20
	HC Havířov Panthers (E, baráž)	6	0	0	0	6
2003-04	HC Lasselsberger Plzeň (E)	40	4	8	12	24
	HC Lasselsberger Plzeň (E, p-o)	12	2	4	6	8
2004-05	HC Lasselsberger Plzeň (E)	43	4	10	14	16
2005-06	HC Lasselsberger Plzeň (E)	39	6	8	14	26
	HC Berounští Medvědi (1.liga)	1	0	0	0	2
2006-07	HC Lasselsberger Plzeň (E)	38	6	10	16	46
2007-08	HC Lasselsberger Plzeň (E)	40	5	4	9	67
	HC Lasselsberger Plzeň (E, p-o)	4	0	0	0	2
2008-09	HC Lasselsberger Plzeň (E)	39	4	5	9	22
	HC Lasselsberger Plzeň (E, p-o)	11	3	1	4	4
2009-10	HC Oceláři Třinec (E)	49	5	13	18	48
	HC Oceláři Třinec (E, p-o)	5	0	1	1	2
	HC Oceláři Třinec (E)	8	0	1	1	2
2010-11	HC Slovan Bratislava (SVK)	33	4	7	11	20
	HC Slovan Bratislava (SVK, p-o)	7	0	0	0	8
	HC Oceláři Třinec (E)	31	0	3	3	16
2011-12	HC VCES Hradec Králové (1.liga)	3	0	1	1	2
Celkem v nejvyšší soutěži ČR		580	65	112	177	403
Celkem v baráži o nejvyšší soutěž		11	0	1	1	22

Draft NHL: Atlanta Thrashers (2001), 9.kolo, 262.místo

Reprezentace:

Sezóna	Akce	Z	G	A	B	TM
1997	Mistrovství Evropy (U20)	3	0	2	2	0
1999	Mistrovství světa (U20)	6	0	2	2	4
2000-01	Reprezentace ČR	6	0	0	0	4
2001-02	Reprezentace ČR	4	0	1	1	6
Celkem seniorská reprezentace		10	0	1	1	10

dva ale také mají vztah k Itálii. Toto duo jinak velmi odlišných typů se v ní sice nenarodili, ale přirostla jim k srdci. Zatímco Maria Balotelliho, původem z Ghany, v zemi s bohatou antickou historií vychovávali adoptivní rodiče, Mario Cartelli má ze země, kde se v roce 2006 konaly zimní olympijské hry (Turín), předky.

HOKEJOVÉ ZAČÁTKY

Mario Cartelli je však Čech a národním sportem tohoto národa je hokej. Takže svoje renomé si začal budovat v tomto sportu. S nejrychlejší kolektivní hrou se poprvé seznámil na zimním stadionu v Karviné, když mu bylo sedm let. Jeho o tři roky starší bratr hrál hokej také a Mario navštěvoval se svou matkou jeho tréninky brzy ráno, tam se mu tento sport natolik zalíbil, že to zkusil sám. Ve čtvrté třídě dostal na výběr, zda bude pokračovat v hokeji nebo v házené, vyhrál samozřejmě hokej, stejné rozhodnutí učinil i v případě postu fotbalového brankáře. *"Bylo to dobré v tom, že můj zájem o hokej vyplynul ze situace, nebylo v tom nic nuceného. Začal jsem vlastně trochu dříve než je zvykem, ale nelituji toho. Moje zájmy byly v té době všestrannější a myslím si, že to vůbec není na škodu. Když jsem pak s hokejem začal, dostalo se mi podpory celé rodiny a té také vděčím za to, kde dnes jsem,"* sdělil pro oficiální klubové stránky plzeňského hokeje.

Ve čtrnácti letech začal chodit na školu do Olomouce (tam se stal mistrem republiky), po čtyřech letech strávených v juniorských týmech hanácké metropole však přestoupil do Třince.

Tehdy ukončil i své studium. *"Od té doby jsem se plně soustředil už jen na hokej, jsem ale kulturně i společensky dosti založený, chodím do kina a divadla, čtu knížky a poslouchám hlavně českou hudbu,"* uvedl pro hokej.cz hokejista, jenž za národní tým nastupoval v téměř všech mládežnických kategoriích a nechyběl ani na juniorském mistrovství světa 1999.

Z TŘINCE DO REPREZENTACE

V první sezóně mezi Oceláři ještě karvinský odchovanec nedostával tolik prostoru, ale zato hned v následujícím ročníku (1999/2000) se zařadil mezi stabilní extraligové obránce. Z Třince do NHL totiž putovala hned trojice obránců a Mario Cartelli hrozenou rukavici zvedl a v oslabené sestavě extraligového týmu se dokázal probojovat do první obranné dvojice po bok mistra světa z roku 2010 Petra Gřegořka. Tato dvojice hrála za elitní lajnu Třince v čele s Richardem Králem a Markem Zadinou. Gólová potence této hvězdné lajny se pochopitelně odrazila i na výkonech a produktivitě Maria Cartelliho.

Rok nato dokonce Cartelli parádními výkony v Třinci zaujal extraligové trenéry a byl

New Jersey Devils na tomto turnaji vyhořel. Zastínil ho i jeho spoluhráč Mario Cartelli. Ale to je jen tak na odbočku.

„Sezona se mi tehdy vydařila, hrálo se mi dobře, všechno klapalo, přesně tak jak by to mělo vypadat. Parádně jsem si to užil. Všechno mi vycházelo, na co jsem sáhl. Snad mi to tam spadlo i z rohu. Ještě jednou bych chtěl něco podobného zažít. Paradoxně když se mužstvu jako celku nedařilo a skončili jsme devátí, tedy bez účasti ve vyřazovacích bojích, mně se dařilo náramně. Lví podíl na tom má to, že jsem nastupoval v pětce vedené Richardem Králem. Je to opravdu pan Hokejista. Jeho přehled ve hře a pohotovost, s jakou vás do šancí dostane, je neuvěřitelná,“ uvedl v interview s Markem Balounem. „Po skončení této sezony ovšem přišly zdravotní problémy, vleklo se to se mnou poměrně dost dlouho. Myslím, že tehdy bylo na místě aby mě Třinec vyměnil,“ dodal.

TŘINECKÉ TRÁPENÍ A KLADENSKÉ OBROZENÍ

Po této velmi úspěšné sezóně (2001/2002), ve které v barvách Třince zaznamenal 27 bodů za fantastických jedenáct branek a šestnáct asistencí, o něj vážný zájem projevila Atlanta Thrashers z NHL. Tento tým, jenž už sídlí ve Winnipegu, dokonce šikovného obránce

nominován na Euro Hockey Tour. V necelých 21 letech!

Než si odbyl reprezentační premiéru, zažil velmi pestrý program. V sobotu sehrál televizní zápas s Pardubicemi, v neděli pak s Oceláři cestoval přes celou republiku do Karlových Varů, kde v pondělí sehrál dohrávku s místní Becherovkou. Večer se pak vydal do české metropole, aby byl v úterý k dispozici reprezentačním trenérům. A hned dopoledne absolvoval pod vedením trenérů Josefa Augusty a Vladimíra Martince hodinový trénink. Z ledu však odcházel jako poslední, přestože po náročném programu měl právo na větší únavu než kdokoli jiný z dvacetičlenného kádru, který v Praze trénoval. *„Jako nejmladší hráč jsem musel sbírat puky, jinak bych šel do šatny dřív,“* smál se údělu benjamínků Cartelli.

Za reprezentaci však neabsolvoval jen Karjala Cup, ale dalších devět zápasů. *„Co pro mě znamená reprezentovat vlast? Určitě je to větší odpovědnost, člověk by měl být na ledě vidět, více se soustředit na to neudělat chybu,“* uvedl pro hokej.cz. Na Karjale nastoupil v jedné obranné dvojici s Markem Židlickým, vycházející hvězdou českého hokeje, který se do NHL probojoval skrz finskou nejvyšší soutěž. Jenže v současnosti zadák

s ofenzivními choutky draftoval. Sice až v 9. kole, ale když už klub draftuje takřka 22letého hráče, je zřejmé, že ho bude chtít zabudovat do mužstva. Kdyby ne, vsadil by na mladší. *"Překvapilo mě to a zároveň potěšilo,"* uvedl Cartelli pro iDnes.cz ohledně výsledku draftu. Jenže Cartelli se vidinou snu neuchlácholil a raději dal přednost české lize před farmářskou AHL.

Možná ale udělal chybu, protože se NHL v následujících letech ani nepřiblížil. Hned v ročníku, který následoval po tolik úspěšné sezóně s 12 reprezentačními starty, totiž Cartelli ztratil místo v základní sestavě Třince. Trápil se. *„Těch důvodů bylo asi více. Ze začátku jsem promarnil pár gólových šancí a najednou se to se mnou táhlo. Už jsem nedostával tolik příležitostí na ledě, nechodil na přesilovky a oslabení. A navíc jsem nad tím strašně přemýšlel, psychicky jsem na tom byl špatně,”* uvedl v interview pro iDnes.cz.

Vedení Ocelářů ho nakonec poslalo na hostování do Kladna. *„Já jsem chtěl výměnu hned na začátku sezony. Ale vedení mi řeklo, abych zůstal, že se mi forma vrátí. Měl jsem důvěru. Poté mi však volal manažer Husička a řekl, že to opravdu není ono.”*

Ve středočeském celku se mu ztracená forma vrátila a Cartelli se dokonce opět objevil v reprezentačním dresu (to už bylo naposledy), jenže Kladno zažilo prachbídnou sezónu a muselo do baráže. Tam byl úspěšnější Liberec a slavný

klub musel skousnout sestup do 1. ligy. *"V Třinci ode mně bylo očekáváno asi víc, než jsem předvedl. Mně se příliš nedařilo a stejně tak celému klubu, a tak když uzrál čas na změnu, odnesl jsem to já. Byl jsem na hostování zapůjčen do Kladna a musím říci, že si vůbec nestěžuji. Naopak tuto zkušenost hodnotím velice pozitivně. Do týmu jsem rychle zapadl a rychle našel společnou řeč se spoluhráči, trenérem i diváky. Dokázal jsem sobě i ostatním, že hokej hrát umím. Ke konci to bylo úplně nejlepší, když jsem nastupoval v řadě mladíků - hrál jsem se Skrbkem, vpředu byli Hořava, Plekanec a Horna - tehdy asi s tím nejlepším co Kladno mělo. Dávali jsme spoustu gólů a já měl taky asi za dvacet šest zápasů třináct bodů, takže opravdu spokojenost. Jen škoda, že se spadlo. Chtěl jsem na Kladně zůstat, už se schylovalo k přestupu, ale pak po pádu do nižší soutěže... Komu by se chtělo do první národní, že?"*

DRUHÝ SESTUP V ŘADĚ

Rok nato zažil stejné zklamání. Nikoliv v barvách Kladna, nýbrž v dresu tehdy ještě extraligového Havířova, kam byl Třincem poslán na

hostování. *"Když jsem se dozvěděl, že mám jít z Třince, byl to pro mě šok. Patnáct vteřin jsem nemohl ani dýchat, málem jsem zkolaboval. Pak jsem se probral, musím to brát jako profesionál. Poslali mě tam a já se musel snažit,"* netajil pro Květoslava Šimka hokejista, kterého před startem tohoto popisovaného ročníku (2002/2003) znovu trápilo zranění, po němž Cartelli nedostal od trenérů tolik příležitostí, jak by si zasloužil. *"Jednou je člověk nahoře, jednou dole. Pravdou je, že to není moc příjemné. V Třinci jsem však nechodil na oslabení, přesilovky, byl jsem méně na ledě. Trenér byl ale tehdy se mnou spokojen, sám mi to říkal. Nakonec jsem ale musel do Havířova, což bylo vůči mě dost nefér. Bylo patrné že Havířov bude hrát baráž s Kladnem. Byl jsem postaven do hodně nepříjemné role. Na psychiku člověka to nebylo nic příjemného,"* uvedl pro hcplzen.cz. *"Neměl jsem problémy s trenérem Markem, spíše popud vycházel odjinud. Nerad bych se v tom však dál přehraboval,"* dodal pro Jaromíra Pecha.

Predátoři, nejhorší tým extraligového ročníku, v baráži paradoxně, jak již bylo zmíněno, narazili právě na Kladno, kde si Cartelli udělal spoustu přátel. Jenže Robert

Kysela a Zdeněk Orct mu tak trochu podrazili nohy. Pro média totiž sdělili, že jim Cartelli, jejich soupeř, prozradil havířovskou taktiku. *"Chci říct, že všechna nařčení kladenských hráčů se nezakládají na pravdě. Nikdy jsem se soupeřem nebavil, nikomu jsem žádnou taktiku neprozrazoval. Je to od nich sprostý psychologický nátlak a nechce se mi věřit, že by byli ti hráči tak naivní. Vždyt' bych musel být sám idiot, kdybych jim něco říkal, protože bych poškodil jen sám sebe. Doufám, že diváci viděli, že jsem pro Havířov podával maximální výkon."*

Kladno, které se podle vyjádření Cartelliho dopustilo i několika neférových metod, však bylo nad síly Havířova a Predátory poslala do 1. ligy. 185 centimetrů vysoký obránce tak zažil druhý sestup v řadě. *"S tím se jen těžko vyrovnávám. Občas si ze mě někdo udělá srandu, že kam jsem přišel, tak ten tým sestoupil, ale já nad tím raději vůbec nepřemýšlím. Moje přítelkyně mi říká: strmými cestičkami vede cesta ke hvězdám. Věřím tomu, vše špatné je k něčemu dobré,"* uzavřel pro iDnes.cz pozitivně. *"S odstupem času to hodnotím jako velkou životní zkušenost, ne že bych měl radost z toho, že jsem hrál baráž, ale hodně mě to posílilo a obohatilo,"* dodal pro Miroslava Votavu.

na operovanou nohu vlastně postavila po psychické stránce manželka Martina a po lékařské stránce chirurgové. Všem chci poděkovat," sdělil pro iDnes.cz. "Zažil jsem něco podobného, když jsem měl ve čtrnácti letech zlomenou nohu. Také jsem půl roku nemohl nic dělat, ale snášel jsem to líp. Jako mladší jsem si to tak nebral. Ted' si hokejem vydělávám, mám větší zodpovědnost a bylo to pro mě složitější," pokračoval v rozhovoru pro hokej.cz. "Během rehabilitace jsem občas zašel za klukama do kabiny, ale mohl jsem jen šlapat na rotopedu. Chybělo mi, že nemůžu být v partě. Bylo to úděsné," dodal.

Po šesti letech, které hodně promarodil, se rozhodl změnit své působiště. Z nepřeberného množství nabídek si vybral Třinec, kde dlouhá léta působil. „Během sezony mi bylo naznačeno ze strany vedení Plzně, že mě budou chtít vyměnit. Tak nějak jsem s tím počítal, že tam nezůstanu. Ke konci sezony mi často volal Pavel Marek, že o mě moc stojí a chtěl by mě do mužstva. Takže jsem na nabídku Třince kývl. Taký jsem chtěl jít zpátky na Moravu, odkud pocházím a v Olomouci se pomalu usadit," prozradil důvod svého rozhodnutí pro hokej.cz. „Na angažmá v Plzni však nikdy nezapomenu. Plzeň mi přirostla k srdci. Myslím, že jsem tam odvedl dobrou práci.

DLOUHÝCH ŠEST SEZÓN V PLZNI

Před sezónou 2003/2004 se rozhodl změnit adresu svého kmenového klubu. Z Třince, odkud chtěl Cartelli odejít, ho vykoupil tým z opačného konce republiky- Plzeň. Přitom měl nabídky i ze zahraničí. Na odchod do ciziny se však hokejista s italskými kořeny necítil. "Třinec se mě snažil prodat, aby z toho měl nějaké peníze. Já sám jsem chtěl pryč a to bylo vlastně jediné co jsem po agentovi chtěl, protože představa, že zas budu zapůjčen do nějakého barážového mužstva, mě dost děsila. Dlouho to, ale vypadalo, že v Třinci zůstanu, až na konci dubna vyšel najevo zájem Plzně."

Svoji hokejovou kariéru tak na dalších šest let spojil z Plzní, kde zažil individuálně vesměs velmi povedené časy, i když plzeňský tým v play-off nikdy nedošel příliš daleko. "Vždycky je hezké mít osobní úspěchy, ale hokej je týmový sport a úspěch kolektivu stavím jednoznačně nad osobní ambice," uvedl Cartelli.

Co ho však v Plzni nejvíce zklamalo, bylo jeho vlastní tělo. Až moc často byl totiž místo na ledě v nemocnici. V roce 2007 dokonce musel prodělat dvě operace pochroumaného kolena. SuperMario tak byl půl roku mimo hru. „Přes to, že jsem byl optimistou, přišly i těžší chvíle. Budu ještě moci hrát vrcholově? Co budu dál dělat? Tady mě

Narodil se mi tam i syn," dodal v interview s Jaroslavem Poštolkou. „Poslední rok v Plzni už ale nebyl úplně ideální, klub mě chtěl i během sezony několikrát vyměnit. Změnilo se tam vedení, asi mají jinou koncepci, do které jsem se jim nehodil, byť se nakonec rozhodli si mě ještě nechat do konce sezony," podotkl pro hcocelari.cz.

PŘES TŘINEC DO BRATISLAVY, A ZPĚT

Jenže jeho návrat do takřka mateřského Třince se Cartellimu příliš nevydařil. V sezóně 2009/2010 sice nastřádal solidních 18 bodů, ale v následujícím ročníku, který nakonec Oceláři opanovali a získali historicky první titul, byl znovu poslán na hostování- tentokráte do Slovanu Bratislava. SuperMario tak přišel o oslavy titulu s Třincem, navíc ani se slavným klubem ze slovenské nejvyšší soutěže (dnes už ale KHL) nesplnil vysoké očekávání a v play-off jeho Slovan vypadl již velmi záhy. *"Mistrovské tažení Třince jsem prožíval s ním, bylo to úžasné. Zasloužili si to. Četl jsem o nich články, měl jsem dost informací. Párkrát jsem si zavola s Pepou Hrabalem nebo se Zíbakem, ještě jsem si s několika dalšími napsal zprávu. Sledoval jsem to i v televizi v posilovně, protože*

DOTAZNÍK MARIA CARTELLIHO

zdroj: hc-olomouc.cz

Proč ses stal zrovna obráncem?

Já si to nevybral, prostě mi to trenér dal.

Největší hokejový zážitek?

Celá dosavadní kariéra. Každý trénink či zápas jsou velkým zážitkem.

Oblíbená barva: Celé barevné spektrum. Každá barva má své.

Kniha nebo noviny? Kniha - Coelho, Osho, Walsh, Ruiz, atd.

Auto? Mercedes, Honda.

Jídlo a pití: Nejsem vybíravý, zázvorový a šípkový čaj.

Tvoje slabost? Slabost neexistuje, jen něco nepochopeného.

Další záliby kromě hokeje: Rodina.

Hudba: Nohavica, Klus, šamanské bubny.

zrovna když hrál Třinec v play off sérii se Slavií, tak už jsem se připravoval na novou sezonu. A při tréninku na běžícím pásu jsem se díval, jak kluci hrají. Osobně jsem se byl v Třinci podívat až na poslední zápas s Vítkovicemi, ale trochu jsem to psychicky neunesl a musel jsem pět minut před koncem odejít ze zimáku... Klukům jsem to moc přál. Samozřejmě mě mrzelo, že u toho nejsem s nimi, ale odešel jsem z jiného důvodu. Třinec vedl, na zimáku vládla hodně velká euforie, už se dalo čekat, že to kluci nepustí a budou mistry. Viděl jsem to ale z té druhé strany, z pozice hráče, a v té chvíli jsem si říkal, že to chci zažít taky, a že u těch mistrovských oslav nechci být prvně jako divák. Chci to nejdříve zažít jako hráč na vlastní kůži, tak jsem šel pryč. Pevně doufám, že titul ještě opravdu někdy zažiji osobně," rozvyprávěl se pro hcocelari.cz.

I v ročníku 2011/2012 byl Cartelli v Třinci nevytěžován (31 zápasů za Oceláře), na hostování však pro změnu neputoval. Nicméně se ve třech zápasech objevil v prvoligovém Hradci Králové. SuperMario už však kvůli četným zraněním nepřipomínal toho skvělého

beka jako z jeho reprezentační éry. Když se totiž člověk rok co rok zraní a musí se znovu dostávat do tempa, do vrcholné formy se dostává hodně těžko. „Těžko se mi ta sezóna hodnotí. Přišel jsem do Třince ze Slovanu poté, co vyhrál titul. Byla tam najednou velká euforie, tedy zpočátku. Domluvil jsem se s nimi na smlouvě, i když mi říkali, že mě spíš někam pošlou. Bylo to dobré, hrál jsem. Ale byl přelom prosince a ledna a najednou jsem nehrál. V lednu jsem měl možnost jít do Pardubic (ty pak vyhrály titul, pozn. HSfana) a oni mě nepustili," okomentoval pro Jana Dočkala nepovedený ročník. „Byla spousta faktorů, proč se obhajoba nepovedla. Musím ale říct, že jsem do toho dal maximum. Některé věci jsem ale nebyl schopen ovlivnit. Sezóna je za mnou a za rámeček si ji nedám. Každopádně se musím dívat do budoucnosti," dodal Deníku.

Po této sezóně se s Třincem, zdá se, definitivně rozloučil. „Já bych to nechtěl rozebírat. Už je to za mnou a nebudeme to rozpitvávat. Prostě tam bylo pár věcí, které se staly. Necháme to být."

ZŮSTANE V OLOMOUCI?

I riziko zranění zatím odrazuje zájemce o služby Maria Cartelliho pro tento ročník. Dělostřelec od modré čáry zatím vyčkává na nabídku smlouvy v prvoligové Olomouci, kde žije a pochází odtud i jeho manželka.

Zatím tedy zůstává Kohoutem. Bude tomu tak ale i za měsíc? Nebo v týmu z Hané vydrží po celý ročník a pokusí se zabojovat o účast v baráži? „Já si nemyslím, že je tady špatný tým. Mužstvo bude určitě chtít atakovat nejvyšší příčky a pokusit se i třeba postoupit do extraligy. Já bych si chtěl ale zahraniční ligu vyzkoušet, protože celou dobu jsem hrál extraligu a bylo by to pro mě docela zajímavé. Když to vyjde, bylo by to fajn, když to nevyjde, zůstanu tady. Pořád je ale případný odchod do zahraničí živý, ale když je aktuálně lockout, tak je v Evropě hodně hráčů. Některé kluby sice měly zájem, ale pořád to je takové nerozhodné, zda ano, či ne. Domluvil jsem se tedy s panem Fürstem, že budu v Olomouci na chvíli působit, a pak uvidíme, jak to bude dále fungovat," uzavřel svůj profil ve druhém čísle magazínu známý a kvalitní hokejový obránce.

Jsou to zvláštní osobnosti. Žijí si ve svém vlastním světě. Potřebují se soustředit, aby v zápase mohli předvést nejlepší výkony. Právě brankáři jsou totiž klíčovými muži týmu. A kdo je ve druhé nejvyšší soutěži ten vůbec nejlepší?

foto Jakuba Čecha: Stanislav Souček

TOP 10: GÓLMANI

10. MARTIN VOLKE **B, 30 LET, MOST**

Jeho výkonnost byla před startem ročníku velkým otazníkem. Martin Volke má totiž pověst hodně nevyrovnaného brankáře. Někdy fantastickými zákroky dokáže sám vyhrávat zápasy, někdy ale obrovskou minelou jako ze žákovské kategorie může potopit celý tým. V Mostě zatím spíše platí pravidlo číslo jedna, tedy to, že Martin Volke je pro svůj tým oporou.

8. ZDENĚK ORCT **B, 42 LET, ÚSTÍ N/L**

Nejstarší hráč tohoto žebříčku stále podává solidní výkony. Prozatím si drží úspěšnost zákroků těsně pod 92 procentní hranici. Týmová jednička, Vladislav Koutský, přitom v této statistice vyhořel (pouze 89.13%). Každopádně Zdeněk Orct svoji úlohu zná - předávat zkušenosti mladším. Ale když naskočí do zápasu, nezklame.

9. JAKUB ČECH **B, 27 LET, HRADEC KRÁLOVÉ**

Jakub Čech se musí potýkat s výraznou konkurencí. Nemůže si dovolit hluchá období, jelikož jeho dvojkou je zkušený Filip Luňák, kterého ale v posledních letech dost trápí všelijaká zranění. Jakub Čech si však místo v TOP 10 zaslouží právem, vždyť před lety táhl Tábor a loni zazářil ve čtvrtfinále prvoligového play-off proti Jihlavě. Zatím se ale jeho Hradci nedaří.

7. VLADISLAV KOUTSKÝ **B, 27 LET, ÚSTÍ N/L**

Zdeněk Orct je perfektním učitelem pro své kolegy, což jistě kvituje i Vladislav Koutský, přestože už to také není žádný mladík. Každopádně letos je jedničkou právě bývalá opora Hradce Králové, i když zkušený Orct si na nedostatek zátěže rovněž nemůže stěžovat. Vladislav Koutský už je kmenovým hráčem Slovanu, byl totiž vyměněn z Pardubic za ex-reprezentanta Dušana Salfického.

5. MAREK ČILIAK **B, 22 LET, TŘEBÍČ**

Jedno z největších překvapení tohoto ročníku. A vůbec největší mezi brankáři. Mladý slovenský brankář totiž až do tohoto ročníku nikdy nebyl týmovou jedničkou v profesionální soutěži. Na Horácku však ukázal, že potenciál rozhodně má. Oplývá fantastickými statistikami. Má výraznou zásluhu na skvělém začátku Třebíče. Horáci zkrátka našli nového Šimona Hrubce.

6. PETR PŘIKRYL **B, 34 LET, LITOMĚŘICE**

Hrdý kališník pro Litoměřice dýchá. Kvůli tomu, aby pomohl místnímu hokeji, který mu dal první brankářské základy, z čehož pak mohl Přikryl těžit v následujících angažmá (zejména ve Spartě), dokonce omezil kontakt se svojí rodinou. Nejenže je spolehlivou jedničkou Stadionu, ale zároveň je i generálním manažerem klubu.

Hodně překvapivá jednička Mladé Boleslavi se vykryštovala v úvodních kolech 1. ligy. Zkušený Vlastimil Lakosil, jenž měl být oním mužem, který povede Středočechy zpět do nejvyšší soutěže, totiž zklamal a trenér František Výborný dal přednost raději někomu jinému. Ne však Michalu Valentovi, nýbrž Romanu Willovi, který přitom letos nemusel v Mladé Boleslavi ani působit, jelikož Bruslaři měli brankářskou dvojici ještě v létě pevně danou. Roman Will si však šanci vybojoval.

4. ROMAN WILL

**B, 20 LET
MLADÁ BOLESLAV**

Odchovanec Nového Jičína už dokázal uchvátit diváky v Prostějově, Vrchlabí či Třebíči. Všude na něj vzpomínají stále v tom nejlepším. Všem třem klubům totiž hodně pomohl a patřil v nich k nejlepším brankářům soutěže. Nyní, už třetí sezónu, ale předává hokejovou radost příznivcům Šumperka. Dokonce sesadil ze stupínku nejoblíbenějšího Draka - kapitána týmu Aleše Holíka. To už o leccems svědčí. Zkrátka v 1. lize není moc lepších gólmánů než on.

3. TOMÁŠ ŠTŮRALA

**B, 27 LET
ŠUMPERK**

Vzhledem k tomu, že v Liberci je díky příchodu Ondřeje Pavelce z NHL místo v brankovišti prakticky zajištěné (navíc post dvojky v současném kádru Bílých Tygrů zastává Marek Pinc) putoval Tomáš Vošvrda do Benátek nad Jizerou. Se svými 193 centimetry a 104 kilogramy živé váhy patří k nejurostlejšími gólmánům v Evropě. Už jen pohled na branku, v které nikde není volné místo, musí útočníkům hodně svazovat ruce. Málem na to loni ve čtvrtfinále play-off doplatila i Olomouc.

2. TOMÁŠ VOŠVRDA

**B, 23 LET
BENÁTKY N/J**

1. LIBOR KAŠÍK

**B, 20 LET
OLOMOUC**

Ještě týden před startem prvoligového ročníku trnuli fanoušci Mory v obavách. Na soupisce sice figuroval Tomáš Halász, který v přípravě předvedl solidní výkony, ale tým, jenž by rád do baráže, potřeboval do své svatyně někoho kvalitnějšího. Zvláště pak, když Olomouc opustila dlouholetá opora- Štefan Žigárdy (upsal se Nitře).

Nabízelo se jedno jméno- Libor Kašík. Jenže ten se pral o šanci v extraligovém Zlíně. Nakonec ale neuspěl a přednost dostali Jakub Sedláček a Luboš Horčíčka. K velké úlevě Kohoutů. „Já jsem ani nepočítal s tím, že bych se do Zlína prosadil. Bylo mi řečeno, že půjdu do Olomouce se vychytat ještě sezonu. Snažil jsem se dostat do týmu Zlína, ale už před začátkem přípravy na ledě bylo dané, že odejdu. Vrátil jsem se s tím, že budu tady makat a hlavně chytat. Musím bojovat a podávat co nejlepší výkony, abych chytal,“ uvedl pro iDnes.cz bavič publika.

S Liborem Kašíkem v bráně může celek z Hané pomýšlet na nejvyšší mety, včetně již zmíněné účasti v prolínací soutěži s extraligovými celky. Kašík totiž dokáže sám vyhrávat zápasy. V loňské sezóně, v níž měl tento mladíček, který dělal na juniorském MS dvojku Petru Mrázkovi, nejlepší statistiky ze všech prvoligových gólmánů, se o tom přesvědčila už početná várka týmů.

JEHO HOKEJOVÝ PŘÍBĚH SE STAL
MOŽNÁ VŮBEC NEJZAJÍMAVĚJŠÍM V
LOŇSKÉM PRVOLIGOVÉM ROČNÍKU.
POVYPRÁVĚJME SI NYNÍ POHÁDKU O
TOM, JAK SE MARTIN FILIP STAL
HVĚZDOU NEJÚSPĚŠNĚJŠÍHO
ČESKOSLOVENSKÉHO KLUBU- DUKLY
JIHLAVA. MINULÝ ROČNÍK VŠAK
ZAČAL V KRAJSKÉ LIZE, V CELKU
VRCHLABÍ.

Autor: HSfan

Zdroj: hokej.cz, idnes.cz, Daniel Višňák ml., Jana Poskerová,
Libor Kult, Radomír Machek, Radek Špryňar, Bohuslav Stehno,
Martin Pešout

foto: Stanislav Souček, Zbyněk Zápotočný, Petr Kraus
(fotokraus.cz)

MARTIN FILIP

PLAT JEDNA KORUNA, VÝKONY STO TISÍC
ANEB POHÁDKA O MARTINU FILIPOVI

Martin Filip, jedna z hvězd ložského play-off, se narodil před 40 lety. S hokejem začínal v rodném Hradci Králové, za jehož A-tým hrál už v ročníku 1989/1990. Rok po své premiérové sezóně mezi seniory pomohl devětadvaceti vstřelenými brankami svému mateřskému klubu k postupu do naší nejvyšší soutěže. Poté si dal na tři roky oraz, musel na vojnu. Vystudoval strojní průmyslovou školu. Pět let se pokoušel studovat na pedagogické fakultě, ale paradoxně ztroskotat na bruslení. Po revoluci se totiž změnila situace pro aktivní sportovce, a tak neúčast na výuce bruslení z důvodu hokejového tréninku nebyla akceptována.

V ročníku 1993/1994 si Martin Filip připsal první starty v extralize. Hrál jak za Hradec Králové, tak za jeho největšího rivala z Pardubic, s kterým došel až do finále, ale tam jeho nový celek podlehl Olomouci. I když se mu za oba týmy podařilo získat celkem 24 bodů, zamířil po tomto ročníku zpět do druhé nejvyšší soutěže, když se upsal Opavě. S tímto týmem ze Slezska hned ve své první sezóně mezi svými novými spoluhráči slavil postup do extraligy, kterou si šikovný útočník s Opavou zahrál a patřil k oporám týmu. Jenže i ve Slezsku Martin Filip moc dlouho nepobyl, po této sezóně se rozhodl přijmout nabídku Plzně, aby v průběhu sezóny zamířil do Karlových Varů, kde vydržel až do roku 2000, načež odešel do Pardubic, které opustil na startu extraligového ročníku s datováním 2001/2002. Je asi zbytečné rozepisovat se zde po jednotlivých sezónách. Určitě ale stojí za zmínku, že Filip, až na jednu výjimku, vždy překonal minimálně dvaceti bodovou hranici. Individuálně nejpovednější sezónu pak zažil v ročníku 1999/2000 (tuto sezonu zahájil v Karlových

Hráčské info

26.12.1971
174cm, 84kg
hůl levá
9Z, 3G, 3A, +1 +/-, 4TM

Statistiky

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1993-94	HC Pojišťovna IB Pardubice (E)	31	7	9	16	-
	HC Stadion Hradec Králové (E)	17	2	6	8	-
1996-97	HC Slezan Opava (E)	52	18	20	38	24
1997-98	HC Keramika Plzeň (E)	14	5	4	9	4
	HC Becherovka Karlovy Vary (E)	38	5	22	27	20
1998-99	HC Becherovka Karlovy Vary (E)	45	7	21	28	24
1999-00	HC Becherovka Karlovy Vary (E)	33	9	26	35	14
	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E)	18	1	10	11	27
	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E,p-o)	3	0	2	2	0
2000-01	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E)	35	4	7	11	16
	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E,p-o)	7	1	3	4	6
2001-02	HC IPB Pojišťovna Pardubice (E)	2	0	0	0	0
	HC Chemoptrol Litvínov (E)	46	3	25	28	16
2002-03	HC Havířov Panthers (E)	15	1	11	12	10
	HC Continental Zlín (E)	24	5	5	10	6
	HC Hradec Králové (1.liga)	5	1	4	5	6
2003-04	HC Hradec Králové (1.liga,baráž)	6	1	4	5	2
	Basingstoke Bison (ANG1)	53	16	14	30	34
2004-05	HC Briançon (FRA1)	27	10	27	37	6
	HC Briançon (FRA1,p-o)	3	2	1	3	2
2005-06	HC Briançon (FRA1)	26	10	35	45	40
	HC Briançon (FRA1,p-o)	4	1	1	2	16
2006-07	HC Briançon (FRA1)	22	15	27	42	18
	HC Briançon (FRA1,p-o)	8	2	5	7	2
2007-08	ASG Tours (FRA1)	26	8	18	26	30
	ASG Tours (FRA1,p-o)	5	1	4	5	6
2008-09	HC VCES Hradec Králové (1.liga)	46	3	20	23	34
	HC VCES Hradec Králové (1.liga,p-o)	16	2	5	7	6
2009-10	HC Vrchlabí (1.liga)	45	11	24	35	37
2010-11	HC Vrchlabí (1.liga)	44	4	17	21	22
2011-12	HC Vrchlabí (krajská liga)	22	16	25	41	20
2011-12	HC Dukla Jihlava (1.liga)	1	0	3	3	0

Varech, po 33 zápasech pak zamířil na východ Čech do města dostih a perníku), v níž se mu podařilo nasbírat skvělých 46 extraligových bodů (10+36).

Jak již bylo zmíněno, Martin Filip se po dvou zápasech ročníku 2001/2002 rozloučil s Pardubicemi a vydal se na novou štaci - do tradičního hokejového města Litvínova. *"Změna působiště mne vůbec nepřekvapila, jelikož sem o to sám požádal. Proč jsem šel do Litvínově? To už nevím, možná nejrychlejší jednání a pro Pardubice výhodné podmínky, ale sám nevím. Zákulisí přestupu opravdu neznám,"* netajil se Filip s tím, že po nepovedené sezóně 2000/2001 dobrovolně změnil působiště. V dresu Chemiků trochu ožil, ale se třemi vstřelenými brankami, byť trefy se od tohoto technického forvarda zas tolik nečekají, rozhodně spokojen nebyl. Rozhodl se tak znovu pro změnu svého zaměstnavatele, tentokrát se upsal extraligovému outsideru Havířovu. Ale ani tam nedošel Filip hokejovému štěstí, po patnácti zápasech si tehdy nejproduktivnější hráč týmu sbalil věci a požádal o změnu působiště. Nakonec se o jeho služby přihlásil Zlín, dnes již 40letý hráč se pak v pěti zápasech mohl i za mateřský Hradec Králové, jenž tehdy po finančních obtížích, které vyústily až v pád do třetí nejvyšší soutěže, hrál 1. ligu.

Po tomto rozpačitém ročníku se

Martin Filip po 370 zápasech v extralize (zisk 233 bodů) odhodlal opustit hranice naší republiky, když vyslyšel vábení anglického týmu pod názvem Basingstoke Bison. *„Je to asi sedmdesát kilometrů jihozápadně od Londýna. Města jsou tady rozlehlá, ale Basing Stoke se mi jeví o něco menší než Hradec,”* popsal pro hokej.cz prostředí v tomto městě tehdy 32letý centr, jenž si musel zvykat na hodně odlišný herní řád západoevropské soutěže. *„V Anglii se hrají zápasy pouze o víkendu, v sobotu a v neděli.”* Převážnou část hráčů v anglické lize tvořili, a stále tvoří, Američané a Kanadané. Z toho také vyplývá herní profil soutěže. *„Moc se nenahrává, víc se chodí do těla a méně se taktizuje. Učím se nový hokej, stejně jako řeč,”* porovnal tempo naší a anglické soutěže v rozhovoru s Danielem Višňákem mladším a dále prozradil, jak moc musel bojovat s angličtinou. *„Už mi to do hlavy tak neleze. A s ruštinou, kterou si pamatuji ze školy, jsem tady moc neuspěl,”* žertoval hokejista, jenž měl po 54 zápasech anglické nejvyšší soutěže v kanadském bodování 34 zářezů (16+14).

Možná i kvůli jazykové bariéře, ale hlavně proto, že mu v týmu Bizonů vypršel

roční kontrakt, se Martin Filip, tehdy už otec čtyř dětí, znovu stěhoval. Tentokrát se vydal poznávat francouzskou nejvyšší soutěž. V této zemi, kde je hokej řadovým sportem, patřil mezi nejlepší hráče celé soutěže. Třikrát za čtyři ročníky byl zvolen do All-star týmu ligy, jednou (sezóna 2005/2006) pak s 35 asistencemi vyhrál statistiku "nahrávačů". Filip první tři ročníky oblékal barvy Briançonu, v sezóně 2007/2008 pak zamířil do Tours. „Nešlo o úplně top mužstva, ale na špičce mezi druhým a šestým místem jsme se drželi. Zahrál jsem si i All stars zápasy, poznal jiný životní styl a přístup k hokeji," kvitoval zajímavou zkušenost pro hokej.cz.

Martin Filip odehrál ve Francii celkově 101 zápasů, v nichž získal úctyhodných 151 bodů. "Francie je specifická země a hokej se tam svým způsobem teprve začíná drát do popředí. Nejvyšší soutěž je na úrovni spodní části naší extraligy nebo spíše na úrovni první ligy. Soutěž to určitě není špatná, hodně se tam objevují frankofonní Kanad'ané. Některé celky dokonce jezdí do Čech, ale určitě je to na úplně jiné úrovni než náš hokej. Hokej ve Francii stojí a padá s mládeží, jenže... Práce s mládeží ve Francii vypadá úplně jinak než u nás, tam na juniory nesmíte křičet. Spíše bych řekl, že považují hokej za zájmový kroužek. Vzhledem k vzdálenostem se stává, že kluci mají trénink jednou za dva týdny a zápas jednou za měsíc. Hokej tam drží spíše frankofonní Kanad'ané, na těch stojí i národní mužstvo. Byl jsem tam poměrně dlouho, určitě mají i velké talenty, ale problém je, že těm klukům je dvacet a chybí jim tak deset let tréninku. To znamená tak pět let v národním mužstvu, aby to dohnali," popsal tehdy v rozhovoru pro Janu Poskerovou rysy francouzského hokeje, mezi jehož nejvýznamnější

představitelé patří obránce Ottawy Da Costa, dlouholetý brankář NHL Cristobal Huet nebo v České republice známí bratři Sacha a Yorick Treillovi.

V jednom týmu (Briançonu) se během výluky potkal i s bývalým hráčem NHL Markem Rycroftem. „Mark Rycroft hrál s Petrem Čajánkem v jedné lajně v St. Louis a pořád nemohl pochopit, proč nejsem v NHL," líčil Martin Filip pro Libora Kulta. „Říkal jsem mu, že nejprve to nešlo, a pak sehrála roli celá řada faktorů. Patřil jsem do silného ročníku Roberta Reichla a další skvělých hokejistů. Navíc jsem pocházel z malého města. Když vám v pětadvaceti ujede vlak, už to nedohoníte, protože všude hledají mladé talenty," řekl pro čtenáře oficiálního webu českého hokeje.

Po pěti letech v zahraničí nadešel čas, aby se Martin Filip konečně usadil. Nakonec podepsal smlouvu s mateřským Hradcem Králové. „Oslovil jsem místní kluby, ale nakonec ze všeho vyšel nejlépe Hradec. Narodil jsem se tu, mám k hokeji tady vztah a žádná jiná nabídka nebyla finančně výrazně lepší," popsal pro Libora Kulta v prosinci tehdy ještě sedmatřicetiletý hráč. Jenže hradecké angažmá Filipovi vůbec nevyšlo. Nedostával moc prostoru, a to je pro technicky zdatného hráče to nejhorší, co ho

tehdy s třídním odstupem jednatel Dukly Bedřich Ščerban. Drobný vrchlabský centr však kontroval: *"Faul to nebyl, i když to tak vypadá,"* byl si jist Filip, který poté formou SMS poslal Bakusovi do nemocnice omluvnou zprávu. Martin Filip byl tehdy pro fanoušky Dukly nepřítelem číslo 1. O dva roky později se však tentýž hráč stal jihlavským hrdinou, o tom ale až později.

Po nečekaném odchodu Jana Čalouna v průběhu sezóny 2009/2010 pak Filip převzal i statut největší hvězdy týmu, byť jeho bodový příspěvek v následujícím ročníku už nebyl takový jako v předcházejících letech (4+17). Důležitější než individuální výkony však pro Filipa do zajista bylo, že Vrchlabí způsobilo v play-off prvotřídní senzaci. Nechybělo totiž mnoho a pozdější vítěz 1. ligy Ústí nad Labem mohl vypadnout už ve čtvrtfinále. Nakonec se však štěstí

může potkat. *"Celou sezónu nás táhla první a druhá lajna. My jsme tam skutečně byli jen do počtu. Je to život a takhle to někdy chodí,"* řekl skleslý Filip pro Michala Luňáka. *"My v té základní části nedostávali zase tolik prostoru třeba v těch klíčových chvílích zápasu. Já osobně jsem celý život zvyklý hrát důležitější roli v týmu. Když jsem pak někde jen do počtu, tak se nemůžu projevit. Nedochází pak k mému uspokojení z odvedené práce. Ono to ale platí všeobecně na všechny hráče. Když není hráči věřeno, tak nemůže ukázat co v něm je."* opakoval známou hokejovou pravdu. Navíc určitou roli v tom, že Filip na sezónu 2008/2009 moc v lásce vzpomínat nebude, hrál i faktor, že si dlouhomasý útočník musel zvykat na odlišné pojetí hokeje ve své domovině. Přece jen, chtěl nechtěl, se muselo pět let v zahraničí někde projevit. Každopádně po této sezóně bylo jasné, že hokejová budoucnost v Hradci Králové je nemyslitelná. S hokejem ještě končit nechtěl, a tak se rozhodl přijmout nabídku nedalekého Vrchlabí. *"Byl jsem kmenový hráč Hradce, ale jsem svůj, svá práva si sám vlastním. Ze sezóny v Hradci jsem byl dost rozčarován a věděl jsem, že už tam dále pokračovat nechci. Ale hrát jsem samozřejmě chtěl. Dostal jsem se do kontaktu s panem Kmoníčkem (tehdy generální manažer Vrchlabí) a jsem rád, že vše dopadlo tak, jak dopadlo,"* řekl pro oficiální stránky hokejového klubu ve Vrchlabí.

Hned v první sezóně v novém působišti předváděl výborný hokej, což korunoval 35 získanými body (vyhrál klubové bodování Elektromontu). Teď se ale dostáváme k prvnímu neuvěřitelnému paradoxu. V téže sezóně (2009/2010) totiž Martin Filip ostrým zákrokem (viz. [tento odkaz](#)) zranil jihlavského kapitána Oldřicha Bakuse, jenž poté, co bylo zjištěno, že utrpěl zlomeninu zápěstí, dokonce uvažoval o předčasném konci kariéry. *"Byl to tvrdý faul a chci jen věřit, že to nebyl zákrok likvidační,"* řekl

přiklonilo na stranu Slovanu, ale i tak byla sezóna 2010/2011 hodnocena kladně. Rok Pajič, slovenský reprezentant, po této sérii prohlásil, že se mu proti Vrchlabí hrálo hůře než při utkání na Mistrovství světa 2011 proti domácímu Slovensku. A to už o něčem svědčí.

Vrchlabí sice na poli sportovním zářilo, ale na tom manažerském selhalo. Dlouholetému mecenáši Petru Dědkovi, bez kterého by hokej ve Vrchlabí nikdy nezažil tak slavné chvíle jako postup do 1. ligy nebo čtvrtfinálovou sérii s Ústím nad Labem, totiž došla trpělivost s vedením města Vrchlabí, které o hokej moc valný zájem neprojevovalo, a rozhodl se tak klub po dlouhých letech opustit a změnit prostředí- zamířil Hradci Králové, odkud letos kvůli sporu s ABD odešel. Vrchlabí tak nezbylo nic jiného, než se rozloučit s profesionálním hokejem a začít novou éru tohoto klubu- pod novým názvem HC Stadion Vrchlabí. Všichni hráči se rozutekli do jiných týmů. Tedy vlastně až na jednoho. Není řeč o nikom jiném, než o Martinu Filipovi. *"Hlavně jsem rád, že tady hokej zůstal, že se nestalo něco podobného jako v některých případech, kdy místo hokeje byla na zimáku tržnice a hokej tam na dlouhá léta skončil. Samozřejmě podmínky jsou ve Vrchlabí ale jiné než dřív,"* řekl pro idnes.cz. *"Jedním z důvodů, proč jsem ve Stadionu zůstal je faktor fanoušků. Ve Vrchlabí byli fajn diváci vždycky a nezasloužili si, aby tam hokej skončil. Byl to jeden z nejpodstatnějších bodů při rozhodování a jsem rád, že se vyplnil a lidi chodili, proto to i děláme."*

Martin Filip v krajské lize převyšoval všechny ostatní a po 22 zápasech základní části měl na svém kontě 41 bodů. Dlouhovlasý forvard zářil, byť si musel zvykat na úplně jiný styl hokeje praktikovaný v regionální soutěži. Ale pozor, Martin Filip se odlišnému tempu čtvrté nejvyšší soutěže nepřizpůsobil! Neudělal tak chybu jako drtivá většina hráčů, kteří do krajské soutěže přišli z profesionálních lig, a poté už tito hráči nemají moc šancí na návrat do vrcholového hokeje.

"I když hraju stále hokej, zvykám si na trochu jiný sport. Hlavně v prvních přátelacích jsem si připadal jak v jiném světě, jak kdybych četl v jiné knížce," popsal pro MF Dnes. *"Rozdíl mezi 1. ligou a krajem je samozřejmě velký, ale je to pochopitelné a dalo se to čekat. Dřív jsem si všímал hlavně toho, co dělá soupeř, teď si musím všimат hodně toho, co dělají čtyři spoluhráči, a propočítat, co z toho vznikne. Ať to na ledě je, jak to je, strašně si vážím toho, co kluci pro hokej dělají a že ho chtějí hrát,"* vysekl poklonu svým spoluhráčům v rozhovoru s Radomírem Machkem. V jednom týmu se dokonce Martin Filip potkal se svým synem Danielelem, který tehdy nastupoval převážně za hradeckou juniorku, ale čas od času

starty pojistila Dukla Jihlava. A udělala sakramentsky dobře. "Ozvala se včas a neměla problém respektovat mé závazky ve Vrchlabí. Po Vánocích už jsem přestal počítat, že z 1. ligy přijde nějaká nabídka, ale nakonec přišla, což mi udělalo velkou radost," vysvětlil pro hokej.cz centr, jenž si věřil, že ve druhé nejvyšší soutěži nebude jen do počtu. "Myslím, že na první ligu i ve čtyřiceti stále stačím. Na mém příkladu je vidět, v čem má český hokej největší problém. Mladí hráči nemají kvalitu. Nějak se stále nemohou prodrat. Podívejte na extraligu, na první ligu. Kdo je tam nejlepší? Starší hráči. Mladí kluci utečou do Ameriky, tam čuchnou ke kanadskému hokeji, ale jako Češi s ním nikdy nemohou prorazit. Měli bychom se držet naší chytré hry," tvrdil Filip pro hradecky.denik.cz a dodal: "Když je veterán nejlepší, tak bych je ani tak nenazýval. Pokud mladší kluci nedokážou důchodce vytlačit ze sestavy, tak je chyba asi někde jinde."

Když se na oficiálním webu objevila informace, že do Dukly má namířeno Martin Filip, nikdo to nebral moc vážně. Říkali si, ten tady odehraje pár zápasů a zase se vrátí tam, odkud přišel. Možná i hráči byli hodně překvapení, když se dozvěděli informace o nové posile. "Zajímalo by mě, co si mysleli, když mě potkali tři hodiny před zápasem v šatně. Museli být překvapení, už když jim před tím řekli, že přijede borec z krajského přeboru ještě se skořápkou na hlavě," smál se hokejista, jehož hlavu chrání helma z hokejového pravěku- Jofa. Jenže hned Filipova premiéra v

vypomohl i mužům ve Vrchlabí. „Nastupovat s tátou v jedné pětce je skvělé. Je to hráč, který spoustu let odehrál v extralize a je úplně někde jinde. I když je to jenom krajská liga, tak hraje dobře a já bych chtěl někdy hrát jako on. O hokeji se bavíme často, sleduji ho na ledě a poté si některé věci zkusím sám na tréninku," prozradil Daniel Filip, nadějný junior, který pokračuje ve stopách svého otce. „Hráli jsme spolu ve Vrchlabí, proti sobě a před třemi lety společně v hradeckém dresu. Je to určitě taková raritka," usmíval se zase pyšný otec.

Martin Filip se už na startu soutěže netajil tím, že by si rád vyzkoušel ještě tempo vyšší soutěže, ale na nabídku čekal hodně dlouho. Jeho rodný Hradec Králové, ve kterém trénuje pátou a sedmou třídu, dal přednost jiným. "Určitě mě to mrzí, že mě v Hradci nechtěli. Celý život se k Hradci hlásím, tady jsem se hokej naučil. V určitých těžkých dobách jsem se do Hradce vždycky vrátil a pomohl mu. Takový je život. Loni na jaře jsem klubu svoje služby nabízel. Že se rozhodli jinak, je jejich věc," zdůraznil v rozhovoru s Radkem Špryňarem aniž by v tu dobu věděl, že se se "svým" Hradcem utká ve čtvrtfinále play-off. "Já slyšel i fámy, že jsem byl pro Hradec drahý, přitom v Jihlavě jsem hrál za korunu. Chci prostě jen hrát." Nakonec, jak již bylo naznačeno, si poslední přestupový den Martina Filipa na střídavé

nejúspěšnějším klubu československé historie ukázala, že vrchlabský hokejista nebude jen jakýmsi vojákem v záloze. Třemi asistenci se totiž podílel na vítězství Dukly v zápase proti Benátkám nad Jizerou. Za Jihlavu pak 172 centimetrů vysoký útočník odehrál ještě další tři zápasy, v nichž si připsal dalších šest asistencí!

Největší pozornost na sebe však upoutal až ve čtvrtfinálové sérii proti svému mateřskému Hradci Králové, který ho před sezónou odmítl. „Rozhodně jsem proti Hradci víc motivovaný. Kluky znám, vždyť se celý rok na hradeckém zimáku motám. Kolem áčka sice moc ne, takže hecování s nikým neprobíhalo. Spíš padaly vtípky ze strany mládežnických trenérů," řekl pro Libora Kulta. "Dělám, co mě baví, a momentálně hraji za Jihlavu. Nosím její dres a snažím se," dodal tehdejší trenér mládeže východočeského celku. "Hraju za Jihlavu, takže mi to srdce netrhá. Už před dvaceti roky o mně psali, že jsem muž bez nervů. Mám jen příjemné mrazení, které motivuje," řekl pro idnes.cz hokejista, jenž je výborným plejerem i na vzhazování.

Martin Filip se ze dne na den stal nejzpovídanějším prvoligovým hráčem, den co den s ním vycházel nový rozhovor. Čím si takovou pozornost zasloužil? Skvělými výkony, zejména

při přesilových hrách. A to přitom 40letý hokejista musel odehrát šest zápasů v sedmi dnech! Vpomáhal totiž Dukle, ale nezapomněl ani na kmenové Vrchlabí, s kterým bojoval v play-off a posléze i v kvalifikaci o 2. ligu. "Zkousím si NHL, jak by to fungovalo v českých podmínkách. (úsměv) Je to záhul, ale Jihlava mi vychází vstříc. Zatím se ráno budím. Manželka mě každý den vyslýchá, jak se cítím. Je to chemie, otázka dvou hodin, kdy nohy přestanou bolet," řekl v rozhovoru s Bohuslavem Stehнем. "Říkám, že když člověk nemůže, má v sobě ještě 70 % energie. To je můj výchozí bod," dodal sympatický hokejista.

Martin Filip byl asi klíčovým mužem sestavy trenéra Petra Vlka. „Snad mě v Hradci pustí na zimák," žertoval Martin Filip. Kvalitu jihlavského forvarda uznal i kouč soupeře, pan Jiří Mička, který byl právě onou osobou, která se odhodlala služby vrchlabského šikuly nevyužít. "Martinovi ta série vyšla. Na jihlavském ledě byl jedním z nepostradatelných článků pro soupeře. Dá se říci, že především díky Martinu Filipovi Jihlava postoupila do semifinále." Po postupu Dukly do dalšího kola play-off se právě na osobu trenéra Mičky a generálního manažera Aleše Kmoníčka strhla vlna kritiky. Jak mohli udělat takovou chybu a odmítnout Martina Filipa, který se stal katem Hradce Králové? Aleš Kmoníček v rámci sekce ptejte se měl plnou hlavu dotazů s reakcemi fanoušků, kteří se zajímali jen o jediné: proč? "Za mého působení ve Vrchlabí hrál Martin

dobře a patřil mezi naše první dva centry. V Hradci jsme na začátku sezony měli jasné dva centry a jednali jsme s třetím (Brož). Také jsem z té poslední sezony věděl, že Martin byl vzhledem k velkému vytěžování v prvních dvou lajnách po určité době (listopad, prosinec) hodně fyzicky unaven a bylo to na něm a jeho výkonech znát (nebyl však sám). Tím však nesnižují Martinovu výkonnost a přínos pro mužstvo. Něco jiného je hrát stabilně první ligu celou sezonu, něco jiného je hrát první ligu v rámci střídavých startů. I z výše uvedených důvodů se trenér rozhodl dát šanci jiným- 3 centrům, to jsem v této sekci již několikrát zmínil. Po odchodu Brože jsme potřebovali centra na plný úvazek (ne pouze na střídavé starty) a Martin v té době hrál stabilně ve Vrchlabí, které by bez něho nebylo tam, kde bylo a navíc se nám s Vrchlabím i časově překrývaly zápasy. Proto jsme se rozhodli pro angažování jiných hráčů (Záhorovský) nebo jsme používali hráče na SS z extraligy (Rufer, Nosek). Tak zase zpět k Martinovi. Ano, Martin měl formu, je to určitě i díky tomu, že hrál a trénoval v sezoně v krajském přeboru a měl dost sil. A my jsme mu navíc

díky naší nedisciplinovanosti umožnili vyniknout v přesilovkách ještě více," vysvětlil Kmoníček.

Poté, co Dukla vyřadila ve čtvrtfinále vyřazovacích bojů Hradec Králové, čekal na tým Martina Filipa HC Slovan Ústečtí Lvi. Hráči severočeského celku moc dobře věděli, že si musí dávat pozor zejména na šikovného Filipa. Za všechny to shrnul v rozhovoru s Martinem Pešoutem ústecký kanonýr Daniel Boháč. „S Filipem jsem hrával před deseti lety extraligu v Havířově. Už tehdy to byl velmi šikovný hráč. Stejně tak nyní hraje skvěle. Musíme si na něj dávat pozor. V poslední době v Jihlavě řádl. Vzhledem k postavě není příliš důrazný, ale jen o tom to není. Má jiné přednosti, je to technický hráč a toho využívá. Filip i v pokročilém věku předvádí skvělý hokej a vůbec na něm není znát, že letos hrál pouze krajský přebor. Pro Jihlavu je důležitým hráčem a určitě to s ním nebudeme mít snadné. Ale uděláme vše proto, abychom jej i celou Jihlavu eliminovali," vzkazoval dvaatřicetiletý hokejista hráčům Dukly. Obavy Ústí nad Labem ale byly zbytečné, Martin Filip se totiž objevil v dresu Dukly v semifinále play-off jen ve dvou duelech, o zbytek přišel díky tomu, že se mu utkání se Lvy křížilo s mačikmenového Vrchlabí. Možná i kvůli absenci zkušeného harcovníka nakonec Jihlava nedokázala vyrovnané zápasy přiklonit na svou stranu a svému soupeři podlehla poměrem 1:4 na utkání.

Dlouho se zdálo, že tato sezóna bude pro Filipa jednou z nejlepších v kariéře. Jenže to by se do hry nesměl zapojit svaz. Vrchlabí sice kvalifikaci o 2. ligu vyhrálo, ale nakonec o možnost poprat se o třetí nejvyšší soutěž

přišlo, protože poražený celek ze Slaného podal protest, že hráč Michal Červa startoval v baráži aniž by měl odehráno 50 procent utkání základní části. Vrchlabský obránce byl sice dlouhodobě zraněný, takže se na něj toto pravidlo nevztahuje, ale to nemohli na svazu zřejmě pochopit a zápas, ve kterém původně Vrchlabí smetlo Slaný 8:0, kontumovalo ve prospěch týmu, který podal protest. Podivuhodné však je, že SPORTOVNĚ TECHNICKÁ KOMISE KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJSKÉHO SVAZU vydala prohlášení, ve kterém stálo, že Vrchlabí nepochylovalo. Konečné rozhodnutí však vydal ČSLH Praha, který měl jiný názor (více zde: [ODKAZ](#)). Velká škoda, že i ve sportu se dějí takové věci. Bylo to rozhodnutí, které pohřbilo základní myšlenky sportu. Nutno ale zmínit, že ani fanoušci a hráči Slaného s protestem nesouhlasili a na adresu čelního představitele klubu pana Ptáčka nemohli říci kladného slova.

Osobně je mi strašně líto fanoušků Stadionu, kterých na zápasy krajské ligy chodilo pravidelně kolem 800, a také je mi líto Martina Filipa, který dal přednost kvalifikaci s Vrchlabím před utkáními v semifinále 1. ligy. Nakonec sezóna pro Krakonošov skončila tím nejhorším možným způsobem. Nezbyvá než popřát sympatickému klubu s věrnými fanoušky pevné nervy, nic jiného teď snad ani nepotřebují. Snad na hokej jako takový nezanevrou a pomohou svému milovanému klubu k postupu hned v dalším ročníku. Vrchlabí si totiž zaslouží hrát profesionální soutěž.

Ale Martin Filip už u toho ale pravděpodobně nebude. Vyslyšel totiž vábení jihlavské Dukly a uzavřel s ní nový kontrakt. Hodně se od něj očekávalo, ale hokejový matador zatím nenavázal na výkony z uplynulého ročníku, ale není všem dnům konec. Třeba nám všem 40letý forvard ještě ukáže, že nepatří do starého železa. *„Každý zápas je pro mě vlastně malý svátek, Dokud budu zdravý a někdo se na mě bude chtít koukat, nevzdám to. Mám hokej rád a neumím si představit, že ho jednou hrát nebudu. I když vím, že ten okamžik přijde.“*

ŘEKLI O MARTINU FILIPOVI

zdroj: hcdukla.cz (Libor Kucza)

* JEDNATEL DUKLY BEDŘICH ŠČERBAN:

„Toto byl majstrštyk Petra Vlka. Na jedné trenérské poradě Petr přišel a říkal, že Martin Filip hraje ve Vrchlabí krajský přebor, což je škoda. Stál o to, abychom ho sem dotáhli. Následně jsme s ním vstoupili do jednání, Martin říkal, že si ještě rád zahraje. Toto byl požadavek trenérů, který byl nad náš rozpočet. Takže Martin Filip měl podepsáno na jednu korunu. Já jsem s ním byl velmi spokojený, musím mu poděkovat. Bylo vidět, že chce hrát hokej a bavit se jím. Do týmu parádně zapadl.“

* TRENÉR TÝMU PETR VLK:

„V první fázi byl Martin taková jistota pro případ, že by se něco "semlelo". Domluvili jsme se na tom, že by bylo potřeba před play-off odehrát nějaké utkání, aby si na to "sáhl". A popral se s tím velmi dobře.“

Revoluce v hradeckém hokeji proběhla letos v létě. Nejenže klub změnil svoji identitu, ale rovněž musel řešit problémy s místem, kde bude hrát své zápasy. Jak to všechno probíhalo?

autor: HSfan

zdroj: iDnes.cz, Bohuslav Stehno, Sanny Muharem (hchk.cz)

foto: Stanislav Souček (hchk.cz)

HC HRADEC KRÁLOVÉ

KRUŠNÉ LÉTO

OKÉNKO DO HISTORIE HRADECKÉHO HOKEJE- ČASY DOBRÉ I ZLÉ

MICHAL TVRDÍK

Bruslařský klub v Hradci Králové byl založen v roce 1925, o rok později pak vstoupil i do svazu ledního hokeje.

V době Masaryka, Beneše, později i prezidentů Gottwalda a dalších místní hokej sice vzkvétal, ale nikdy nedosahoval úspěchů v celorepublikových soutěžích.

Nová úspěšná hradeckého klubu tak nastala až v letech 1992-1996, která se nazývá érou MUDr. Vody. V sezóně 1992/1993 pak tým posílený o hráče s velkými jmény (Prajsler, P. Martinec, Seidl a další) postoupil do naší nejvyšší soutěže.

Jenže Východočeši se v extralize moc dlouho neohráli a po jednom odehraném ročníku a neúspěšné baráži sestoupili zpět do 1. ligy, kde se pak projeví finanční problémy, kvůli kterým nakonec nastal pád až do 2. ligy. Ještě před dvanácti lety musel Hradec Králové hrát baráž o 2. ligu. Jak potupné pro klub z tak velkého města. Hrozba krajské soutěže ale byla zažehnána. Naopak nastal hokejový zlom. Z občanského sdružení se totiž stala akciová společnost a za vydatné pomoci města Hradce Králové nakonec nastaly lepší časy.

Na začátku ledna 2002 se totiž Hradci Králové nabídla možnost odkoupit licenci na 1. ligu od Šumperka, který se potácel ve finančních potížích. Problémem ale bylo umístění moravského celku, který byl na předposledním místě a na nebarážovou pozici ztrácel 10 bodů. Nakonec se však licence i tak odkoupila. Nikdo ale asi nečekal to, že by se Hradec mohl se svým téměř druholigovým kádrem vyhnout baráži o udržení v této soutěži. Neuvěřitelné se však stalo skutečností. V Hradci se vytvořila výborná parta hráčů, kteří táhli za jeden provaz a liga se zachránila i bez nutnosti sehrát nevyzpytatelnou baráž.

První celá sezóna mezi prvoligisty jen tak tak nemusela končit baráží. Hrozbu této ošidné prolínací soutěže odvrátili Hradečtí gólem v prodloužení posledního kola 1. ligy. Od této premiérové sezóny se už ovšem Východočeši zařadili mezi špičku soutěže. V ročníku 2005/2006 se dokonce dostali až do semifinále, tam ale i přes velkou podporu fanoušků (na poslední zápas sezóny přišlo více jak 7500 diváků) neuspěli. O rok později pak zažil Hradec nejlepší ročník pod hlavičkou akciové společnosti, když opanoval základní část soutěže. Stopku v play-off ale už v semifinále vystavil Hradci Chomutov. Pak přišly sezóny jako na houpačce.

SOUPISKA

#	post	jméno	narozen	věk	výška	váha
2	brankář	Jakub Čech	13.8.1985	27 let	185 cm	89 kg
1	brankář	Filip Luňák	27.1.1980	32 let	172 cm	82 kg
2	brankář	Michal Mahdal	9.5.1992	20 let	176 cm	73 kg
20	obránce	Zdeněk Čáp	12.6.1992	20 let	181 cm	68 kg
7	obránce	Marek Červený	27.4.1993	19 let	181 cm	78 kg
23	obránce	Václav Čížek	30.7.1989	23 let	184 cm	88 kg
4	obránce	Jiří Hendrich	14.1.1979	33 let	194 cm	109 kg
19	obránce	Lukáš Chmelíř	15.4.1983	29 let	180 cm	86 kg
29	obránce	Milan Karlíček	6.2.1981	31 let	178 cm	85 kg
33	obránce	Martin Klement	13.6.1989	23 let	179 cm	88 kg
18	obránce	Tomáš Pištora	24.8.1993	19 let	180 cm	73 kg
27	obránce	David Roupec	23.5.1992	20 let	177 cm	84 kg
6	obránce	Martin Vágner	16.3.1984	28 let	186 cm	94 kg
13	útočník	Jan Berger	8.2.1989	23 let	182 cm	90 kg
9	útočník	Luděk Brož	19.3.1975	37 let	178 cm	86 kg
34	útočník	Vít Budínský	19.7.1988	24 let	172 cm	85 kg
14	útočník	Petr Haluza	23.7.1983	29 let	186 cm	92 kg
28	útočník	Vladislav Kubeš	31.10.1978	33 let	174 cm	88 kg
15	útočník	Zdeněk Kubica	8.8.1986	26 let	188 cm	87 kg
8	útočník	Jakub Luštinec	31.1.1985	27 let	175 cm	75 kg
17	útočník	Šimon Macháň	27.2.1991	21 let	183 cm	79 kg
	útočník	Patrik Moskal	11.1.1981	31 let	178 cm	76 kg
10	útočník	Vladimír Říha	6.4.1980	32 let	183 cm	79 kg
11	útočník	David Švagrovský	21.12.1984	27 let	193 cm	97 kg
12	útočník	Michal Tvrđík	23.7.1979	33 let	185 cm	88 kg
21	útočník	Milan Valášek	24.6.1992	20 let	178 cm	79 kg

SPOR S ABD

Když se město Hradec Králové v zimě letošního roku rozhodlo vypovědět nájemní smlouvu místního hokejového stadionu s firmou ABD, která se o chod tohoto stánku starala, začala pro hokejový klub těžká doba.

Nové vedení na hradecké radnici v únoru 2012 vypovědělo ABD smlouvu z roku 2006, která měla platit až do roku 2022. Jenže v této smlouvě byla také položka, která na ukončení kontraktu pamatovala. ABD INVEST totiž mělo po vypovězení smlouvy inkasovat 136 milionů jako odstupné. To však Hradec Králové dosud nezaplatil a situace se řeší soudní cestou.

Mezitím soud předběžně rozhodl, že pravdu má ABD a naopak kvůli neplacení nájemného vyhodila klub. Ten neměl kde trénovat. Těžkou situaci neměl čas ani chuť řešit významný mecenáš Petr Dědek, který se po pouhém roce rozloučil s funkcí člena představenstva tohoto hokejového klubu a odešel sponzorovat golfové turnaje. *"Případá mi to jako v Kocourkově. Tady jsem definitivně skončil,"* uvedl Dědek pro iDnes.cz. *"Ke sporu s firmou ABD došlo ze dne na den a já to stále považuju za naprosto nepřipravenou a hrozně ukvapenou věc,"* dodal.

S odchodem Petra Dědka, jenž do té doby sponzoroval hokej ve Vrchlabí, tak skončila jedna pohádka. Tento podnikatel (D+D Real) měl totiž smělé plány. Od města chtěl koupit část akcií a posléze do klubového rozpočtu pumpovat částku kolem deseti milionů korun ročně. Jenže všechno je jinak.

Díra v rozpočtu po odchodu významného partnera ale nebylo to nejhorší, co potkalo Hradec Králové během letní přestávky. ABD totiž jako odvetu ve válce s městem odmítlo připravit ledovou plochu. A-mužstvo a zejména mládežnické kategorie tak nemohly trénovat v Hradci Králové. Vedení klubu nakonec muselo tréninky svolat do Nymburka nebo například Pardubic.

Komplikovaná situace pokračovala i v září a hradecký klub, jenž už mohl využívat díky domluvě s ABD alespoň malou tréninkovou halu, kde museli dvě prvoligová utkání Lvi dokonce i sehrát, nevěděl, co si počít.

Ačkoli všichni hráči seniorského týmu tvrdili, že příprava nebyla cestováním do Pardubic nijak výrazně ovlivněna, start do nové prvoligové sezóny byl pro hradecké mužstvo hodně děsivý. Nejenže na domácím ledě nedokázalo porazit outsidera z Mostu ani spartanskou farmu Litoměřice, ale naplno nebodoval ani na venkovních hřištích. Po sedmi kolech se tak dokonce Královští Lvi choulili na posledním místě tabulky! Ostudné!

JAKUB ČECH

NEJVĚTŠÍ OFENZIVNÍ HVĚZDY

MICHAL TVRDÍK

Od hráče, který ještě před několika lety nasázel v extralize úctyhodných osmnáct branek, se před ročníkem 2011/2012 pochopitelně čekaly velké věci. A zkušený útočník očekávání naplnil. Stal se klíčovým forvardem týmu a ziskem 46 bodů opanoval klubové bodování. Letos tuto metu ale asi atakovat nebude.

PATRIK MOSKAL

Pokud loni Michal Tvrdík kanadské bodování Královských lvů vyhrál, tak Patrik Moskal skončil těsně v jeho závěsu. Zejména první polovina soutěže se tomuto forvardovi povedla na výbornou. Zbytek sezóny už byl horší, ale i tak loni zažil ex-brněnský útočník životní ročník.

MICHAL MIKESKA

Zkušený útočník (36 let) hrál ještě před třemi lety KHL. V této prestižní lize oblékal nejprve barvy ambiciózní a bohaté Ufy, posléze i Novosibirsku. Jenže jeho návrat z Ruska do ELH mu moc nevyšel a proto nyní hraje jen 1. ligu.

Ostudné je to i proto, že se Východočeši netají ambicemi na účast v baráži. I když nové trenérské duo známé z pořadu Buly- hokej živě krotilo emoce a soustředilo se hlavně na postup do play-off, všem bylo díky posílení o Michala Mikesku a další (Říha, Švagrovský) jasné, že Hradec Králové to s postupem do prvoligového finále, což by automaticky znamenalo účast v prolínací soutěži s dvěma extraligovými mančafty, myslí vážně. „Pravidelně se účastníme play-off první ligy, kam se chceme dostat i v tomto ročníku. V základní části je cílem umístit se do čtvrtého místa. Samozřejmě se v play-off chceme dostat co nejdál - nejdůležitější je, aby se v Hradci Králové hrál kvalitní, divácky atraktivní hokej,“ uvedl předseda představenstva klubu a náměstek primátora města Martin Soukup.

Atraktivní hokej? Na ten si diváci v Hradci Králové asi budou muset počkat. Zatím jsou totiž výsledky i předváděná hra opravdu za očekávání.

NOVÁ KLUBOVÁ IDENTITA

Mezitím co hradecký klub neměl kde trénovat a řešil složité právní otázky, zahájil místní hokejový oddíl novou éru. Nejenže změnil logo, ale i svůj název. Od sezóny 2012/2013 se v souvislosti s místním hokejem hovoří o Královských lvech Hradec Králové.

K proměně klubu patří i změna trenérského dua. Odcházející duo Mička-Slabý nahradila dvojice Martin Hosták a David Pospíšil. „Spousta lidí mi říkala, že budeme na pranýři. Nikdo se ale nedivil, že do toho jdeme,“ uvedl pro

MĚSTO

Hradec Králové je statutární město na východě Čech a metropole Královéhradeckého kraje, ležící na soutoku Labe s Orlicí. Žije v něm více jak 93 tisíc obyvatel. Na královéhradeckém (dnes Tylově) gymnáziu studovali například Václav Hanka, Josef Jaroslav Langer, Josef Kajetán Tyl, Karel Jaromír Erben, František Škroup, Alois Jirásek a na počátku 20. století i Karel Čapek.

NEJVĚTŠÍ DEFENZIVNÍ HVĚZDY

JAKUB ČECH

Od 16 let chytal extraligu v Havířově. Jenže velký potencionál nedokázal nikdy naplnit. Možná mu trochu uškodilo i angažmá v zámoří, kde zastával spíše post dvojky. Každopádně chytat v 1. lize také není žádná ostuda. Zvláště když Jakub Čech patří díky svým výborným výkonům k nejlepším brankářům soutěže.

JIŘÍ HENDRICH

Ve 33 letech je přirozeným lídrem obrany. Jiří Hendrich stabilizoval svoji výkonnost a loni byl podle mnohých vůbec nejlepším zadákem týmu. Nestor obranných řad Královských lvů navíc kromě dobré defenzivy každoročně přispěje k produktivitě zhruba deseti získanými body.

MARTIN VÁGNER

Kapitán týmu měl před sebou budoucnost v NHL, ale osud byl k současnému kapitánu Hradce Králové krutý. Zraněními zmítaný zadák je skvělým ofenzivním zadákem, který se může pyšnit vynikající střelou.

SLAVNÍ ODCHOVANCÍ

Nejvýraznější postavou, kterou odchoval hradecký klub, je **Martin Hosták**, jenž je u mladší generace známý především jako spolukomentátor pořadu Buly. Dalším exreprezentantem vzešlým z hradecké líhně je **Jan Hrdina**, který zářil především v dresu Pittsburghu Penguins a naposledy pak ve švédském HV71, kde dokonce v roce 2008 slavil i titul. Svoji kariéru ale musel už ve dvaačticeti letech kvůli zranění ukončit.

FANOUŠCI

V Hradci Králové je sportem číslo jedna fotbal. Ale i tak je na bezmála stotisícové město návštěvnost hokejových utkání mizerná. Návštěvnost i kotel patří k průměrným v této soutěži. Vzhledem k okolnostem (počet obyvatel, komfortní stadion) by to mělo být o hodně lepší.

STADION

Zimní stadion v Hradci Králové byl sice postaven už v roce 1957, ale zastřešen byl až o dvanáct let později. Podobu, jakou má stadion Královských lvů nyní, získal teprve nedávno, a to v roce 2007, kdy proběhla rozsáhlá rekonstrukce. Jedna z nejhezčích arén druhé nejvyšší soutěže dokonce, až na drobné výhrady, vyhovoval i parametrům KHL.

idnes.cz David Pospíšil. „Tlak k naší práci ale patří. A navíc je to kolorit téhle republiky. Když vyhráváme, lidi jsou na nás milí, když se prohrává, je to opačně,“ dodal v rozhovoru s Bohuslavem Stehnem.

V úvodu soutěže zatím převládá druhá možnost. Fanoušci ovšem mají důvod být nespokojení. Otázkou je, v jaké míře za současnou krizi mohou trenéři. Každopádně jak se říká, je lehčí vyhodit dva trenéry, než celé mužstvo. Uvidíme, zda toto pravidlo najde pokračování, nebo se výkony Královských lvů zlepší a vyhrabou se do čela tabulky, kam vzhledem k rozpočtu, ambicím i kvalitní soupisce rozhodně patří.

Ve 13 letech opustil Litoměřice a vydal se na spanilou kariéru. Prošel Spartou, Českými Budějovicemi i Kladnem. Stal se nejproduktivnějším obráncem extraligy. Letos však ohlásil odchod do 1. ligy. Ale může být jen otázkou času, kdy tento ofenzivní zadák obdrží nabídku z lepší soutěže.

autor: HSfan

foto: hcsparta.cz, hokejcb.cz, Mediafax, klarisa.cz, oldweb.rytirikladno.cz, hclitomerice.cz, Michaela Luňáčková, Vojtěch Gibiš, Jan Beneš (sporting-photo.com),
zdroj: hokej.cz, Václav Jáchim, iDnes.cz, hcorli.cz, Deník, kladenskelisty.cz, Libor Kult, Michal Miškovský, Jaroslav Tomas

MILAN TOMAN

NÁVRAT ZTRACENÉHO SYNA

HOKEJOVÉ ZAČÁTKY

32letý obránce Milan Toman se narodil v Litoměřicích, už od malička ale žil v Roudnici nad Labem, kde poprvé nazul i brusle. "S nejrychlejší kolektivní hrou jsem začínal asi v pěti letech. Na hokej jsem šel s klukama z baráku. Dělal jsem ještě tenis a fotbal, ale nakonec to u mě vyhrál hokej, ačkoli ho u nás v rodině nikdo nehrál."

Přes Roudnici a Litoměřice se ve 13 letech přesunul na Kladno. "Kladno má tradičně velmi dobrá mládežnická družstva a my jsme byli dvakrát po sobě ve finále extraligy. V dorostu a juniorech to byly krásné roky. Pak jsem přestoupil do juniorky Sparty. Zde jsem poprvé v sedmnácti letech okusil, jaké je to hrát extraligu dospělých. Pravidelně jsem byl od šestnácti let zván na soustředění národního týmu všech mládežnických kategorií. Bohužel jsem se ale nikdy nedostal na nějakou větší akci, jako třeba na mistrovství světa," popsal juniorskou epizodku pro hcorli.cz. "Já se ani nedívím, ale na druhou stranu mě to ani

HRÁČSKÉ INFO

30.11.1979
175cm, 90kg
hůl levá
obránce
9Z, 0G, 2A,
32 TM, +6 +/-

STATISTIKY

Season	Team	League	GP	G	A	TP	PIM	+/-	Postseas.	GPG	A	TP	PIM	+
1994-95	→ HC Kladno U18	→ Czech U18	38	9	30	39	-							
1995-96	→ HC Kladno U18	→ Czech U18	33	15	33	48	-							
1996-97	→ HC Kladno U20	→ Czech U20	18	3	3	6	-							
1997-98	→ HC Sparta Praha U20	→ Czech U20	34	11	22	33	-		→ Playoffs	2	1	0	1	-
	→ HC Sparta Praha	→ Czech	4	0	1	1	4		→ Playoffs	2	0	0	0	0
1998-99	→ HC Sparta Praha U20	→ Czech U20	28	7	15	22	-							
1999-00	→ HC Sparta Praha U20	→ Czech U20	7	1	1	2	6							
	→ HC Slovan Ustecti Lvi	→ Czech3	38	3	7	10	64		→ Playoffs	12	1	10	11	14
2000-01	→ HC Slovan Ustecti Lvi	→ Czech2	35	2	5	7	48							
	→ SK Kadan	→ Czech2	15	0	6	6	22							
2001-02	→ HC Kladno	→ Czech	11	0	2	2	10	0	→ Relegation	3	0	0	0	0
	→ HC Slovan Ustecti Lvi	→ Czech2	34	3	12	15	81		→ Playoffs	5	1	2	3	6
2002-03	→ HC Znojemsti Orli	→ Czech	49	6	16	22	90	1	→ Playoffs	6	0	2	2	16
2003-04	→ HC Znojemsti Orli	→ Czech	22	1	4	5	54	7	→ Playoffs	7	0	0	0	14
2004-05	→ HC Znojemsti Orli	→ Czech	46	2	16	18	72	-16						
2005-06	→ HC Sparta Praha	→ Czech	49	3	3	6	68	-15	→ Playoffs	9	0	0	0	4
2006-07	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	50	5	9	14	54	10	→ Playoffs	11	1	1	2	24
2007-08	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	50	7	17	24	84	25	→ Playoffs	12	2	4	6	18
2008-09	→ HC Ceske Budejovice	→ Czech	44	7	15	22	66	-2	→ Relegation	8	0	4	4	12
2009-10	→ HC Kladno	→ Czech	38	3	10	13	52	-4	→ Relegation	12	1	8	9	22
2010-11	→ HC Kladno	→ Czech	44	2	20	22	68	-24	→ Relegation	3	0	1	1	2
2011-12	→ HC Kladno	→ Czech	40	2	8	10	52	-1	→ Playoffs	1	0	0	0	2
2012-13	→ HC Litomerice	→ Czech2	7	0	1	1	8	6						

nemrzí. Já jsem nikdy neměl sen, nebo touhu hrát NHL... Vždycky ale bylo mým snem hrát v extralize. Když jsem s hokejem začínal, netušil jsem, že bych to mohl do nejvyšší soutěže dotáhnout. Jsem spokojený, když hraji v dobrém týmu, a když se mi daří," vyznává se.

Ve Spartě, v sezóně 1997/1998 pod vedením trenéra Václava Sýkory, dostal první šanci mezi seniory. Jenže to bylo na dlouhou dobu jeho poslední vystoupení v mužském týmu holešovického klubu. Sparta se na konci devadesátých let totiž vydala cestou skupování hotových a drahých hráčů a pro talentované mladíky z řad vlastní mládeže nebylo místo.

Toman už tedy nastupoval výhradně za juniorku, odkud si ho v sezóně 1999/2000 vytáhlo tehdy ještě druholigové Ústí nad Labem.

POSTUP S ÚSTÍM, SESTUP S KLADNEM

Se Slovanem však hned v první sezóně mezi Lvy zažil euforii postupu. A Milan Toman na tom měl velký podíl. V play-off, respektive baráži, totiž ve 12 zápasech připravil celkem jedenáct tref (1+10) svého týmu.

Vybojoval si tak pochopitelně i místo v kádru pro nadcházející prvoligový ročník. Ve své první sezóně mezi profesionály se však hledal a dokonce byl poslán Ústím nad Labem na hostování do sousední Kadaně. Tam se jeho výkony zlepšily a Milan Toman se v následujícím ročníku vrátil do kádru Slovanu.

A tam se mu v sezóně 2001/2002 dařilo natolik, že si ho vyhlédlo extraligové Kladno. Pro Tomana sice báječná hokejová zkušenost, jenže tehdy ještě Buldoci, nikoliv Rytíři, skončili po základní části na posledním místě soutěže. V baráži pak středočeský celek nestačil na Liberec a sestoupil. *"V lednu si mě do Kladna povolal Jaromír Šindel, protože se mu úplně rozpadla obrana. Zastihlo mě to v docela dobré formě, a tak byl kolem mě celkem slušný poprask. Měl jsem ze své hry a ze hry celého týmu dobrý pocit. Tehdy jsem opravdu nevěřil, že můžeme spadnout,"* vzpomíná na ročník s hodně hořkým koncem.

ZNOJEMSKÁ HVĚZDA A VÁŽNÁ AUTONEHODA

Náladu si podsaditý zadák přišel spravit do jihomoravského Znojma. A tam

se vypracoval v jednoho z nejlepších obránců svého týmu a k uznávaným ofenzivním zadákům celé nejvyšší soutěže. „Ve Znojmě je skutečně dobré hokejové klima. Jiný sport tam není, v padesátitisícovém městě se lidé baví na extralize. Sledují naše výsledky, zajímají se. Když jsem šel třeba nakoupit, lidé se ptali, jak na tom jsem. Povzbuzovali mě, což bylo příjemné. V Praze můžete hrát extraligu roky a nikdo si vás nevšimne. Tady je to podobné jako v jiných menších městech,“ popsal atmosféru ve Znojmě, které si už v současnosti kroutí svoji druhou sezónu v mezinárodní EBEL.

Nijak vážně ho v rozletu nezabrzdila ani vážná autonehoda ze srpna 2004. Z havárie si odnesl několik šrámů ale i poraněnou kyčel, kvůli níž vynechal více jak polovinu extraligového ročníku, který zpestřily hvězdy z NHL, kde v tu dobu zrovna probíhala výluka, jako tomu je i letos.

Milan Toman, který byl ve Znojmě partákem Jana Snopka, nakonec strávil ve městě vína a okurek celkem tři ročníky, v nichž zaujal hokejovou veřejnost a dokonce i vedení pražské Sparty. „Znojmo to byla taková moje první pořádná štace. Na ta léta vzpomínám moc rád.“

TITUL SE SPARTOU

Jenže Spartě se v úvodu sezóny vůbec nedařilo a herní krizi odnesl stejně jako letos hlavní trenér mužstva. Zatímco před pár dny dostal vyhazov Richard Žemlička, před 7 lety to byl Jaromír Šindel, bývalý brankář československé reprezentace. A právě Šindel byl oním mužem, který nad Tomanem držel ochranou ruku a dával mu hodně prostoru.

Nový trenér, v současnosti kouč Mladé Boleslavi (ano, uznávaný odborník František Výborný), měl jinou představu o sestavení defenzivy, a z Milana Toman se stal v podstatě sedmý bek týmu.

Fakt, že nebyl vytěžován tolik, kolik si před sezónou jako jedna z největších posil představoval, ale vynahradilo obdivuhodné zmrtvýchvstání pražského celku. Sparta totiž v play-off předváděla fantastické výkony a po postupech přes Zlín a Znojmo si hrdý celek poradil i s městským rivalem- Slávií.

Už při mistrovských oslavách ale Toman věděl, že ze Sparty bude chtít odejít. Zvláště, když do defenzivy přišel i zkušený Ladislav Benýšek. Nakonec se 175 centimetrů vysoký obránce dohodl na angažmá v Českých Budějovicích.

"Jsou věci, které neovlivníte. Proto nemá smysl si s nimi lámat hlavu," řekl diplomaticky Toman pro iDnes.cz na adresu rozporuplné sezóny s datováním 2005/2006. „Zahrál jsem si tam sezonu, vyhrál se titul, takže neřeším, že by

nechala odejít. „Jestli se někdo diví, tak je to pro mě hezký. Možná to bude znít moc chytře a není to jen o mně. Ale pokud hráč něco umí, má odpovídající prostor a možnosti ukázat to, myslím si, že je otázkou času, kdy to ukáže. Já jsem ty možnosti na Spartě neměl,“ uvedl pro iDnes.cz konstruktivní zadák, jenž má rád puk na holi. „Vyhadzovat puky, i když ten trend k tomu směřuje, k nastřelování a rychlému vyhození, to není vždycky dobře. Pokud cítím, že mám borce na zádech, tak se snažím dát to rychle pryč. Na druhou stranu, pokud není nikdo v dohledu, snažím se s pukem vyjet a někomu přihrát, než bych mu to házel po mantinelu,“ uvedl pro Michala Cirmaciú ofenzivně laděný zadák. „Tu chuť útočit mám pořád. Od mala, to se na mně moc nemění. Takhle jsem hrál vždycky. Jde o to, jestli to někomu vyhovuje,“ dodal zkušený zadák, který v sezóně 2007/2008 v barvách Motoru za 24 získaných bodů získal ocenění pro nejproduktivnějšího zadáka extraligové soutěže.

TŘÍLETKA NA KLDNĚ

Ročník 2008/2009 byl jeho poslední na jihu Čech. Mountfield totiž zažil velké zklamání a po účasti v play-out začala rozsáhlá přestavba kádru, kterou odnesl i Milan Toman, jenž nedostal odpovídající nabídku smlouvy.

něco nevyšlo. Na horší věci člověk rád zapomíná. O těch nepřemýšlím. Ale určitě jsem si pro sebe vzal nějaká ponaučení. Holt mi Sparta není souzena. Už jsem z ní odcházel jednou, takže to pro mě není nic nového,“ dodal v interview s Jaroslavem Tomasem. „Pro mě to však bylo těžké období. Bohužel. To je těžké rozebírat do novin. Špatně se začalo, pak bylo dobré, že přišli noví trenéři. Mužstvo nakopnul turnaj v Davosu a hráli jsme dobře. Jenže dneska se furt kouká jenom na body! (nazlobeně) Ale já si myslím, že když člověk odvede dobrý výkon, měl by být spokojený, i když zápas skončí 0:0. Jde přece také o pocit ze hry,“ pokračoval pro čtenáře MF DNES. „Ve Znojmě jsem těch bodů udělal samozřejmě vždycky hodně. Ale člověk musí koukat na prostor, který dostane a ten jsem ve Spartě neměl. S tím je to možná trošku spojené. Ale nechci si stěžovat. Myslím, že sezona skončila velice dobře. Na to jak začala,“ uzavřel hodnocení jednoletého spartánského angažmá.

TŘI SEZÓNY V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Týmového úspěchu sice ve Spartě dosáhl, ale k osobnímu štěstí měl daleko. Nejprve tedy na hostování, poté i na přestup, zamířil, jak již bylo výše zmíněno, do Českých Budějovic. Tam, jak je patrné z nadpisu, odehrál tři sezóny, v nichž se mu dařilo a sbíral takřka půl bodu na zápas.

Mnohý se divil, proč takového beka Sparta

Důrazný bek nakonec překvapivě nezamířil do zahraničí (měl nabídky z Finska i Německa), nýbrž do Kladna, kde hrával v mládežnických kategoriích. „Možná by byly venku lepší podmínky, ale já se rozhodl takhle a stojím si za tím. Nemyslím si, že bych zbrzdil kariéru. Kladno je pro mě výzva, Z dob, kdy jsem tady hrál za dorost, se cítím částečně Kladeňákem a vrátit sem jsem se chtěl už několikrát, ale pokaždé to nevyšlo, až teď“, poodhalil důvody návratu v off-line rozhovoru na oficiálních stránkách Kladna.

Milan Toman zažil ve středočeském celku s bohatou tradicí jak éru bez Jaromíra Jágra, tak období, kdy tento nejproduktivnější Čech v historii NHL klubu šéfoval. A rozdíly v chodu organizace byly patrné na první pohled. „Jak to bylo na Kladně předtím, komentovat nechci, ale rozdíl je to obrovský. Co se týče tréninků i všeho okolo, je vidět, čím vším si Jarda prošel a jaké má zkušenosti. Samozřejmě nic nejde hned, ale spousta věcí se lepší díky tomu, že tu prostě je. Každý den je znát, že se to tu pod Jágreem posouvá směrem dopředu,“ okomentoval pro kladenskelisty.cz situaci v klubu nevysoký bek (175 centimetrů), což ovšem neznamená, že by to na ledě neuměl přiosměřit (právě naopak, Toman totiž patří k vyhlášeným brouskům). „Nikdo by si neměl nechat nic líbit, pokud je to proti němu. Co se týče mojích postav, není to basketbal a puk lítá po ledě. Není rozhodující, jestli je někdo menší, nebo větší. Co se týká mě, tak vysocí hráči se líp trefují než

ti menší,“ prozradil pro iDnes.cz poměrně často vylučovaný bek. „Problém s rozhodčími je celkový, a to nemyslím nikoho konkrétně. Čím je někdo vyčůranější a někoho zahákne, tím líp. Je na škodu, že tady se pískají zákroky tělem, který jsou čisté. Pak vás někdo hákne a vyloučený není,“ okomentoval jeden z problémů (nejen) prvoligového hokeje.

Milan Toman vydržel na Kladně tři roky. Stejnou dobu jako předtím ve Znojmě a Českých Budějovicích. Po loňské sezóně mu však skončila smlouva a novou mu kladenské vedení nenabídlo. „Řekl bych, že jsem odchod z Kladna unesl v klidu. Není mi dvacet, abych si s něčím dělal hlavu. Jsem dvaatřicetiletý chlap, který už nějakou dobu užíví rodinu i mimo hokej. Vzal jsem to jako fakt, život jde dál. Budu mít alespoň čas na firmu. Předmět podnikání si nechám pro sebe. Rodinu poctivě užívám a to je pro mě v životě to nejdůležitější. I když jsem si přál, abych z hokejového Kladna šel do sportovního důchodu,“ sdělil pro kladenskelisty.cz.

„Já to řeknu naprosto normálně, i když to nechci nějak rozebírat: co se týká trenéra, od začátku to bylo všechno špatně, takže v tomto smyslu mě to nepřekvapilo,“ dodal na adresu Zdeňka Vojty. „Dalo by se říci, že můj konec na Kladně byl víceméně výslovné přání pana Vojty. Od něj se to všechno odvíjelo, ale nemá cenu

Je to hezký ofenzivní sport. Když hraju hokej, tak se taky snažím hrát dopředu. Člověk se vypotí, je zvyklý něco dělat. Radši budu hrát s hokejkou a pukem, než abych běhal někde v lese. V hokejové letní přípravě pořád něco děláme, ať už člověk odjede po sezóně na dovolenou, tak potom stejně denně trénujete. Takto si zahrajete, je tam sranda a přitom si člověk také velice dobře zatrénuje, protože se hraje čtyři na čtyři, takže bruslíme hodně," pokračoval v rozhovoru pro oficiální klubové stránky Znojma. „Jestli je inline od normální hokeje odlišný? No, relativně je to stejné. Jsou tam ale i odlišnosti. Na kolečkových bruslích se nebruslí jako na ledě a puk je lehčí. Hraje se čtyři na čtyři a je tam daleko větší prostor než na ledě. Ne že by se více bruslilo, ale je to techničtější hokej. Nehraje se tam do těla. To neznamena, že se někdo s někým nesrazí, ale hrát do těla se nedá. Padá tam i více gólů."

Výše zmíněné vítězství v naší extralize ale není největším úspěchem inlinové kariéry tohoto muže. V roce 2007 totiž s národním týmem (v sestavě figurovali Martin Altrichter, Rostislav Klesla nebo Karel Rachůnek) slavil světový titul organizace FIRS ve Španělsku. *„Cením si toho moc. Je to vůbec první titul, který Česká republika uhrála. In-line je samozřejmě pro nás především doplňkový sport a u nás také hodně podceňovaný, i když naprosto zbytečně. Rozhodně tam nemůže každý přijet a jít hrát. Člověk hraje za českou reprezentaci a atmosféra je výborná. Pochopitelně to nejde srovnávat s titulem v extralize nebo s tím, když kluci hrají NHL. Ale každý chce vyhrávat a my jsme o zlato strašně moc stáli,"* netajil se. *„Už to bylo až*

to pitvat," pokračoval v interview s Michalem Miškovským. „Já jsem neudělal nic špatně. Podstata je v tom, že když vás někdo nepošle na led, těžko můžete něco předvést."

INLINE HOKEJ- MISTR SVĚTA I ČR

Náladu po nepříliš šťastném ročníku 2011/2012 si Milan Toman zlepšil díky inline hokeji. V nejvyšší soutěži v tomto sportu totiž v barvách Slavie získal extraligový titul. *„K inline hokeji jsem se dostal během angažmá v Ústí. Zranil jsem se totiž v letní přípravě a v tuto dobu hráli kluci Tvrzníkovi inline v Ústí, tak jsem to s nimi vyzkoušel a bylo to fakt dobré. Vyhovovalo mi to, protože běhat jsem nemohl a v brusli ten zraněný kotník držel. Musím říct, že mě to chytlo takovým způsobem, že hraji dodnes a baví mě to pořád stejně,"* uvedl počátky své vášně. *„Já jsem až překvapený, že jsem u toho vydržel takto dlouho. Musím říct, že je to úžasný sport."*

frustrující, protože jsme čtyřikrát za sebou prohráli ve finále a zlato nám stále unikalo," dodal pro denik.cz. „Dříve to bývaly spíše takové in-linové dovolené. Ted' bylo všechno jinak. Nikdo se nepoflakoval a od začátku naplno se hrálo i proti relativně slabším soupeřům," pokračoval pro Deník hokejista, který ve finále tohoto světového šampionátu chyběl, jelikož jeho švagrová vstoupila do svazku manželského a u toho pochopitelně Toman nemohl chybět.

NÁVRAT DO LITOMĚŘIC

Ale to jsme se kvůli odbočce dostali o pět let v čase dříve. Tomanův profil v magazínu o 1. lize nyní bude pokračovat tím, co se stalo v létě 2012, po jeho odchodu z Kladna.

Kvůli zranění a následné rekonvalescenci, která se nečekaně protáhla, s Tomanem žádný extraligový tým smlouvu nepodepsal. „Jednoho dne ale přišel kamarád a soused Petr Přikryl, jestli bych s týmem nešel na led a nevyzkoušel, jak na tom budu," poodhalil v rozhovoru s Liborem Kultem. „Pohyb mi chyběl, takže jsem rád přijal a začal se s Litoměřicemi připravovat. Klub mi vyšel vstříc a já jsem na oplátku souhlasil, že začnu v první lize, když mě vedení s touhle myšlenkou oslovilo," dodal pro hokej.cz hokejista, který má i civilní zaměstnání. „Přiznám se, že jsem hodně vážně pomýšlel na to, že s hokejem skončím. V posledních letech jsem byl hodně zraněný. Žebra, kolena a vymláčená pusa způsobily, že jsem v hokeji neviděl zábavu. Když jsem se začínal cítit dobře, přišlo další zranění. I proto mi rozhodování trvalo déle. Po určité době ale začne člověku hokej chybět, navíc ještě nejsem tak starý. Okolí mi opakovalo, ať neblbnu, když jsem uvažoval o konci kariéry a já jsem rád, že pokračuju. Díky Litoměřicím jsem poznal, že se dá hokejem i bavit," rozpovídal se v interview

s redaktorem hokej.cz Liborem Kultem, který zatím jako jediný pořídil rozhovor s tímto zadákem po jeho návratu do Litoměřic, odkud vyrazil v žákovském věku do Kladna.

A JAK TO BUDE DÁL?

S Litoměřicemi se Toman zatím dohodl na měsíc, ale co když se během tohoto ročníku žádný tým z nejvyšší soutěže neozve? Ukončí kariéru, nebo bude i nadále rozdávat radost litoměřickým fandům? Existuje i varianta, že se Toman vrátí do Sparty. Potřetí... Holešovický celek se totiž nachází na dně extraligové tabulky a potřebuje oživení. A jelikož jsou Litoměřice farmářským týmem Sparty, minimálně střídavě starty do pražského celku jsou reálné.

Nicméně Milan Toman zatím v barvách Stadionu nijak nezáří. Zejména v ofenzivě je to zatím bída. Jeden bod z osmi zápasů je na tak zkušeného zadáka hodně málo. Kdo ví, jak to ale bude za pár týdnů. Třeba se devadesátikilový zadák rozehraje a vybojuje si i stále extraligové angažmá. Pokud ale ne, svět se nezboří. Milan Toman už má budoucnost zajištěnou.

DOTAZNÍK MILANA TOMANA

zdroj: hokej.cz (Václav Jáchim)

Co vás dokáže naštvat? "Některé věci mě točí, to je pravda. Na ledě to bývají rozhodčí, i když to není zcela přesná odpověď. Vadí mi, když jsou třeba na ledě čtyři rozhodčí a stejně nevyloučí simulování. Mám pocit, že jsme pomalu jako fotbal. Tam také pořád někdo padá. Hokej je tvrdá hra a nafilmované pády do ní nepatří. Bohužel, někteří hráči na to hřeší. V osobním životě nemusím mít situace, při nichž se na cokoli čeká. Raději ať je všechno hned, jen žádné zbytečné průtahy."

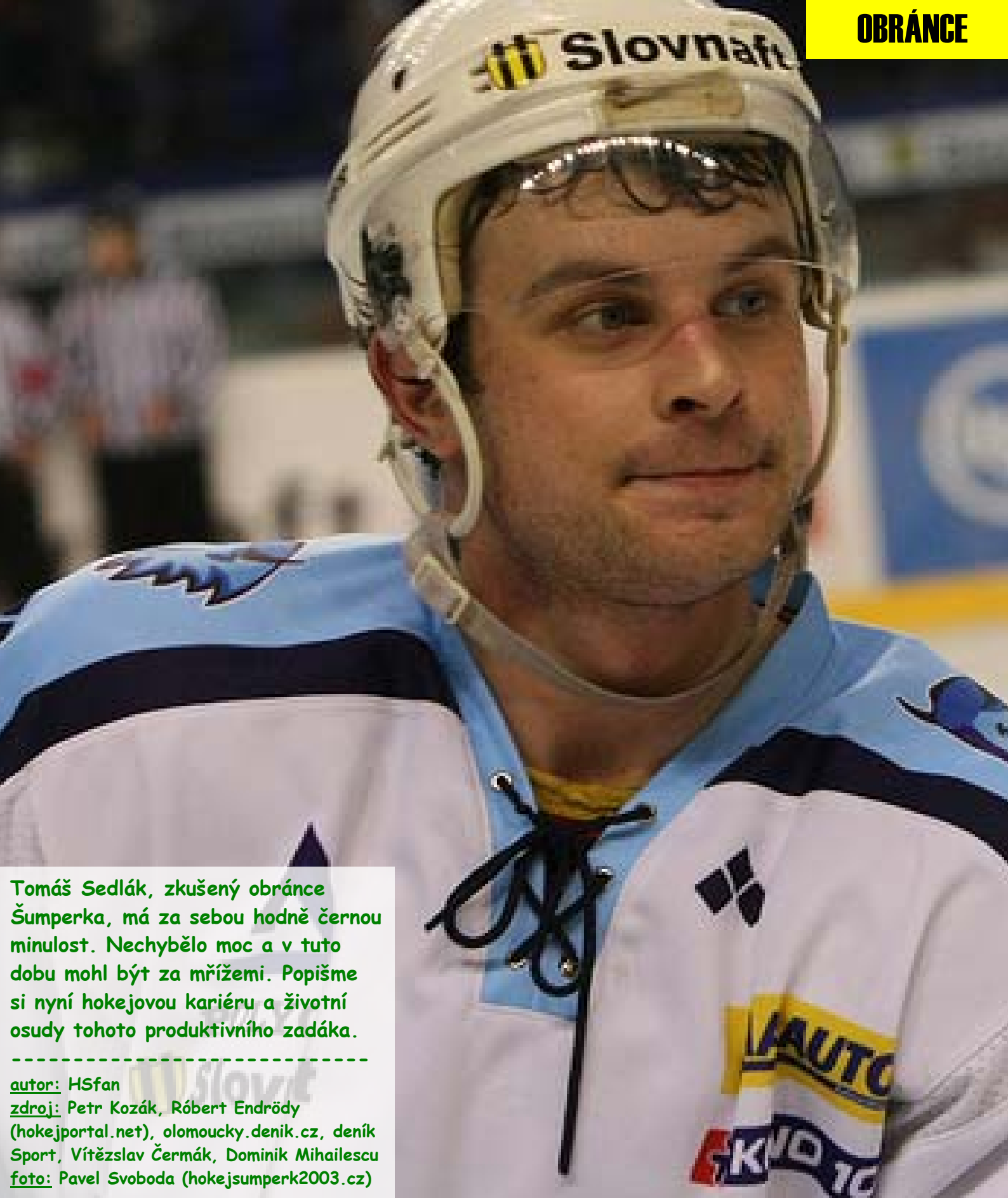
Sledujete politiku? "Abych pravdu řekl, tak ano, ale jenom okrajově. Podívám se v televizi na zprávy. Politika je jedna z věcí, která mě také dovede vytočit. Sympatický byl prezident Havel. Ted' je tam Klaus, který najednou začíná ve svých výročích otáčet. Naši politici řeší spousty blbostí, místo toho, aby dělali podstatné věci pro republiku. Vždyť u nás je tolik lidí, kteří pomalu nemají co do úst. A nikomu to nevadí."

Oblíbení herci, herečky? "Líbí se mi spíš české filmy, například Pelíšky. Z herců bych vybral Bolka Polívku, Miroslava Donutíla, snímky se Zdeňkem Svěrákem. Jsem docela velký filmový fanda, takže často chodím do kina, nebo si doma pustím DVD."

Jakou posloucháte muziku? "To je pro mě dost široký pojem. Mám rád Pink Floyd i nějakou odpočinkovou hudbu. Večer si často naladím rádio a relaxuju."

Co vám chutná? "Potrpím si na dobré jídlo. Chutná mi kuřecí maso, těstoviny, večer si někdy dávám něco ostřejšího. K tomu občas piju pivo nebo víno, což ale nesouvisí s tím, že jsem působil ve Znojmě. Víno mám rád už dávno."

Jste pověřivý? "Ne nijak dramaticky. Když vidím kluky, kteří se za každou cenu snaží opakovat věci z minulého zápasu, tak jsem na prášky. Jasně, některé rituály dělám také. Třeba před sérií play off si řeknu, že se oholím až po jejím skončení. Na pověry však jinak nejsem. Když vidím v autě běžet přes cestu černou kočku, přibrzdím. Že by mě to ale nějak trápilo, to zase ne. A při utkání na takové věci už vůbec nemyslím."

Tomáš Sedlák, zkušený obránce Šumperka, má za sebou hodně černou minulost. Nechybělo moc a v tuto dobu mohl být za mřížemi. Popíšme si nyní hokejovou kariéru a životní osudy tohoto produktivního zadáka.

autor: HSfan

zdroj: Petr Kozák, Róbert Endrödy (hokejportal.net), olomoucky.denik.cz, deník Sport, Vítězslav Čermák, Dominik Mihailescu
foto: Pavel Svoboda (hokejsumperk2003.cz)

TOMÁŠ SEDLÁK

POKUSIL se VYLOUPIT FIRMU

Tomáš Sedlák, rodák ze Šternberka a místní odchovanec, až do osmé třídy nastupoval v útoku. Pak byl ale dá se říci z nouze přemístěn do obrany, kde zůstal až dodnes. I tak se dá vysvětlit, proč je Tomáš Sedlák tak produktivním zadákem.

POČÁTKY KARIÉRY

Na své hokejové začátky zavzpomínal v rozhovoru s Petrem Kozákem. „Po odchodu ze Šternberku jsem hrál v Olomouci, kde jsem i chodil do školy. Byly to krásné roky, na něž se nedá zapomenout. To samé mě potkalo ve Vsetíně, tam jsem vstoupil do velkého hokeje. Dačilo se mi hokejově i ve škole, byl jsem tam spokojený. Naopak první hokejové zklamání jsem si prožil v Havířově. Nabídku naskočit do seniorského hokeje jsem tehdy nemohl odmítnout, ale setkal jsem se tam s takovými situacemi, na něž je lepší asi zapomenout... I když jsem v Havířově naskočil poprvé do extraligy mezi muži, nebudu na toto angažmá vzpomínat v dobrém,“ řekl ofenzivně laděný typ beka. „Nepohodl jsem se tam s některými lidmi. Nedostával jsem šanci tak, jak mi původně naslibovali, naopak jí dostávali jiní... Byl jsem z toho zklamán,“ dodal.

PROSTĚJOV POPRVÉ

I kvůli malé vytíženosti Sedlák uvítal, že před sezónou 2002/2003 změnil své působiště. Přijal nabídku tehdy ještě prvoligového Prostějova. Jenže ani tam nedostával moc příležitostí. Za dvě sezóny v barvách Jestřábů odehrál jen 36 utkání, a to včetně play-off či baráže.

V létě roku 2004 se tedy rozhodl znovu změnit svoji hokejovou adresu. Ozval se totiž švédský celek HC Kings ze druhé švédské divize. V zemi tří korunek se šternberskému

HRÁČSKÉ INFO

18. 10. 1983
178 cm, 78 kg
hůl levá
9Z, 1G, 2A, 8 TM, -4 +/-

STATISTIKY

sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1999-00	HC Vsetín - jun. (E)	7	1	1	2	14
	HC Vsetín - dor. (E)	35	18	8	26	91
	HC Vsetín - dor. (E,p-o)	2	2	3	5	24
2000-01	HC Havířov Femax (E)	2	0	0	0	0
	HC Havířov Femax - jun. (E)	45	6	18	24	173
2001-02	HC Havířov Panthers (E)	4	0	0	0	0
	HC Havířov Panthers - jun. (E)	40	9	18	27	132
2002-03	HC Prostějov (1.liga)	26	1	1	2	14
	HC Prostějov (1.liga,p-o)	2	0	0	0	2
	HC Prostějov (1.liga)	4	0	0	0	2
	HC Prostějov (baráž o 1.ligu)	4	0	1	1	4
2003-04	HC Šternberk (2.liga)	3	0	1	1	2
	HC Prostějov - jun. (E)	18	5	6	11	63
	HC Prostějov - jun. (E,p-o)	4	0	0	0	41
	HC Kings (SWE2)	24	9	22	31	111
2004-05	HC Kings (SWE2)	24	9	22	31	111
	HC Kings (SWE2)	24	9	22	31	111
2005-06	HK Jestřábi Prostějov (1.liga)	49	2	11	13	84
	HK Jestřábi Prostějov (1.liga,baráž)	6	0	0	0	10
2006-07	HK Jestřábi Prostějov (1.liga)	38	6	15	21	89
	HC Vrchlabí (2.liga)	8	3	2	5	8
	HC Vrchlabí (2.liga,p-o)	11	3	4	7	24
	HC Vrchlabí (2.liga,p-o)	11	3	4	7	24
2007-08	HK Nitra (E, SVK)	38	1	9	10	28
	HK Nitra (E, SVK)	12	0	7	7	22
2008-09	Salith Šumperk (2.liga)	32	0	15	15	38
	Salith Šumperk (2.liga, p-o)	12	3	3	6	20
	Salith Šumperk (1.liga)	44	9	11	20	30
	Salith Šumperk (1.liga,o udržení)	3	0	1	1	2
2010-11	Salith Šumperk (2.liga)	34	7	19	26	50
	Salith Šumperk (2.liga, p-o)	6	4	4	8	8
	Salith Šumperk (2.liga, baráž)	8	5	4	9	28
	Salith Šumperk (2.liga, baráž)	8	5	4	9	28
2011-12	Salith Šumperk (1.liga)	49	10	15	25	64
	Salith Šumperk (1.liga, O baráž)	9	2	7	9	20

odchovanci dařilo. Ve čtyřadvaceti zápasech totiž nasbíral skvělých jedenatřicet bodů. Ale ani dobré individuální výkony ho neodvrátily od myšlenky vrátit se domů.

PROSTĚJOV PODRUHÉ, SLOVENSKÉ ANGAŽMÁ V NITŘE A TOTÁLNÍ ZKRAT V HLAVĚ SEDLÁKA

Brzy již 29letý zadák se vrátil do známého prostředí- do Prostějova.

Tentokrát se ale stal jednou z klíčových postav týmu. Ve dvou sezónách, které na Moravě odehrál, nasbíral celkem 34 bodů.

I díky vysoké produktivitě zaujal Sedlák pozorovatele ze slovenské nejvyšší soutěže, konkrétně z Nitry, která také nepřilíš vysokého obránce získala. Nebylo to nepovedené angažmá, ale na solidní výkony vrhl stín jeden totální zkrat v Sedlákově hlavě. Udělal něco naprosto nepochopitelného. Sedlák v pondělí 19. září 2007 přepadl jednu soukromou společnost ve Šternberku. Zazvoznil a do místnosti vtrhl s maketou pistole v ruce. Na hlavě měl kuklu a přes tvář černou šálu, okamžitě žádal jistou finanční částku. Mladý (tehdy mu bylo 25 let) hokejista vytáhl pistoli a mířil na zaměstnance. *"Jednoho pracovníka lupič poslal pro peníze do jiné kanceláře s výhrůžkou, že pokud je nepřinese, tak druhého muže zastřelí,"* uvedla mluvčí olomoucké policie Marta Vlachová. Zmíněný pracovník firmy však duchapřítomně zavolał policii, ještě do příjezdu strážců zákona trojice mužů hokejistu Nitry přemohla. Později byl u Sedláka zajištěn nůž, navíc se ukázalo, že pistole je pouze dětskou hračkou.

Celý trestný čin je ještě o to kurióznější, že Sedlákův otec byl tehdy starostou Šternberka, ve kterém se jeho syn pokoušel loupit. *"Nic horšího jsem v životě nezažil. Když jsem pohrbl maminku, nebylo to tak drastické, jako to, co prožívám nyní,"* řekl naprosto na rovinu.

Sedlákovi hrozilo až deset let odnětí svobody, nakonec ale vyvázl jen s podmínkou. *"Obžalovaný se ke svému jednání postavil přímo a zodpovědně. Byl dosud bezúhonný a bylo na něj už působeno vazbou, má rovněž zázemí své rodiny. Trest je navíc odložen na dlouhou dobu čtyř let, kdy na něj bude stát dohlížet,"* řekl soudce Anton Bucheň.

Bylo jasné, že tento verdikt vzbudí vlnu emocí, zvláště když Sedlákův otec

DALŠÍ PROBLÉMOVÍ HOKEJISTÉ

MIKE DANTON

Osud tohoto hokejisty je v České republice hodně známý. Tento 31letý forward hrál totiž loni za Znojmo, nováčka mezinárodní soutěže užívající zkratku EBEL. Hráč se zkušenostmi z NHL byl od roku 2004 do roku 2009 ve vězení, kde pykal za přípravu vraždy svého agenta. K nejhoršímu nakonec naštěstí nedošlo, i proto se nakonec Danton po pěti letech za mřížemi vrátil na led. *"Jsem naštvaný, že jsem si pokazil kariéru, ale můj pobyt ve vězení byla nejlepší věc, která se mi stala. Řešil jsem v životě spoustu problémů. Ve vězení jsem měl čas se na ně podívat z jiné strany. Psychiatr mi ukázal způsob, jak pohlížet na starosti a jak je řešit."*

LUBOMÍR KOLNÍK

Bývalý slovenský reprezentant a jedna z legend slovenské nejvyšší soutěže má na svém kontě hned několik smutných epizod. Nejprve byl usvědčen, že spolupracoval s ŠtB, poté se ukázalo, že byl závislý na výherních automatech. Obviněn pak byl i z toho, že obtěžoval a vyhrožoval přes SMS asistentku předsedy představenstva Nitry.

DAVID HRUŠKA

O tomto chomutovském kanonýrovi jsme již psali ve druhém ročníku magazínu o 1. lize. David Hruška prožil opravdu krušné mládí. Hraním automatů nasekal velké dluhy, které se snažil vyřešit krádežemi v kabině. Věkem zmoudřel, ale čas občas se maléru nevyhne (před 4 roky řídil opilý).

DANY HEATLEY

O jeho náladovosti a o touze přestupovat stále jinam se moc dobře ví. Hodně lidí už ale zapomnělo, nebo to třeba ani vůbec nepostřehlo, že před devíti lety zavinil tento dnes již hokejista Minnesoty Wild autonehodu, při které zemřel jeho spoluhráč z Atlanty Dan Snyder (ve věku 25let). Kanadský kanonýr osudné noci ztratil kontrolu nad svým Ferrari a v rychlosti 130 kilometrů za hodinu narazil do betonové zdi. Byl vůbec zázrak, že Heatley těžkou autohaviárii přežil. Jeho spolujezdec, jak již bylo zmíněno, bohužel takové štěstí neměl. Rodiče zesnulého mladíka ale kajícímu se Heatleymu nic nevyčítají, alespoň to tedy tvrdí pro noviny.

ROBERT DÖME

V prosinci 2007 měl nožem ohrožovat barmanku v senické herně - vytáhnul na ní nůž jen proto, že mu odmítla rozměnit peníze. *"Byl agresivní, chytil mě za mikinu a křičel, co si to dovoluju,"* řekla napadená barmanka. Mimo to se ještě ozval mladík, který tvrdil, že pár dní nato ho Döme v senickém bare ohrožoval nožem a nakonec mu dal pěstí do tváře. Policie ho obvinila, ale prokurátor obvinění podmínečně stáhl.

zastával tak vysoký politický post. Zde jsou některé vybrané reakce nejen šternberských občanů.

„I lupiči mají štěstí, do které kolíčky se narodí...“

„Někdo říká, dejte mu druhou šanci. Já jsem pro druhé šance, ale ne v případě ozbrojeného přepadení.“

„Když ostatní uvidí, že se nemusí až tak nic hrozného stát, udělají to třeba taky. ...aspoň malý nepodmíněný trest měl padnout. Možná jsem ze staré školy, nevím.“

Ať už na to máte názor jakýkoliv, zdá se, s odstupem několika let, že se Sedlák ze svých chyb poučil a druhou šanci už si nenechal proklouznout mezi prsty.

PROČ, JAK?

Určitě si kladete otázku, z jakého důvodu Sedlák sáhl až k tak radikálnímu řešení. Vždyť jeho rodina byla finančně zabezpečena. *„Ještě před příchodem do Nitry jsem byl vášnivým hazardním hráčem rulety. Zlomilo se to určitě v Prostějově. Začal jsem hrát lepší hokej, slušně vydělávat, dařilo se mi a z nudy to pomalu přešlo do hazardu. Tak to začalo. Podle psychologů jsem do té doby nepoznal hodnotu peněz. Odmalička jsem totiž měl všechno, co jsem chtěl. Myslím si, že mě rodiče slušně vychovali, vždyť do toho sedmnáctého října jsem neměl žádný problém se zákonem. Když jsem začal slušně vydělávat, tak jsem se dostal do party, která si chodila zahrát ruletu jen tak pro zábavu. Tak to začalo. Potom přijde více proher a člověk chce získat peníze zpět. O výhru mu už ani nejde. Zvyšuje vklad, víc riskuje a nakonec se rychle ocitne v dlužích. Každopádně to byla z mé strany velikánská chyba,“* řekl upřímně. *„Bylo to velmi těžké životní období, na které strašně nerad vzpomínám. Než jsem si pořádně uvědomil vážnost problému, tak jsem v tom byl pořádně namočený. Právě tam vznikly moje finanční problémy a dluhy. Ke vzpomínanému závažnému trestnému činu mě donutila jedna výhružná esemeska. Nerad bych v této věci více konkretizoval. Jednoduše jsem se začal velmi bát nejen o sebe, ale i o celou svoji rodinu. Když jsem nenašel odvahu jít za nejbližšími, tak jsem udělal takovou hloupost. Jednal jsem zkratově.“*

DALŠÍ PROBLÉMOVÍ HOKEJISTÉ

RADOSLAV KROPÁČ

Dnes již 37letý útočník s několika reprezentačními starty za slovenský národní tým si odpor „získal“ tím, že mlátil svoji manželku. *„Dělal mi ze života peklo. Dva roky mě mlátil a vyhrožoval mi zabitím,“* řekla dnes již ex-manželka Ivana. *„Čistila jsem si zuby, on mi dal bodyček a proletěla jsem koupelnou.“* V jejich domě v Limbachu několikrát zasahovala policie, prokuratura však trestní oznámení zamítla. Kropáč se však brání. *„To, co říkala, jsou lži. Nestojí mi za to mlátit nějakou ženskou, natož pak matku vlastní dcery.“*

MARCEL HANZAL

V srpnu 2006 udělal ex-trenčínský kapitán osudovou chybu, kterou si bude nadosmrti vyčítat. Sedl totiž za volant opilý (v krvi měl 1,5 promile alkoholu) a následně havaroval. Následky děsivé nehody nepřežil jeho 21letý spolujezdec a trenčínský spoluhráč Štefan Blaho. Hanzal nakonec dostal čtyři roky nepodmíněně, ale po polovině trestu byl propuštěn na svobodu. Nyní je asistentem trenéra v Považské Bystrici.

RADEK DUDA

Radek Duda, hokej není nuda. A nejen hokej. Díky tomuto chlapíkovi mají novináři neustále co psát. Vždyť v roce 2002 plivl do tváře Davida Moravce, Aloise Hadamczika označil za šišlavého Poláka, v šatně se porval s protihráčem Čakajíkem, v Českých Budějovicích se popral s Milanem Gulašem a při předávání rukou napadl Jana Kudrnu. A nedávno zmlátil i chodce na přechodu. Vyvázl s podmínkou.

LADISLAV ŠČURKO

25letý hokejista v roce 2009 šokoval Slovensko, když se přiznal k vraždě rozhodčího Marka Liptaja. Ještě ten rok přitom Ščurko s Košicemi získal mistrovský titul. K této zřůdnosti se sice Ščurko přiznal, ale poté změnil svoji výpověď. Prý přiznání podepsal opilý a pod nátlakem. Po dvou a půl letech strávených ve vazební věznici tak byl propuštěn na svobodu a vrátil se na led. Nejprve hájil barvy rodné Gelnice, poté zamířil do Trebišova. Jeho případ ale stále pokračuje. Soud sice Ščurka uznal viným, ale údajný vrah se na místě proti rozsudku odvolal.

THEOREN FLEURY

Tento malý velký hokejista měl velmi těžké dětství. Narodil se do chudé rodiny, a aby přežil, stal se z něj rváč. A aby toho nebylo málo, jeho hokejový trenér ho sexuálně zneužíval. Není divu, že takto krušné zážitky z útlého věku jinak skvělého hokejisty, který do NHL prorazil i přes svoji malou výšku (což se rovná tak trochu zázraku), musely ovlivnit. Theoren Fleury během svého angažmá v Chicagu propadl alkoholu a měl problémy s drogami. Poté byl NHL suspendován.

Rodiče mě dobře vychovali, nikdy jsem nedostal ani pokutu za parkování. Je mi to nesmírně líto, ale vím, že to, co jsem udělal, nemá ospravedlnění," kál se v rozhovoru pro čtenáře serveru hokejportal.net a dodal, proč nepožádal pomoc od rodičů. „Už jednou v minulosti za mě dluhy zaplatili rodinní příslušníci, teď jsem je do toho nechtěl znovu zatáhnout. Myslel jsem si, že to podruhé vyřeším sám..."

Sedláková „akce“ neměla šanci na úspěch. „Absolutně nic jsem neměl naplánované. Byl to amatérský a zároveň zoufalý čin. Celou akci jsem připravoval prakticky jen několik minut. V hračkářství jsem si koupil dětskou umělou pistolí za 126 korun, na obličej jsem si nasadil šátek a vběhl do kanceláře s cílem získat peníze. Musel jsem vypadat hodně směšně, protože zaměstnanci firmy se začali hned smát. Byl jsem v takovém psychickém stavu, že jsem se ani útoku zaměstnanců nebránil a jen čekal, kdy to peklo skončí," řekl v rozhovoru s Róbertem Endrödym. „Při zatýkání jsem měl smíšené pocity. V první řadě jsem si vůbec neuvědomoval důsledek svého činu a na druhé straně ze mě opadly všechny stresy, protože jsem to všechno držel v sobě. Věděl jsem, že je konec. Už jsem nemusel dál lhát a přetvařovat se," dodal.

VAZBA

Tomáš Sedlák poté musel do vazby, kde strávil dlouhých třicet dva dní. „Kdo basu nezažil, tak si to ani nedokáže představit. Život za mřížemi je skutečně jako ve filmu Criminal, ve kterém hrál hlavní roli Sylvester Stallone. Každé ráno byl budíček o půl šesté, čas tam ubíhal neuvěřitelně pomalu. V base trvá minuta hodinu a hodina jako celý den, je to strašně náročné na psychiku. Bylo tam nutné ukázat, že se nebojíte. Musíte se tam naučit žít, i když je ten život hrozný. Tři lidé na cele, vycházka hodinu denně, sprcha dvakrát týdně sedm minut. První tři dny jsem se tam štilil vzít jídlo do ruky. Bylo jako z psí misky," poodhalil. „Tento měsíc stoprocentně poznamenal můj život, ohromně mě zocelil. V cele jsem cvičil se stolem, dělal kliky, prostě cokoli, aby den uběhl co nejrychleji. Na hlavě jsem měl neupraveného kohouta, před soudem jsem chtěl vypadat slušně a tak jsem se nechal ostříhat. Stříhal mě dvojnásobný vrah. V base jsem byl i v den svých čtyřiaadvacátých narozenin. Za celou tu dobu jsem přečetl patnáct knih, od různých životopisů po beletrii. A samozřejmě jsem hodně přemýšlel," pokračoval ve zpovědi pro hokejportal.net.

Velkou oporou pro něj byla rodina, bez ní by tuto složitou situaci jen těžko překonal. „Rodiče za mnou přišli po několika dnech. Táta měl slzy v očích, podal mi ruku a řekl: Jsem s tebou. Já mu poděkoval a rozplakal se. Ale víte, co bylo nejhorší? Nevěděl jsem, jestli se ke mně definitivně neotočí zády, nebo budou držet se mnou. Ten pocit bych

© Copyright 2010 www.hokejsumperk2003.cz

žebříček hodnot. Předtím jsem považoval hokej za první věc na světě, ale pohled se v kriminále změnil. Rodina, zdraví a přátelé, to jsou důležité věci. Dále. v čem jsem se změnil je fakt, že než se pro něco rozhodnu, zvážím pro a proti - už do všeho nejdu tak bezhlavě. Dívám se taky úplně jinak na peníze a nekupuju si hned všechno. Holt uvažujete jinak a já nevím, jestli je to věkem, nebo tím, co se stalo. Každý toho nějak docílí. Já bohužel touto cestou."

DALŠÍ ETAPA ŽIVOTA

Ihned po propuštění z vazby začal Sedlák za pomoci příbuzných splácet dluh. "Já prodal auto, vybral jsem taky všechny pojistky a fondy. Otec auto prodal také. Je mi jasné, že jsem i jemu udělal ostudu. Ale kdyby mi den předtím někdo řekl, co se stane, sám bych se mu smál. Nečekal bych to. Jsem veselý člověk, s nikým nemám problémy, kluci v kabině mě mají rádi. Snažím se tam už dělat i srandu a docela to jde, nebývám už tak zakřiknutý," řekl tehdy pro isport.cz hokejista, který se, jak sám řekl, prvního kontaktu s okolním světem bál. "Bál jsem se toho, ale hned den poté, co mě pustili, jsem se šel podívat na fotbal. Překonat strach. Myslel jsem si, že budu chodit při zdi a bát se zvednout oči, ale uvědomil jsem si, že nemá cenu skrývat se. Chodím se zdviženou hlavou. A musím říct, že na ulici na mě nikdo nepokřikuje. Udělal jsem zlou věc, ale zlo ve mně není," řekl dobře silově hrající zadák. „Nikdo mi to

neprál ani největšímu nepříteli. Naštěstí platilo to druhé. Ani si nedokážete představit, jak můj strašný skutek stmelil celou naši rodinu," řekl v rozhovoru pro olomoucky.denik.cz.

Jak přiznal, na pokračování v hokejové kariéře neměl ani myšlenky. „O hokeji a sportovní kariéře jsem vůbec nepřemýšlel. Trápil mě hlavně můj život a věci, které předcházely zatčení. Byl jsem úplně na dně. I přesto, že nejsem věřící, mi velmi pomohl kněz v roli psychologa. Nad vodou mě držela ale hlavně rodina a přátelé, kterým se musím za všechno omluvit a za poskytnutou pomoc poděkovat. Rovněž jsem byl prostřednictvím Martina Vozdeckého v kontaktu se spoluhráči. Byl to skvělý pocit, když jsem četl, že spoluhráči jsou se mnou."

Pomocnou ruku pak podala i Nitra, která se Sedlákem sice po oznámení jeho trestného činu rozvázala smlouvu, ale nakonec se rozhodla dát mladému zadákovi druhou šanci. A nebyla to ledajaká šance. Sedlák hrával v první obranné dvojici a jeho ice-time se pohyboval okolo třiceti minut na zápas. "Určitě mě to překvapilo. Myslel jsem si, že u nás nebo na Slovensku lidé nejsou připraveni přijmout někoho, kdo udělal takovou věc, a dát mu šanci. Já jsem svůj život od základů změnil," řekl pro deník Sport. "Ted' mám i jiný

v minulosti, byť byla jistě zajímavá a poučná. Jak již bylo psáno, v prvním ročníku po trestném činu byl Nitrou hodně vytěžován a nakonec nasbíral slušných deset bodů. V průběhu následujícího ročníku ale ze slovenské nejvyšší soutěže odešel a vydal se do druholigového Šumperka, kde měl zajištěno, že výplatu bude dostávat včas. I proto odmítl lukrativnější nabídky (co se týče kvality ligy) a stal se Drakem, kterým je dodnes. Možná ale mohl mít na víc. „Podle mě ta událost ze září roku 2007 ovlivnila moji kariéru. Kolikrát jsem slyšel, že se o mě někdo zajímal – třeba na Slovensku Košice nebo v Česku Kladno. Jenže tam byl tenhle zádrhel. Řekli si: Jo, můžeme ho vzít, ale asi spíš vezmeme tamtoho. Nicméně kdybych byl výjimečně dobrý, možná by se na to nehlédlo,“ řekl v rozhovoru s Vítězslavem Čermákem.

V Šumperku se ihned zařadil mezi opory týmu. Hned v prvním ročníku v novém dresu oslavil postup do druhé nejvyšší soutěže. Přestože v ní Sedlák nasbíral úctyhodných dvacet bodů, Severomoravané sestoupili. Ale rok nato se do 1. ligy znovu vrátili. A 29letý bek na tom měl lví (nebo chcete-li spíše dračí) podíl. Ve 48 zápasech (včetně baráže a play-off) dal šestnáct branek a na dalších sedmadvaceti se podílel asistencí. Společně s Alešem Holíkem byl Sedlák nejlepším zadákem 2. ligy.

I proto se na něj Šumperk v loňském

nepřipomíná. Jen já sám. Třeba když si řeknu: Jo, tohle už jsem mohl dávno mít... Nebo když vstanete a znáte lidi, o kterých víte, že se na vás dívají už trochu jinak,“ dodal.

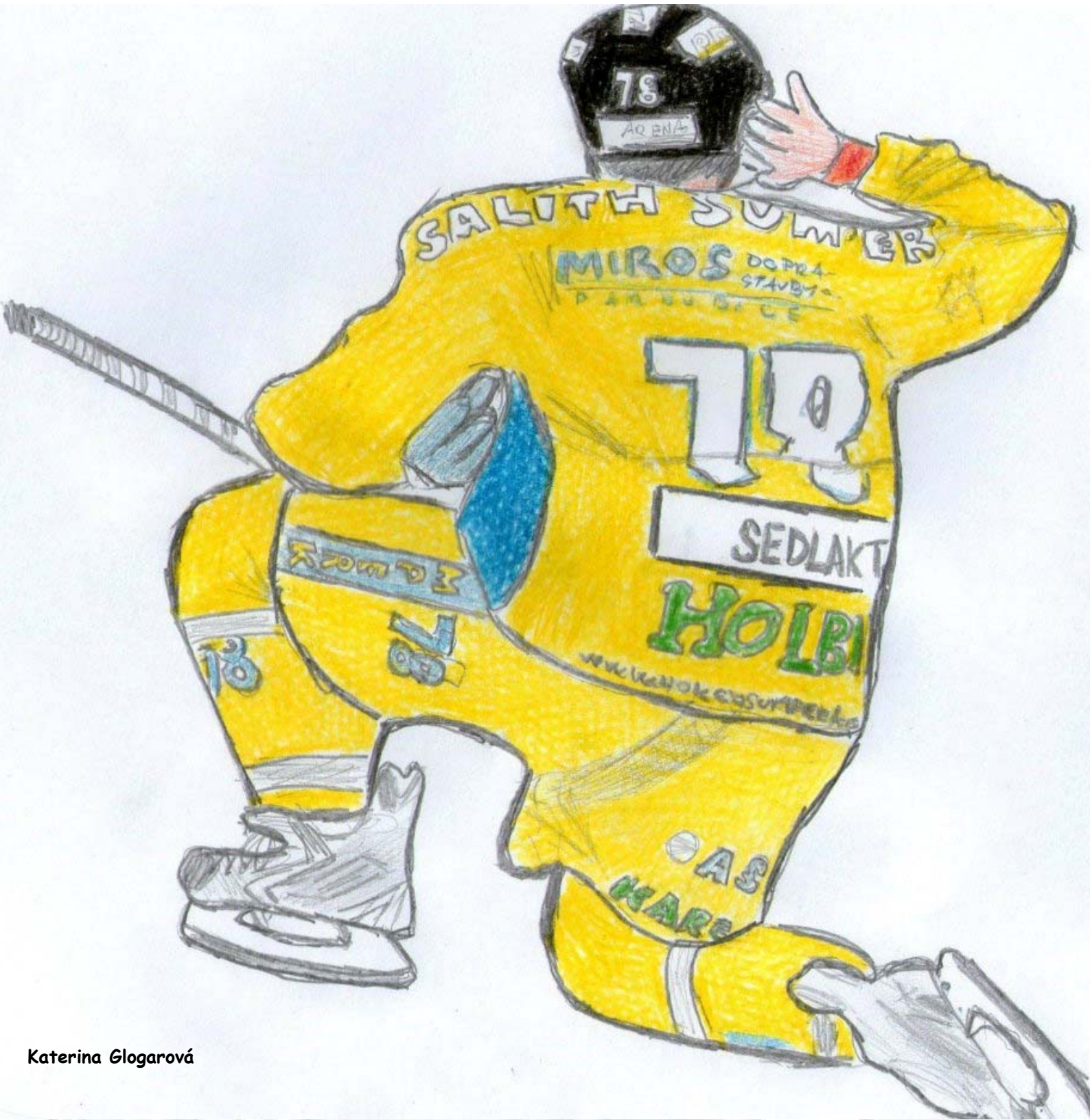
Dnes je Tomáš Sedlák šťastným člověkem. Oženil se a navíc se dostal na vysokou školu. „Jedná se o Univerzitu Palackého v Olomouci, management sportu a trenérství,“ řekl serveru lidovky.cz a poodhalil důvody svého kroku. „Hokejem si už miliony nevydělám a hlavně si myslím, že v dnešní době je alespoň bakaláře potřeba mít. V hokeji bych chtěl zůstat i po kariéře, bavilo by mě dělat trenéra nebo manažera v klubu. Třeba to jednou opravdu dokážu.“

Ještě za působení v Nitře měl Sedlák v hlavě psychický blok, ten ale rychle odboural. „Ještě v té samé sezoně. Když to vše v novinách utichlo, tak jsem na to přestal myslet. Ono je to ve vás pořád, jenže musíte se s tím naučit žít. Vrátit se to nedá. Ale s přítelkyní je teď všechno jiné,“ řekl v rozhovoru s Vítězslavem Čermákem. „Když je problém, jsme jen spolu a vyrazíme třeba se psem do lesa. Dělán věci, které mě oprostí od ostatních lidí, a je to takhle fajn,“ dodal.

HOKEJOVÁ KARIÉRA PO JEHO OSUDOVÉM ZKRATU

Zpět k hokeji, nač se zbytečně utápět

Katerina Glogarová

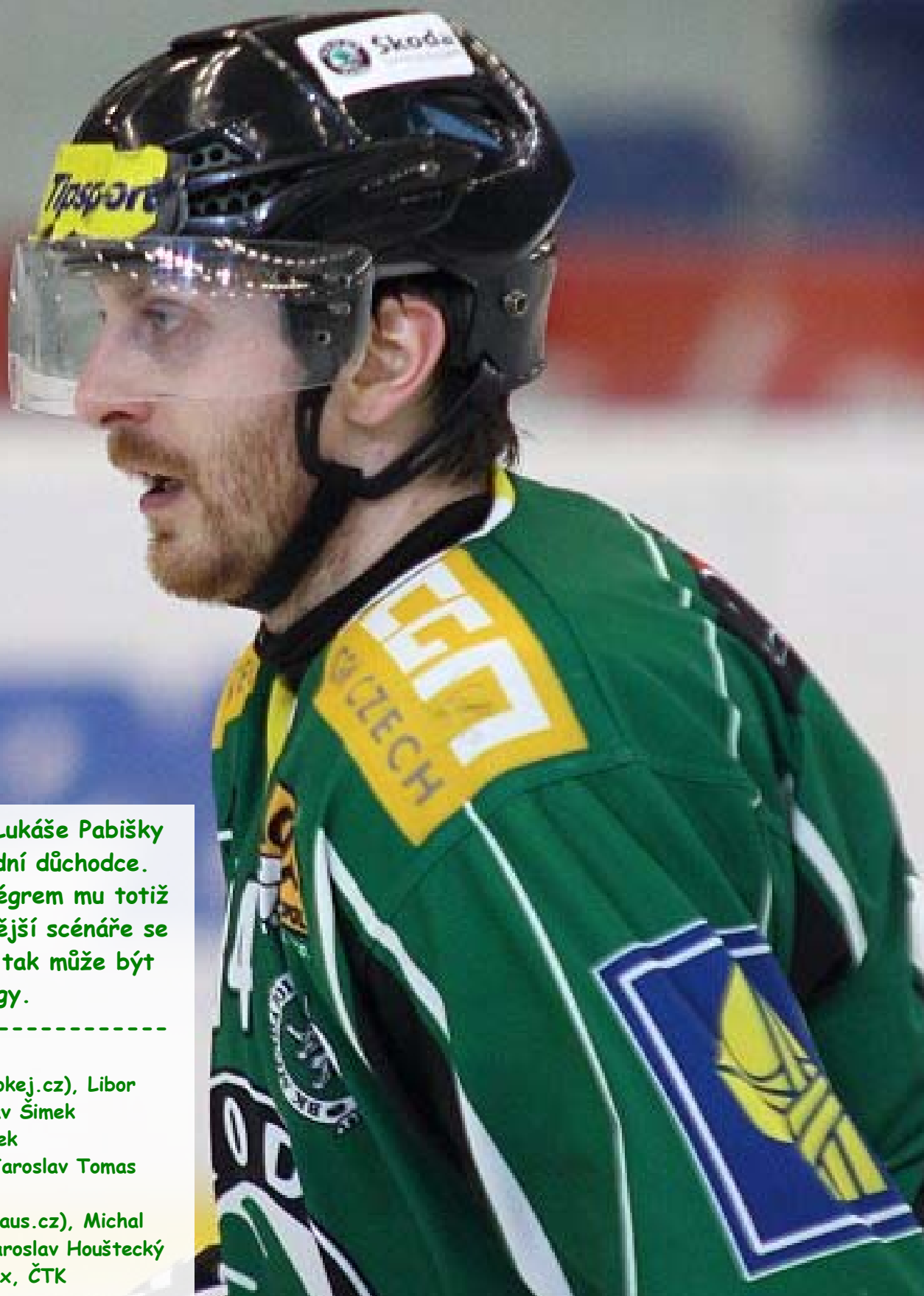
ročníku hodně spoléhal. A zkušený zadák důvěru v něj vloženou rozhodně nezklamal. V 56 utkáních se dvanáctkrát radoval ze vstřelené branky, dvaadvacekrát pak zprostředkoval gólovou radost svým spoluhráčům. Po těchto statistikách touží nejen jeden útočník.

A i letos to vypadá, že Sedláka ústup ze slávy nečeká. Navíc se všichni budou těšit na jeho pikantní souboje s Radimem Kucharczykem. Mezi těmito dvěma hráči se totiž rozpoutala válka slov. Kucharczyk nejprve po tvrdém ataku na šumperského obránce řekl, že když už faulovat, tak ať to soupeře aspoň bolí. Sedlák se nenechal zahanbit a odstartoval protiútok. „Jestli se na vzájemný souboj s Kucharczykem těším? Je mi ukradený. Takových hráčů je v první lize spousta a on není žádný zázrak. Takže se nijak na něj netěším. Už mu to moc nejde, příliš nebruslí, střela také nijak zázračná, takže vlastně není na koho se těšit,“ řekl

v interview pro Dominika Mihailescu, redaktora stránek hokejsumperk2003.cz.

HAPPY-END?

Jak uzavřít tento článek? Co třeba tím, co si Tomáš Sedlák přeje do let budoucích? Ano, to bude nejlepší. Tak zde jsou jeho upřímná slova: „*Toužím mít šťastný život. Bezstarostný ne, to by nebyl život, ale mít spíše ty příjemné starosti. A taky si zahrát v cizině a klidně obejít Švýcarsko, Norsko nebo Dánsko. Klidně tam budu mít s přítelkyní práci a hokej si zahraju jen pro zábavu,*“ přeje si Sedlák. „*Věřím, že je to uskutečnitelné. Ale co chci úplně nejvíc, je být dobrým člověkem a chodit s hlavou nahoře. Hlouposti dělají i jiní. Ta má vyšla na povrch,*“ uzavřel svůj profil v magazínu o 1. lize citací z rozhovoru, který poskytl webu lidovky.cz.

Nechybělo moc a z Lukáše Pabišky dnes mohl být invalidní důchodce. Po střetu s Jiřím Šlégrem mu totiž šlo o život. Nejčernější scénáře se nenaplnily a Pabiška tak může být jednou z hvězd 1. ligy.

autor: HSfan

zdroj: Václav Jáchim (hokej.cz), Libor Kult (hokej.cz), Květoslav Šimek (iSport.cz), Jaroslav Bílek (boleslavsky.denik.cz), Jaroslav Tomas (idnes.cz)

foto: Petr Kraus (fotokraus.cz), Michal Eger (hc-kometa.cz), Jaroslav Houšteký (bkboleslav.cz), Mediafax, ČTK

Lukáš pabiška

BOJOVNÍK K POHLEDÁNÍ

SPORTOVNÍ RODINA

Lukáš Pabiška se narodil 24.

února 1984 do rodiny, pro které je sport něco jiného než jen pouhá volnočasová aktivita a zábava. Je to pro ně i práce.

Marek Pabiška, dvojče Lukáše, dnes hraje za Benátky nad Jizerou. A díky sestupu Mladé Boleslavi máme o jeden pikantní souboj navíc. Dva bratři v dresu dvou odvěkých rivalů. V prvním letošním duelu byl úspěšnější tým Lukáše Pabišky.

Mezi bratry pochopitelně muselo dojít k hecovačce. „Říkal jsem mu, ať se připraví na souboje u mantinelu, že mu tam nic nedám zadarmo. On mi na to odpověděl, že zpevněný je dost,“ prozradil Marek Pabiška v rozhovoru s Liborem Kultem. „Myslím, že vzájemný souboj nikdo z rodiny hrotit nebude. Mamka se hned ptala, komu má fandit. Řekl jsem jí, že dobrému hokeji,“ řekl šalamounsky benátecký univerzál.

Lukáš a Marek ale rozhodně nejsou jedinými aktivními sportovci v rodině Pabiškových. Jejich bratranec David je totiž známým motocyklovým závodníkem. Na svém kontě má již pět účastí na prestižním Dakaru. Čtyřikrát se této rally účastnil jako jezdec na motorce, popáté vyzkoušel pozici navigátora v kamionu (nesehnal dostatek sponzorů). Lukáš Pabiška si však oddechl, protože nemusel mít o svého příbuzného strach jako obvykle. „Na motorce je to daleko větší boj o život. Jedou stopadesátkou a když v takové rychlosti chytí kámen, je hned velký malér. Však hned v první etapě loňského Dakaru jeden z motorkářů zemřel... V kamionu je to určitě bezpečnější, i když kluci tam v kabině taky lítají jako nudle v bandě. Není problém si naštěpnout páteř.“ řekl pro iSport.cz Lukáš Pabiška, který svému bratranci pochopitelně drží palce. „Dakar mě baví a samozřejmě jej sleduju,“ dodal v rozhovoru s Květoslavem Šimkem.

HOKEJOVÉ ZAČÁTKY

Pojďme ale zpět k hokeji, A to rovnou k prvním hokejovým krůčkům neznámější osoby z klanu Pabišků. Lukáš začínal s nejrychlejší kolektivní hrou v pěti letech v Liberci. Nejprve jako brankář. Gólmanskou

STATISTIKY

Sezóna	Klub	Z	G	A	B	TM
1999-00	HC Stadion Liberec - dor. (E)	40	5	12	17	80
2000-01	Bílí Tygři Liberec - jun. (E)	3	0	1	1	0
	Bílí Tygři Liberec - dor. (E)	34	19	28	47	150
2001-02	Bílí Tygři Liberec (1.liga)	1	0	1	1	0
	Bílí Tygři Liberec (1.liga, p-o)	1	0	0	0	0
	Bílí Tygři Liberec (baráž o E)	1	0	0	0	0
	Bílí Tygři Liberec - jun. (E)	43	19	30	49	82
2002-03	Bílí Tygři Liberec (E)	16	0	2	2	4
	Bílí Tygři Liberec - jun. (E)	26	18	15	33	40
	Bílí Tygři Liberec - jun. (E, p-o)	8	3	3	6	18
2003-04	Bílí Tygři Liberec (E)	16	0	2	2	0
	HC Berounští Medvědi (1.liga)	18	1	1	2	6
	Bílí Tygři Liberec - jun. (E)	17	11	7	18	72
	Bílí Tygři Liberec - jun. (E, p-o)	2	0	1	1	10
2004-05	Bílí tygři Liberec (E)	6	0	0	0	0
	HC Berounští Medvědi (1.liga)	43	4	4	8	39
	Bílí Tygři Liberec - jun. (E)	9	7	6	13	30
	Bílí Tygři Liberec - jun. (E, p-o)	6	4	4	8	8
2005-06	Bílí Tygři Liberec (E)	26	0	0	0	2
	HC Berounští Medvědi (1.liga)	26	9	1	10	14
	HC VČE Hradec Králové (1.liga)	6	0	0	0	0
2006-07	Bílí Tygři Liberec (E)	49	9	5	14	46
	Bílí Tygři Liberec (E, p-o)	12	4	4	8	6
	HC Berounští Medvědi (1.liga)	1	1	0	1	2
2007-08	Bílí Tygři Liberec (TpCup)	2	0	3	3	0
	Bílí Tygři Liberec (E)	45	9	12	21	22
	Bílí Tygři Liberec (E, p-o)	11	2	2	4	4
2008-09	Bílí Tygři Liberec (E)	39	4	5	9	10
	Bílí Tygři Liberec (E, p-o)	3	0	0	0	2
	HC Benátky nad Jizerou (1.liga)	3	0	2	2	2
2009-10	BK Mladá Boleslav (E)	48	16	12	28	36
	BK Mladá Boleslav (E, p-o)	11	2	2	4	0
	BK Mladá Boleslav (E, baráž)	5	3	1	4	6
2010-11	BK Mladá Boleslav (E)	38	9	14	23	16
	BK Mladá Boleslav (E, p-o)	12	3	4	7	14
	BK Mladá Boleslav (E, bar.)	7	4	3	7	4
	BK Mladá Boleslav (E, bar.)	7	4	3	7	4
2011-12	HC Vítkovice Steel (E)	18	0	2	2	6
	BK Mladá Boleslav (E)	19	2	1	3	10
	BK Mladá Boleslav (E, p-o)	12	2	2	4	10
	BK Mladá Boleslav (E, bar.)	7	2	1	3	4

Reprezentace:

2002	Mistrovství světa U18 (Slovensko)	8	2	1	3	6
3.místo						

jsou různé. Někdo je doma, jiný v Kanadě. Moc se nevidáme," poodhalil v rozhovoru s Václavem Jáchimem. „Všem klukům ale držím palce. Dostali šanci a využili ji. To je dobře. Až budu mít jednou děti, tak jim povím, s jakými borci jsem hrával. Moc rád na ty chvíle vzpomínám," dodal pro čtenáře hokej.cz.

V téže sezóně se poprvé objevil i v kádru mužů svého kmenového klubu. Ve třech zápasech 1. ligy si připsal jednu asistenci a byl u historického postupu Liberce mezi elitu, přestože se o něj moc nezasloužil.

PRVNÍ KROKY MEZI SENIORY

V dalším ročníku už dostával daleko více šancí. V 18 letech měl možnost odehrát 16 extraligových utkání.

I v následující sezóně (2003/2004) se objevil na ledě v nejvyšší soutěži šestnáctkrát, tentokrát ale přidal dalších osmnáct startů v prvoligovém Berouně. Tam byl členem úderné lajny společně s Tomášem Klimentou a Ctiborem Jechem, dalšími odchovanci libereckého hokeje. Každopádně nominace na juniorském mistrovství světa hráčů do 20let se i přesto, že měl možnost nastupovat mezi muži, nedočkal. „Tehdy jsem patřil do širšího kádru dvacítky, která se chystala na šampionát ve Finsku. Dělal se konečná nominace a já jako jeden z posledních zůstal stranou. Do týmu jsem se nevešel a od té doby v dresu se lvíčkem nehrál," řekl v interview s Václavem Jáchimem.

Až do přelomové sezóny 2006/2007 moc šancí v mateřském Liberci nedostával, putoval

HRÁČSKÉ INFO

24.2.1984

182cm

83kg

hůl levá

útočník

9Z, 3G, 2A, +4 +/-,

10TM

výstroj nosil poměrně dlouhou dobu. Jenže když střely spoluhráčů začaly být příliš tvrdé, přestalo ho chytání bavit. Vrhel se tak do útoku.

Už od dorosteneckých kategorií Pabiška reprezentoval mládežnické výběry českého národního týmu. Ročník 1984 je dodnes jedním z nejsilnějších v historii českého hokeje. V jednom týmu se tak Pabiška potkával třeba s Jiřím Hudlerem, Milanem Michálkem, Jakubem Klepišem a dalšími. Tato generace dokázala uspět na Mistrovství světa hráčů do 18 let v Piešťanech. K solidnímu třetímu místu přispěl liberecký odchovanec třemi body. "S těmito hráči moc kontakt neudržuju. V Praze jsem se párkrát viděl s Jirkou Hudlerem, když byl z Ameriky doma. Potkávám i jiné kluky, ale jde spíš o náhodná setkání. Osudy hráčů

tak po prvotních klubech. Hrál za již zmíněný Beroun, objevil se ale i v dresu Hradce Králové. *"Moc dobře na to nevzpomínám, byly to krušné chvíle. Moc jsem se snažil dostat zpátky, chtěl jsem hrát extraligu,"* uvedl pro hokej.cz.

ŽIVOTNÍ SEZÓNA, PREMIÉRA V REPREZENTACI

Jak již bylo zmíněno, ročníkem, který udělal z Pabišky známého hokejisty, byl ten s datováním 2006/2007 (tehdy mu bylo 22, respektive 23 let). Za Medvědy už nastoupil jen jednou, mnohem více šancí tak dostal od Liberce. V základní části se blýskl devíti vstřelenými brankami. Pabiška nikdy nebyl žádný velký kanonýr, mezi jeho kompetence spíše patří defenziva a hra v oslabení, takže devět gólů je příjemným bonusem. I díky jeho neobvyklé střelecké potenci dokázal Liberec obhájit vítězství v základní části z předešlé sezóny.

A pak přišlo play-off, ve kterém Pabiška zazářil. Ve 12 utkáních vyřazovacích bojů nasbíral osm bodů (4+4). Jenže cesta Tygrů za titulem skončila již v semifinále.

Zklamání z vyřazení u Pabišky zmírnil fakt, že byl po skvělém play-off povolán do přípravného kempu národního mužstva před mistrovstvím světa. *"Nic takového jsem nevěděl. Lidé z okolí mi o národ'áku říkali, ale spíš šlo o takové narážky. Nic jasného to nebylo. Jakmile se ta zpráva objevila na veřejnosti, byl jsem moc potěšen. Po národním týmu jsem vždycky toužil, je to splnění mého snu,"* řekl pro hokej.cz. „Pozvánku do národního

mužstva bych mohl brát i jako odměnu, že jsem nikdy nepřestal věřit, přestože jsem hrál roky v 1. lize. Že jsem to nevzdal," dodal hokejista, který má zázemí v Praze, kde pracuje jeho manželka. Na konečnou nominaci na vrcholový šampionát se podle očekávání neprobojoval, nezahrál si ani na Euro Hockey Tour, i tak ale posbíral řadu cenných zkušeností.

DŮVOD ÚSPĚCHU? LETNÍ DŘINA!

A co za hokejovým průlomem velkého bojovníka stálo? Pochopitelně největší zásluhu na tom měli trenéři Liberce (hlavním trenérem byl Josef Paleček), kteří dali Pabiškovi šanci. Oni ani neměli moc na výběr, protože se vedení klubu rozhodlo vsadit na své kmenové hráče a o žádné posily do útoku Liberec nestál.

Ale aby jí dnes již 28letý útočník dokázal chytit za pačesy, musel na sobě zapracovat. V létě roku 2006 mu totiž agent sehnal osobního trenéra, s kterým pilně pracoval. *"Je to*

technický hráč, ale v této sezoně přidal na důrazu v osobních soubojích," řekl tehdejší liberecký asistent Vladimír Čermák, který vedl Pabišku, jehož vzorem je Mike Modano, už v mládežnickém věku.

DALŠÍ DVA ROKY V LIBERCI

I v nadcházejícím ročníku (2007/2008) hrál Pabiška ve velké formě. Nastřílel devět branek a přidal dalších dvanáct asistencí. V play-off se na účasti v semifinále podílel dvěma trefami a dvěma gólovými asistencemi.

Následující sezóna už tak povedená nebyla. Lukáš Pabiška kvůli zranění vynechal třináct utkání. Ve zbylých devětatřiceti nasbíral devět bodů. 28letý hokejista dokonce na tři utkání putoval do Benátek nad Jizerou. Pabiška se nakonec rozhodl po tomto nepovedeném ročníku (Liberec obsadil až 9. místo v tabulce) změnit působiště. Odešel však v dobrém, navíc má stále dveře do kádru Liberce otevřené.

ODCHOD DO MLADÉ BOLESLAVI

Poprvé v životě tak liberecký odchovanec změnil extraligový dres. „Původně jsme se domluvili, že podepíšu v Liberci, ale nakonec se všechno hekticky seběhlo jinak

seběhlo jinak. Během pár dnů jsme přestoupil do Mladé Boleslavi," prozradil pro hokej.cz. „Ty pocity ve mě nebyly úplně nepřijemnější, jenže musím trochu myslet i na sebe," dodal v rozhovoru s Liborem Kultem. „Jsem liberecký odchovanec, mám velký vztah ke klubu, pro který jsem odváděl veškerou dřinu, ale nepřicházela šance, jakou bych si přál. Chtěl jsem nějakým způsobem rozbít určitý stereotyp," poodhalil hlavní důvody svého odchodu.

Svůj odchod poté zapil s libereckými příznivci. „Fanoušci nás pak jednou s několika dalšími spoluhráči z Liberce pozvali na svou akci na jedné chatě, kde jsme můj odchod taky trochu zapili. Jsem rád, že mi celé ty roky drželi palce," uvedl.

OPOROU BRUSLAŘSKÉHO KLUBU

Svým přestupem udělal Lukáš Pabiška výborný krok. Tedy co se týče individuálního rozvoje. V Mladé Boleslavi dostával prostor nejen v oslabení, ale i v přesilových hrách. V jedné lajně navíc nastupoval po boku velkých legend naší nejvyšší soutěže- Richarda Krále a Michala Supa.

Nebylo tak divu, že si vytvořil osobní rekordy v nejsledovanějších statistikách. V základní části dal šestnáct branek, na dalších dvanácti se podílel asistencí. V play-out, respektive baráži, nasbíral celkem osm bodů. Jednoduše velmi povedená sezóna. Ale to by se do hodnocení

musela promítat pouze individuální stránka. Co se týče týmového pohledu, účast v baráži prostě nemůže být hodnocena kladně.

CHVÍLE HRŮZY

Paradoxně v jeho bodově nejpovedenější sezóně zažil možná nejhorší moment své kariéry. V únoru roku 2010 byl totiž v zápase s Litvínovem legendárním Jiřím Šlégrem naražen na mantinel. *"Lukáš tam vybojoval puk za bránou, snažil se ho vyvézt a já jsem ho dohrál tělem. Myslím, že mě neviděl a nebyl na to vůbec připravený. Ale nešel jsem tam nijak zákeřně. Je jen dobře, že jsem ho nevzal úplně naplno, protože to mohlo dopadnout daleko hůř,"* popsal Jiří Šlégr tuto situaci. *"Viděl jsem, že to nebyl zákeřný foul. Jirka do mě šel ramenem, což v hokeji znamená, že se jedná o čistý zákrok. Mít tam hokejku, bylo by to něco jiného. Takhle to z jeho strany proběhlo fér. Nemám důvod se na něj zlobit,"* řekl zase Lukáš Pabiška pro čtenáře serveru hokej.cz.

Incident můžete zhlédnout [ZDE](#).

Nebyl to žádný velký foul, ale zákrok Šlégra měl velkou dohru. A nejen na ledě (litvínovský obránce dostal trest ve hře). Lukáš Pabiška byl totiž po zápase s podezřením na zlomeninu krční nebo hrudní páteře převezen do nemocnice. Letecky, vrtulníkem do středočeské nemocnice. Všem se tehdy vybavil zákrok Mariana Moravy na Tomáše Zelenku. Nakonec měl však Pabiška větší štěstí než

bývalý třebíčský kanonýr a naskočil dokonce hned do play-out. *"Po vyšetřování ze mě spadla velká nervozita. Předtím jsem nevěděl, co se vlastně stalo, jestli skutečně nedošlo k poškození páteře. Byl jsem na rentgenu, na CT vyšetření, lékaři mi také udělali magnetickou rezonanci. Výsledky jsou příznivé. Ke zlomenině nedošlo,"* uvedl pro hokej.cz atakovaný hokejista.

"Brněly mě ruce, což mě vyděsilo. Na druhou stranu - nohy jsem cítil. Když mě dovezli k sanitce a sundali mi brusle, cítil jsem, že mi je zima. Hlavou mi blesklo, že to snad zlomené nebude," vyprávěl v rozhovoru s Václavem Jáchimem. *"Ten to brnění bylo nepříjemné. Ale měl jsem pak lepší pocit než v první chvíli, kdy jsem byl v šoku. Ten mě posléze pustil, začal jsem uvažovat racionálně. Zkusil jsem hýbat rukama, nohama. Předtím tam bylo to křupnutí, napadlo mě, jestli nemám třeba jen skřípnutý nerv. Člověku se toho hlavou honí dost, je ve velké nejistotě,"* dodal pro hokej.cz.

MANŽELKA PROŽILA HROZIVÉ OKAMŽIKY

Přenos z osudného utkání sledovala i Pabiškova manželka Petra. *"Zápas jsem neviděla od začátku. Pustila jsem to až v páté minutě a zrovna koukám, že někdo z kluků leží na ledě. Až za chvíli jsem zjistila, že je to vlastně Lukáš a že přivázejí nosítka. Navíc ten přenos je*

snímán z jedné kamery a je navíc bez komentáře, takže jsem pořádně nic neviděla," uvedla v interview pro Deník. „Já jsem měla hrozné nervy. Hned jsem si vzpomněla na Tomáše Zelenku, který skončil po podobném nárazu na vozíku. Říkala jsem si, že tak zlé to snad nebude, ale člověk samozřejmě myslí na nejhorší," dodala v rozhovoru s Jaroslavem Bílkem.

„Když jsme s Borisem Žabkou (pozn. HSfana: tehdejší spoluhráč Lukáše Pabišky, který v onom zápase nehrál pro nemoc) přijeli do Prahy do nemocnice, tak ho zrovna přivezli na JIP. Oba nás za ním pustili. Přestože měl jenom krúnýř na krku, i tak to vypadalo děsivě. Ale normálně s námi mluvil, všechno si pamatoval, ale hlavně se mohl hýbat. To bylo v tu chvíli po nejčernějších myšlenkách to nejdůležitější," řekla pro boleslavsky.denik.cz.

Od onoho dne se o zdraví svého manžela bojí ještě více. „Přátelíme se hodně s Leošem Čermákem a ten se zná právě s Tomášem Zelenkou. Takže znám Tomášův příběh a hrozně se bojím, když vidím některé zákroky u mantinelu. Ať už tam je Lukáš nebo kdokoliv jiný. A teď se budu bát ještě víc."

ZPĚT NA LEDĚ

I Jiřímu Šlégrovi spadl kámen ze srdce. "Bál jsem se, aby nebyl ochrnutý," přiznal pro idnes.cz. "Nejhorší bylo, že jsem viděl, jak Pabiška letí hlavou dopředu. A také vědomí, že to už člověk nezastaví. Jenom jsem si přál, aby začal hýbat s rukama a nohama, což se naštěstí hned na místě stalo. To pro mě bylo dobré znamení, že to dopadlo aspoň

takhle," dodal v rozhovoru s Jaroslavem Tomášem.

Jak již bylo zmíněno, Lukáš Pabiška ukázal velké hokejové srdce a už v play-out opět naskočil na led. A opět pokračoval ve své typické hře založené na bojovnosti a důrazu. „Taková věc vás nemůže ovlivnit vůbec. Kdybych měl jít na led s obavami, nemůžu podat optimální výkon. Musím zapomenout a jít do všeho naplno. Říká se přece, že když jde člověk do soubojů na půl plynu, tak se spíš něco stane. Nejsem žádný technický hráč, takže mi ani nezbyvá než pokračovat v důrazné hře," sdělil MF DNES.

DALŠÍ ROČNÍKY

V sezóně 2010/2011 ho také trápila zranění, kvůli nimž odehrál pouze 38 utkání základní části. V play-out a baráži už byl ale fit a v 19 „posezónních“ zápasech nashromáždil 14 bodů. I díky jeho potenci Mladá Boleslav uspěla i v další baráži.

Nadcházející ročník rozdělil mezi Vítkovice, kam byl poslán na hostování výměnou za Vladimíra Svačinu, a kmenovou Mladou Boleslav. Osobně zažil nepovedenou sezónu, protože v 37 zápasech základní části dal pouhé 2 branky a na tři další přihrál. Nakonec zažil zklamání i z týmového pohledu, protože Mladá Boleslav neuspěla v konfrontaci s prvoligovým Chomutovem a sestoupila.

Lukáš Pabiška bruslařský klub do druhé nejvyšší soutěže následoval. Momentálně si drží více jak půl bodu na zápas a je jednou z opor svého týmu.

Už je to rok, co tento dlouholetý berounský hokejista oznámil ukončení své bohaté kariéry. Berounu citelně chybí, protože Jiří Novotný byl skvělý hokejista i vůdce.

foto: Vojta Bureš

JIŘÍ NOVOTNÝ

500 prvoligových startů, 83 vstřelených branek a 125 asistencí. To je vizitka tohoto 34letého muže. Všechny starty ve druhé nejvyšší soutěži přitom nasbíral v dresu Berouna. Není divu, že v Berouně není moc populárnějších sportovců, byť už Novotný hraje hokej jen rekreačně za Králův Dvůr.

Defenzivní specialista se narodil v Sokolově, kde také s hokejem začínal. Hokejista, jenž po celou kariéru hýřil pohybem, se protlačil i do juniorských reprezentací České republiky. V sezóně 1995/1996 se pak vydal do severní Ameriky (do Lethbridge Hurricanes, celku z WHL). „Byl to úplně jiný styl života, a to platilo i ve sportu. Hokej tam byl mnohem tvrdší a musel jsem si na to zvyknout. Někteří hráči tu tvrdost mají vyloženě v krvi, ale dneska se takoví, od kterých to hodně bolí, najdou i v Česku,“ řekl pro server sedmicka.cz. Novotný se musel v zámoří vyrovnat nejen s jiným stylem hry, ale i s jazykovou bariérou a samozřejmě také s odloučením od rodiny. „Asi první měsíc jsme tam naštěstí byli dva Češi, takže to mi na začátku docela pomohlo. Pak už to bylo na mně, občas to byla komunikace rukama nohama, ale dalo se to,“ zavzpomínal v rozhovoru s Lucií Zemanovou.

Ve 20letech pak Novotný zamířil do Berouna, kterému zůstal věrný až do konce

kariéry. Jeho nejlepší sezónou byla bezesporu ta s datováním 2003/2004. Tehdy totiž Beroun vyhrál základní část a došel až do finále play-off. Individuální rekordy si však vytvořil až v následujícím ročníku, v němž dal čtrnáct branek a na dalších sedmnáct přihrál. Velmi slušná statistika na hráče, který patřil k defenzivně laděným typům a zastával post typického českého levého křídelníka.

Před loňskou sezónou se rozhodl oblíbenec berounských fanoušků ukončit kariéru. Trápila ho totiž častá zranění a navíc dostal dobrou pracovní nabídku. „Přístupu Jiřího Novotného k berounskému klubu a k hokeji vůbec jsem si vždy velmi vážil a chtěl bych mu touto cestou poděkovat za služby, které pro náš klub odvedl,“ řekl prezident klubu Viktor Burkert na adresu této legendy.

ARCHIV MAGAZÍNŮ

ROČNÍK 2011/2012

ROČNÍK 2012/2013

1. číslo: [ZDE](#)

6. číslo: [ZDE](#)

1. číslo: [ZDE](#)

2. číslo: [ZDE](#)

7. číslo: [ZDE](#)

3. číslo: [ZDE](#)

4. číslo: [ZDE](#)

5. číslo: [ZDE](#)

OBSAHY ČÍSEL

ROČNÍK 2011/2012

1. číslo: Průvodce sezónou, Petr Polodna, Jan Hranáč, Zdeněk Čáp

2. číslo: Radek Bělohav, Alexandr Lhotský, David Havíř, Milan Kostourek, Šimon Hrubec, Jan Alinč, Vladislav Kubeš, HC Most, SK HS Třebíč

3. číslo: Roman Meluzín, Lukáš Havel, Jakub Bartoň, Milan Procházka, Jiří Jebavý, Marek Vaniš, Lukáš Král, HC Hradec Králové, Piráti Chomutov

4. číslo: Jakub Kania, Petr Ulrych, Jindřich Kotrla, Jaroslav Hašek, Jaroslav Kůs, Žebříček klubů, IHC Písek, HC Berounští Medvědi

5. číslo: Žebříček trenérů, Jiří Dopita, Štěpán Hřebejk, Michal Pšurný, Radek Míka, Martin Záhorovský, HC Ústí nad Labem, SK Kadaň

6. číslo: David Hruška, Zdeněk Orct, Jaroslav Nedvěd, Tomáš Duba, Milan Kraft, Příloha k play-off/out, TOP 10 osobností, Jiří Holík

7. číslo: Jiří Kadlec, Stanislav Mikšovic, David Pavlíček, TOP 100 hráčů sezóny, udílení trofejí, shrnutí play-off/out, výroky, Tomáš Zelenka

ROČNÍK 2012/2013

1. číslo: Průvodce sezónou, TOP 10 hráčů do 175 cm

ZÁBAVA

Hlášky a přeřeky

IVAN NIŇAJ: Tak konečně se gólu dočkal i Anson Carter, který doted' dělal jen špinavou černou práci. (Anson Carter je černoch).

ROBERT ZÁRUBA: Slováci jsou šestým hráčem Dánska (během utkání Dánsko 6:0 Slovensko).

JÁN LAŠÁK: Měl jsem puk už skoro pod kontrolou a tehdy se mi postavil.

PAVOL GAŠPAR: Tu Malkinovu střelu Andersen chytit nemohl, šla pod ledem.

IVAN NIŇAJ: Naši chlapci jsou jako opaření studenou vodou...

JOSEF JARKOVSKÝ: Skvělá přihrávka Šatana. Potřebovali by jsme však aspoň deset takových Šatanů. Anebo rovnou celé peklo.

REDAKTOR: Proč jste zpíval slovenskou hymnu po výhře nad Českem, když jste rodilý Čech? **VŮJTEK:** Protože jinou nehráli.

DISKUTUJÍCÍ: Skóre otočíme tehdy, když převrátíme výsledkovou tabuli.

MICHAL DUSÍK: To byla tyčka. Kolega Pospíšil: Tak se na to podíváme ... ano, byla to tyčka. Máš oči orla. Dusík: Spíš dobře slyším.

GABO ZELENAY: Pašek přihrává po mantinelu na Paška. Pašek střílí, goool! Střelcem gólu je Rusnák.

JOSEF JARKOVSKÝ (ROZHLAS): Bud'te rádi, že nás posloucháte, protože na naši hru se nedá dívat ...

PUSU, PUSU!

ZÁBAVNÁ REKLAMA NA BOWLING/HOKEJ
[ZHLÉDNOUT MŮŽETE ZDE](#)

KVIZ

výsledky na další straně!

POZNEJ HRÁČE A PŘIŘAĎ HO K MATEŘSKÉMU KLUBU

ZA KAŽDOU SPRÁVNOU ODPOVĚĎ JEDEN BOD

Pokud jste dosáhl/a x bodů jste

9-8 bodů... Prezident klubu

7-6 bodů... Generální manažer

5-4 bodů... Hlavní trenér

3-2 bodů... Mládežnický kouč

1-0 bodů... Uklízeč na stadionu

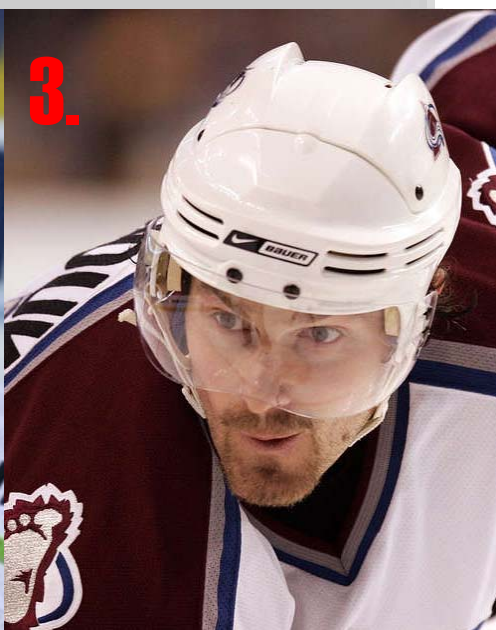
1.

2.

3.

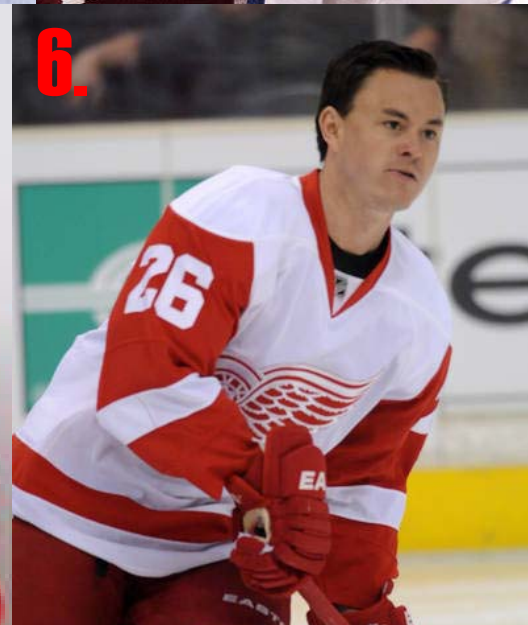
4.

5.

6.

7.

8.

9.

PŘÍŠTÍ ČÍSLO

vycházíme 13. listopadu

- ŽEBŘÍČEK: KTERÝ TÝM MÁ NEJHEZČÍ, A NAOPAK NEJŠKAREDĚJŠÍ DRESY?
 - DAVID VRBATA
 - NIKOLA GAJOVSKÝ
 - MARTIN VÁGNER
 - RADIM KUCHARCZYK
 - TOP 10: TALENTI

foto: fotokraus.cz, google.cz, weby prvoligových klubů, Jiří Mokrá (hstrebic.cz), Miroslav Rosendorf, weby extraligových klubů

Výsledky kvízu

1) Martin Erat- Třebíč	7) Radim Vrbata- Ml. Boleslav
2) Viktor Ujčík- Jihlava	8) František Lukeš- Kadaň
3) Milan Hejduk- Ústí n/L	9) Stanislav Neckář- Písek
4) Martin Škoula- Litoměřice	
5) Radek Martínek- H. Brod	
6) Jiří Hudler- Olomouc	

Kontakty

HSfan: Marek.Hedbavny@seznam.cz
Ady: vadlejsek@seznam.cz